ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ | ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ | ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1197

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3–10
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΝΟΤΑΡΑ ΑΡΙΘ. 41 ΤΗΛ. 10)3
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 9ε0 ΤΗΛΕΦ. 1–98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
14
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1929
'Ανατ. ἡλ. 5. ὥ. 54 λ. Δύσις ἡλ. 6 ὥ. 58 λ.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΥΓΓΡ. ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρ. μεγ. 20.1, ἐλαχ. 8.1. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: Αἰγαῖον, Ἰόνιον ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον ὀλίγον ταραγμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 764.6

ΕΚΔΗΛΟΥΤΑΙ ΜΕΓΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΟΒΛΗΘΗΣΟΜΕΝΑΣ ΤΟΥΡΚΙΚΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

ΑΝΕΥ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ Η ΑΝΑΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΥΝΑΤΑΙ ΑΛΛΩΣ ΝΑ ΕΡΓΑΣΘΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 13 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).*—Αἱ πληροφορίαι ὅτι ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔχει δώσει ἐντολὰς εἰς τὴν τουρκικὴν ἀντιπροσωπείαν ἐν τῇ συνερχομένῃ ἐν Γενεύῃ ἐπιτροπῇ τοῦ ἀφοπλισμοῦ νὰ ὑποβάλῃ σημαντικὰς προτάσεις περὶ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ προεκάλεσαν σήμερον μέγα ἐνδιαφέρον μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα διπλωματικῶν κύκλων. Τὸ ἐνδιαφέρον στρέφεται κυρίως ἐπὶ τῶν εἰδικῶν περιπτώσεων εἰς τὰς ὁποίας θ' ἀναφέρωνται αἱ τουρκικαὶ προτάσεις.

'Ο «Χρόνος» δημοσιεύει σχετικῶς κύριον ἄρθρον, διερωτώμενος ποίαν πρακτικὴν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ἀνακίνησις νέων προτάσεων περὶ ἀφοπλισμοῦ, ἀφοῦ δὲν ἔχει ἐπέλθει προκαταρκτικὴ συμφωνία περὶ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν.

Συνεχίζων ὁ «Χρόνος» κρίνει ὅτι εἶνε εἰλικρινὲς τὸ τουρκικὸν αἴσθημα τῆς εἰρήνης, προσθέτει ὅμως ὅτι μόνον πράξεις ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς πεδίου θὰ καθορίσουν πῶς ἡ Τουρκία ἀντιλαμβάνεται τὴν πολιτικὴν τῆς εἰρήνης. «Αἱ συνθῆκαι, γράφει, μεταξὺ Σερβίας καὶ Τουρκίας καὶ μεταξὺ Τουρκίας καὶ 'Ιταλίας οὐδόλως θὰ ἐμποδίσουν τὰς σχέσεις τῶν Κρατῶν αὐτῶν μὲ ἄλλας Δυνάμεις. Αἱ 'Ελληνοτουρκικαὶ συνεννοήσεις συναντοῦν σοβαρὰς δυσχερείας, καίτοι ἑκατέρωθεν διαπιστοῦται διάθεσις παγίας προσεγγίσεως. Αἱ δηλώσεις τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη περὶ ἀνυπαρξίας βλέψεων τουρκικῶν εἰς τὰ Βαλκάνια διέλυσαν τὰς ἐπικρατούσας ἀμφιβολίας. 'Υπάρχει ἐπίσης ἡ ἐλπὶς ἡ Τουρκία νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν Γαλλίαν διὰ τὸ ζήτημα τῶν Συριακῶν συνόρων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς διαιτησίας, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ πολιτικὴ τῆς εἰρήνης εἶνε ματαία.»

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ....

Οὔτε τὰ ταξείδια τοῦ κ. Βενιζέλου, οὔτε τὰ ἄρθρα ῶν φιλικῶν του ἐφημερίδων, ὰ ἐξαίροντα τὰ θαύματα τὰ ποῖα... δὲν συνετελέσθησαν ντὸς τοῦ πρώτου κυβερνητικοῦ ἔτους, οὔτε τὰ ταξείδια ῶν κ.κ. Τσαλδάρη, Καφαντάρη, Μιχαλακοπούλου καὶ Παπαναστασίου, οὔτε ἡ ἐκλογικὴ προπαγάνδα τῶν διαφόρων κομματικῶν γραφείων κατώρθωσαν νὰ συγκινήσουν ὸν πολὺν λαόν. Εἶναι ἀληθὲς τι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς τὴν Λάρισσαν καὶ ἀλλαχοῦ ατέβησαν πολλοὶ ἐκ περιεργείας ν' ἀκούσουν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἀγορεύοντα πρὸ τοῦ περιοδεύοντος μεγαφώνου, καὶ ὅτι ἐγκάθετοι τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, παρεστάμενοι κατὰ τὰς κοπιωδῶς ὠργανωμένας διαδηλώσεις, εἶχαν διαταχθῆ ν' ἀποτείνουν ερωτήσεις πρὸς τὸν ἀγορεύοντα κυβερνήτην διὰ νὰ δώσουν ...'Αγγλοσαξωνικὴν χροιὰν εἰς τὸν ἐκλογικὸν «ἀγῶνα», ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι οὔτε αὐτὰ οὔτε ἄλλα τεχνάσματα κατώρθωσαν ν' ἀφυπνίσουν τὴν μεγάλην μᾶζαν: Καλῶς ἢ κακῶς, μᾶλλον δὲ καλῶς, ὁ 'Ελληνικὸς Λαὸς θεωρεῖ τὴν Γερουσίαν, ὡς αὕτη πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ, περιττήν, τὰς δὲ δαπάνας, τὰς ὁποίας αὕτη ἀναγκαίως συνεπάγεται, ἀσκόπους; Μία περίπου καὶ ἡμίσεια ἑκατοντὰς γηραιῶν πολιτευομένων πρόκειται νὰ ἔχῃ τὰς ἀποδοχὰς τὰς ὁποίας ἔχουν οἱ βουλευταί, ἐκτὸς δὲ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν πλεῖστοι ὅσοι γραμματεῖς καὶ...Φαρισαῖοι, πρακτικογράφοι, στενογράφοι, δακτυλογράφοι, τηλεφωνήτριαι πρόκειται νὰ ἐπιβαρύνουν ὄχι ὀλίγον τὸν προϋπολογισμόν. Τί χρειάζεται αὐτὸ τὸ Πρυτανεῖον; 'Ιδοὺ πῶς σκέπτεται ὁ Λαὸς καὶ ἰδοὺ διατὶ μὲ χαρακτηριστικὴν ἀδιαφορίαν ἀτενίζει πρὸς τὰς φλυαρίας περὶ «ὁλοκληρώσεως» τοῦ πολιτεύματος. Αἱ δαπάναι διὰ τὴν Γερουσίαν θὰ ἐτύγχαναν τῆς ἐγκρίσεώς του ἂν τὸ δεύτερον νομοθετικὸν σῶμα περιεβάλλετο δι' ἁρμοδιοτήτων τινῶν σοβαρωτέρων, δῆλα δὴ ὀλιγώτερον ἀερωδῶν, καὶ ἂν περιελάμβανε περισσοτέρους πρακτικοὺς ἀνθρώπους.

'Αλλ' ἡ χλιαρότης τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ὀφείλεται καὶ εἰς ἄλλα αἴτια. Πρὸ παντὸς δὲ ὀφείλεται, ὡς καὶ χθὲς ἐτονίσαμεν, εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀνδρὸς ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ συγκεντρώσῃ περὶ ἑαυτὸν ὅλους τοὺς μὴ θαυμάζοντας τὴν πολιτικὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ὅλους ὅσοι δὲν πιστεύουν ὅτι δύναται οὗτος ν' ἀντιμετωπίσῃ τελεσφόρως τὴν θλιβερὰν πράγματι κατάστασιν τῆς 'Ελλάδος. Καὶ δὲν θέλομεν διὰ τῶν ἀνωτέρω νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν εἶναι μόνον ὁ κ. Τσαλδάρης ἀκατάλληλος διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ τοὺς ὀπαδούς του ἢ νὰ προσελκύσῃ ἄλλους ὀπαδούς. 'Αντιθέτως φρονοῦμεν ὅτι καὶ οἱ λεγόμενοι ἀρχηγοὶ τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν κατώρθωσαν νὰ χειραφετηθοῦν ἀπὸ τὰς...προλήψεις τοῦ παρελθόντος, παραμένουν δὲ...δυσηρεστημένοι ὀπαδοὶ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ὅταν ἀποπειρῶνται νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς αὐτόνομοι πολιτικοὶ ἄνδρες. Ὅταν οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα, ἀντιλαμβάνεται ὁ καθεὶς διατὶ ὁ Λαὸς δὲν κινεῖται ἐναντίον τοῦ παρόντος κυβερνητικοῦ συγκροτήματος, ἀλλ' οὐδ' ἐνθουσιάζεται ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅλοι κατέχονται ἀπὸ ἀμφιβολίαν τινά, ἀπὸ δέος ἂν θέλετε, καὶ ὅλοι σκέπτονται ὅτι ἐνίοτε εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ κινῇ κανεὶς τὰ **ΚΑΚΩΣ** κείμενα.

'Αλλ' ἂς μὴ θεωρηθῇ ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρω σκοπεύομεν νὰ παρεμβάλωμεν προσκόμματα εἰς τὴν «ὁλοκλήρωσιν» τοῦ πολιτεύματος. 'Η Γερουσία ἄλλως τε θὰ γίνῃ καὶ ἂν ψηφίσουν οἱ μισοὶ ἀπὸ τοὺς ψηφίσαντας τὴν 19 Αὐγούστου. 'Απλῶς ἠθελήσαμεν νὰ σημειώσωμεν...χάριν τῆς ἱστορίας καὶ οἱονεὶ συμπερασματικῶς ὅτι ἡ ἔλλειψις ἐνθουσιασμοῦ, ἡ χλιαρότης τοῦ ἀγῶνος ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, μὴ καταστήσαντα ... ἀγνώριστον τὴν 'Ελλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀντιπάλους του, μὴ παρέχοντας σοβαρὰς ἐγγυήσεις ὅτι θὰ θαυματουργήσουν, διαδεχόμενοι τὸν κ. πρωθυπουργὸν εἰς τὴν κυβέρνησιν.

ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΜΑΣ

Τὸ ὅτι προοδεύομεν ἁλματικῶς δὲν ὑπάρχει, ὑποθέτω, καμμία ἀντίρρησις. Τὸ λαλοῦν αἱ εἴκοσι χιλιάδες τῶν αὐτοκινήτων τῆς πρωτευούσης, ἡ ἐγκατάστασις τοῦ τριφασικοῦ ῥεύματος, ἡ ἐκσκαφὴ ὅλων τῶν 'Αθηναϊκῶν δρόμων, ἡ διοργάνωσις γυναικείων συλλαλητηρίων αἱ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Πάτση, αἱ ὁποῖαι, καταμετρηθεῖσαι τελευταίως, εὑρέθησαν κατὰ δεκαεπτὰ χιλιάδας περισσότεραι ἀπὸ τοὺς ξένους ὑγιεινολόγους, ποὺ ἔχομεν μετακαλέσει ἐξ Εὐρώπης. Ἀλλὰ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου ἀπέδειξε καταφανέστερον ἡ ἄφιξις τῶν ἐξ 'Αμερικῆς ὁμογενῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸν σύλλογον τῆς «'Αχέπας». Μόλις οἱ ἀγαπητοὶ οὗτοι ἀδελφοί μας ἐπάτησαν τὸ πόδι τους εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος καὶ ἤκουσαν τὴν προσφώνησιν τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς, ἀμέσως κατόπιν διάφοροι δεσποινίδες ἤρχισαν νὰ τοὺς μοιράζουν φακέλλους περιέχοντας ἔντυπα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεγράφετο ὅτι, ἐὰν θέλουν νύφες, ἔπρεπε νὰ ἀπευθυνθοῦν πρὸς κάποιον γραφεῖον συνοικεσίων, λειτουργοῦν ὑπό τινος ἐν 'Αθήναις, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον θὰ εὕρισκαν ἀφθονίαν τοιούτων διὰ κάθε γοῦστο καὶ μὲ ὅρους ἀσυναγωνίστους. Ἡ λοιπὸν ἡ τελευταία λέξις τῆς προόδου τοῦ τόπου μας! 'Απεκτήσαμεν καὶ γραφεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ προμηθεύουν νύφες καὶ γαμπρούς. Τὰ γραφεῖα αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶνε μόνον δύο εἰς τὴν Ἑλλάδα. Λαμβανομένης ὅμως ὑπ' ὄψιν τῆς ποσότητος τοῦ ἐμπορευσίμου εἴδους ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔχωμεν πρατήρια νυμφῶν καὶ γαμβρῶν εἰς ὅλας τὰς συνοικίας τῆς πόλεως, παραρτήματα αὐτῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, περιοδεύοντας ἀνταποκριτὰς καὶ πλασιέ, τακτικὰς δὲ καὶ ἐτησίας ἐμπορικὰς ἐκθέσεις πρὸς εὐρυτέραν διάδοσιν τοῦ προϊόντος. Ἡ ἐξαιρετικὴ σημασία τῆς προόδου αὐτῆς τῆς χώρας μας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποτιμηθῇ ἀπὸ κανένα. Ὅπως εἶχε συμβῇ ἄλλοτε μὲ τὴν σταφίδα, τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐφρόντιζαν νὰ καλλιεργοῦν χωρὶς κανεὶς νὰ φροντίζῃ καὶ πῶς θὰ τὴν πουλήσῃ, τοιουτοτρόπως συνέβη καὶ μὲ τὶς νύφες καὶ μὲ τοὺς γαμβρούς μέχρι τοῦδε. 'Εφτιάναμε ἀφθονίαν ἀπὸ τὸ ἐμπόρευμα αὐτό, τὸ Κράτος μάλιστα καὶ ὁ Τύπος μᾶς προέτρεπαν ἀκαταπαύστως εἰς τὴν ἐντατικωτέραν καλλιέργειαν τοῦ εἴδους. 'Αλλὰ κανεὶς δὲν ἐσκέπτετο καὶ περὶ τῆς διαθέσεώς του. Τοιουτοτρόπως ἦλθε στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν, αἱ νύμφαι ἰδίως, ἐπληθύνθησαν ὅσον καὶ ἡ σταφίδες, ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑπῆρχαν ἀγορασταί, τὰ δύο αὐτὰ προϊόντα τοῦ τόπου ἤρχισαν νὰ ἔχουν τὴν ἰδίαν τύχην, τουτέστιν αἱ νύμφαι ἤρχισαν νὰ σταφιδιάζουν. 'Απὸ τὸ κακὸν αὐτὸ ἔρχεται νὰ ἀπολυτρώσῃ τώρα τὴν 'Ελλάδα ἡ ἐγκαινιασθεῖσα πρό τινος καινοτομία τῆς ἱδρύσεως νυμφοπρατηρίων καὶ γαμβροπρατηρίων. Καθὼς εἶπον, μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ ἐπιχείρησις εἶνε εἰς τὰ πρῶτά της βήματα. 'Αλλὰ ταχέως θὰ ἐξελιχθῇ προοδευτικῶς. Οὕτω προβλέπεται ὅτι εἰς λίαν προσεχὲς μέλλον θὰ διαβάζωμεν εἰς τὰς ἀγγελίας τῶν ἐφημερίδων :

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Ερμοῦ μέγα κατάστημα νεωτερισμῶν τοῦ κ. 'Ονουφρίου ραπακιᾶ, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν πολυπληθῆ πελατεῖαν του, ὅτι τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἔκαμε πλουσιωτάτην προμήθειαν ἀπὸ πολύτιμες γοῦνες, ντὲ Σὶν, Ζωρζέτ, κάλτσες μεταξωτές, κυλόττες καὶ νύφες εἰς ἀπειρίαν χρωμάτων καὶ εἰδῶν. Ἔχομεν τὰ ἐκλεκτότερα εἴδη καὶ τὰς καλυτέρας τιμάς. Σπεύσατε, σπεύσατε !»

'Αλλὰ καὶ εἰς τοὺς δρόμους ποῦ θὰ περιπατοῦμε καὶ εἰς τὰ βαπόρια ποῦ θὰ ταξειδεύωμεν καὶ εἰς τὰ θέατρα καὶ εἰς τοὺς χοροὺς καὶ εἰς τὰ ποδοσφαιριστήρια καὶ παντοῦ, θὰ ὑπάρχουν πράκτορες, οἱ ὁποῖοι θὰ μᾶς διαφημίζουν, μαζὶ μὲ τοὺς κηλεπιδέσμους, καὶ τὰς μελλούσας συντρόφους τοῦ βίου μας. Σὺν τῷ χρόνῳ δὲ δὲν εἶνε ἀπίθανον ἡ νύφες καὶ οἱ γαμβροὶ νὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Χρηματιστήριον 'Εμπορευμάτων, ἀναγραφόμενοι εἰς τὸ σχετικὸν καθημερινὸν δελτίον ὡς ἀκολούθως :

Σῖτος Μανιτόμπα Νούμερο 3 δολλάρια 5 κατὰ 100 κιλά.
Ρύζι Καρολίνα Πάτνα Νιχάτη δρ. 16 ἡ ὀκᾶ.
Καφὲς Μόκας καὶ Ρολὲ δραχ. 83 ἡ ὀκᾶ.
Ζάχαρη Γιάβας δραχ. 22 ἡ ὀκᾶ.
Φασόλια Τεργέστης δρ. 24 ἡ ὀκᾶ.
Φάβα δρχ. 18 ἡ ὀκᾶ.
Ταραμᾶς δραχ. 84 ἡ ὀκᾶ.
Μπακαλιάρος Νάντης δραχ. 26 ἡ ὀκᾶ.
Νύφες ξανθὲς περιζήτητες.
Νύφες μελαχροινὲς ἐπίσης.
Γεροντοκόρες, ἄνευ ἀγοραστῶν...

Καὶ ἐπειδὴ τὰ πράγματα θὰ ἐξελιχθοῦν κατὰ τὸν ἐμπορικὸν αὐτὸν τρόπον, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ ὁ περίφημος παληαντζῆς θὰ ἀκούεται εἰς τοὺς συνοικιακοὺς δρόμους μὲ τροποποιημένον τὸ διαλάλημά του :

— Παληοσίδερα, παληοκρεββάτια, παπαληορροῦχα, παληοπάπουτσα, παληονύφες, παληογαμπρούς, ὅλα τὰ εἴδη ἀγοράζωωωωωωω !

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Η ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 'Απρίλιος. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — 'Ο νέος διευθυντὴς τῆς μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας στρατηγὸς λόρδος Μπύγκ, ὁ νικητὴς τοῦ Βιμύ, ἀνέλαβε πρό τινος τὴν πλήρη ἀναδιοργάνωσιν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Λονδίνου, τὸ δὲ ἔργον του, πιστεύεται γενικῶς, ὅτι θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας δεδομένου ὅτι ὁ διακεκριμένος αὐτὸς στρατιωτικὸς ἐπέδειξε πάντοτε μοναδικὴν διοργανωτικὴν καὶ διοικητικὴν ἱκανότητα. Εἶνε λίαν ἐνδιαφέρουσαι πράγματι, αἱ ἀνακοινώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ, εἰς ἀντιπροσώπους τῶν ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου ὁ τέως ἐπιθεωρητὴς τῆς ἀσφαλείας κ. Ντίλνοτ :

— Ὅταν πρὸ εἰκοσαετίας, εἶπεν, εὑρισκόμην εἰς τὸ Σκότλαντ Γιάρντ, δὲν ὑπῆρχεν ἐκεῖ παρὰ μία γραφομηχανὴ καὶ τρία ζεύγη χειρ...έδαι. Καὶ σήμερον ὑπάρχουν περισσότεραι χειροπέδαι τῶν ὅσων χρειάζονται, ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ της ἡ ἀστυνομικὴ διεύθυνσις τοῦ Λονδίνου μετεβλήθη σημαντικῶς ἔκτοτε. Διαθέτει ἀσύρματον, εἰδικὴν ὑπηρεσίαν αὐτοκινήτων, σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα μορφώνονται ἀστυνομικοὶ καὶ χίλια δυὸ ἄλλα πράγματα. Εἰς τὸ βάθος ὅμως ἡ Σκότλαντ Γιάρντ δὲν μετεβλήθη καθόλου. Δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι ἡ ἀστυνομία δὲν ἐπετέλεσε καμμίαν πρόοδον καὶ ὅτι δὲν ἀκολουθεῖ τοὺς δρόμους ποὺ ὁδηγοῦν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν. Ἴσα-ἴσα, σήμερον ἡ ἀστυνομία ἐνισχύεται ἀπὸ πλῆθος εἰδικῶν, ἰατρῶν καὶ ἄλλων, ἀλλὰ δὲν πιστεύει καθόλου εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξετάσεως τῆς σκόνης διὰ τοῦ μικροσκοπίου, καθὼς μερικοὶ ἐρασιτέχναι ἀστυνομικοί, πρὸς συλλογὴν ἀποδείξεων ἀπαραιτήτων διὰ τὰ ἀγγλικὰ δικαστήρια.

— 'Ο γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῆς ἀστυνομίας, συνεχίζει ὁ σὲρ Ντίλνοτ, ὁ πολὺς Φρέντ Οὐένσλεϋ, δὲν εἶνε ἀφειδὴς εἰς λόγους, εἶνε ὅμως ἀπαράμιλλος διὰ τὴν ταχύτητα καὶ τὴν δραστηριότητά του. 'Αφοῦ ἐπέρασεν ἀπὸ ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἀστυνομικῆς ἱεραρχίας, ὁ Φρέντ Οὐένσλεϋ, πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν κακοποιῶν, ποὺ δὲν ἠμποροῦν νὰ λείψουν ποτέ, δὲν ἠμπορεῖ καὶ λόγῳ τῆς ἡλικίας καὶ λόγῳ τῆς θέσεώς του νὰ ἐξακολουθῇ νὰ παίζῃ τὸν ῥόλον τοῦ «λαγωνικοῦ». Πρὸ τριακονταετίας ὁ Φρέντ Οὐένσλεϋ, καταδιώκων ἕνα δολοφόνον ἐπὶ τῆς στέγης μιᾶς οἰκίας δὲν ἐδίστασε νὰ πηδήσῃ εἰς τὸν δρόμον, διὰ νὰ μὴ δώσῃ εἰς τὸν καταδιωκόμενον τὸν καιρὸν νὰ τοῦ ξεφύγῃ. 'Η δρᾶσις τοῦ Οὐένσλεϋ εἶνε πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας, πλησίον δὲ αὐτοῦ ἐργάζονται σήμερον ἄνθρωποι ἐξ ἴσου ἱκανοὶ μὲ αὐτόν, καθὼς ὁ Ἄσλεϋ, ὁ Σέβεζ καὶ ἄλλοι. 'Ο Ἄσλεϋ εἶνε ὁ ἀστυνομικός, ἄνευ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ διαλευκανθῇ ἡ ὑπόθεσις τῆς Αἰμιλίας Ζιρώ, ἡ ὁποία εὑρέθη τῷ 1917 δολοφονημένη καὶ ἠκρωτηριασμένη εἰς τὴν Τσαρλότ Στρήτ. 'Ο ἕτερος τῶν συνεργατῶν τοῦ Οὐένσλεϋ, ὁ ἐπιθεωρητὴς Σέβεζ, διευθύνει σήμερον τὸ κεντρικὸν τμῆμα τῆς ἀσφαλείας, δηλαδὴ τοὺς 90 ἐπιλέκτους ἐπιθεωρητάς ποὺ ἡγοῦνται τῶν ἐργασιῶν τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς. Καὶ ὁ Σέβεζ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, ποὺ ἐγεννήθησαν ἀστυνομικοί. Ὅσοι γνωρίζουν τὴν ἱστορίαν τῆς μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας, γνωρίζουν ὅτι ἄνευ τοῦ Σίβεζ ὁ δολοφόνος τοῦ Ἤστμπορν, ὁ τρομερὸς κακοῦργος Μαόν, θὰ διέφευγε τὴν σύλληψιν καὶ δὲν θὰ ὡμολόγει τὴν πρᾶξίν του. Ψυχολόγος μοναδικὸς ὁ Σέβεζ, γνώστης βαθύτατος τῶν ἀνθρωπίνων χαρακτήρων, προσφέρει σήμερον τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του εἰς τὴν μητροπολιτικὴν ἀστυνομίαν. 'Αλλ' ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀποστολῆς μιᾶς ἀστυνομίας καθὼς τοῦ Λονδίνου, ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντας. Καί, δυστυχῶς, ἡ ἀγγλικὴ πρωτεύουσα ἔχει πολλοὺς κακοποιοὺς καὶ πολλοὺς ἐγκληματίας. 'Εσχάτως συνέβησαν πράγματα, τὰ ὁποῖα, παρὰ τὴν δεδοκιμασμένην ἀξίαν τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν ἀσφαλείας τοῦ Λονδίνου, ἐμείωσαν τὸ γόητρον τῆς μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας, ἡ ὁποία δικαίως ἐθεωρεῖτο ὡς ὑποδειγματικὴ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Κατόπιν τούτου ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διορίσῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς Σκότλαντ Γιάρντ τὸν νικητὴν τοῦ Βιμύ, τὸν στρατηγὸν Μπύγκ.

Καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς Ντίλνοτ καταλήγει διὰ τῶν ἑξῆς :

— Τὸ παρελθὸν τοῦ λόρδου Μπύγκ ἐγγυᾶται διὰ τὴν μελλοντικὴν δρᾶσίν του ὡς γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐδήλωσεν οὗτος ὅτι θὰ προβῇ θὰ συντελέσουν ὅπως ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου καταστῇ καὶ πάλιν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματ ὑποδειγματικὴ καὶ ἀνακτήσῃ τὸ μειωθὲν γόητρόν της.

Τ. Α. Μ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΜΑΣ

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΩΘΗΣΙΝ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΙΔΕΩΝ Ο ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΙΖΕΤΑΙ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΥΣΣΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 'Απρίλιος (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Τὸν τελευταῖον καιρὸν αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἐδημιούργησαν ἀρκετὸν θόρυβον γύρω ἀπὸ κάποιον συντηρητικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν Προῦσαν ἐξ ἀφορμῆς μερικῶν λόγων οἱ ὁποῖοι ἠκούσθησαν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ τζαμιὰ τῆς παλαιᾶς πρωτευούσης τῶν Τούρκων. Συνελήφθη ἕνας χότζας ὅστις, ἐνώπιον μεγάλου πλήθους πιστῶν, κατεφέρθη ἐναντίον τοῦ πλημμελοῦς τρόπου καθ' ὃν τηρεῖται ἡ ἰσλαμικὴ νηστεία εἰς τὴν Τουρκίαν σήμερον, καὶ ἰδίως ἐναντίον τοῦ ἐπισήμου καθορισμοῦ τῆς ἐνάρξεως τῆς νηστείας τοῦ Ραμαζανίου καὶ τῶν ἑορτῶν τοῦ Βαϊραμίου, αἵτινες θέτουν τέρμα εἰς αὐτήν. Εἶνε γνωστὸν ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς νηστείας προσδιωρίζετο ἐμπειρικῶς ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῆς νέας σελήνης κατὰ τὴν ὡρισμένην ἐποχὴν τοῦ ἔτους· εἰς τρόπον ὥστε, ἐπὶ παραδείγματι, εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ νέα σελήνη ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ ὁρατὴ μὲ μίαν ἡμέραν ἐνωρίτερον, ἡ νηστεία ἠδύνατο ἐπίσης νὰ ἀρχίσῃ μίαν ἡμέραν ἐνωρίτερον παρὰ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἤρκει ἐνίοτε νὰ ἰσχυρίζετο κάποιος ὅτι εἶδε τὴν νέαν σελήνην διὰ νὰ κηρύξουν ἀμέσως αἱ θρησκευτικαὶ ἀρχαὶ τὴν ἔναρξιν τῆς νηστείας.

Πρὸς ἀποφυγὴν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀοριστιῶν καὶ τῶν ἀνωμαλιῶν ἡ κυβέρνησις τῆς 'Αγκύρας ἀπεφάσισε, πρό τινων ἐτῶν, ὅπως ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Ραμαζανίου προσδιορίζεται ἀστρονομικῶς ὑπὸ τοῦ 'Αστεροσκοπείου Καντιγὺ, ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καθ' ὅλην τὴν χώραν. 'Η ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Θρησκευμάτων, ἥτις ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, διατηροῦσα συγχρόνως κάποιαν ἀνεξαρτησίαν, ἀφοῦ ἔχει ξεχωριστὸν προϋπολογισμόν, ἰδιαιτέρως ἐπιψηφιζόμενον ὑπὸ τῆς 'Εθνοσυνελεύσεως.

Πρὸ τῆς καταλύσεως τοῦ Χαλιφάτου καὶ ἐπὶ παλαιοῦ καθεστῶτος ἡ Διεύθυνσις αὕτη τῶν Θρησκευμάτων ἀπετέλει εἰδικὸν ὑπουργεῖον, τὸ Σεΐχ-Οὐλ-'Ισλαμᾶτον, τοῦ ὁποίου ὁ ἀρχηγὸς ἢ ὑπουργός, ὁ Σεϊχουλισλάμης, εἶχε τὴν ἀντιπροεδρίαν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἤρχετο ἀμέσως μετὰ τὸν Μεγάλον Βεζύρην. Κατ' ἀρχὰς ἔγινε σκέψις περὶ ὁλοκληρωτικῆς καταργήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων, πραγματοποιουμένου συγχρόνως τοῦ πλήρους χωρισμοῦ τῆς 'Εκκλησίας καὶ τοῦ Κράτους, καὶ ὑποχρεουμένου τοῦ ἰσλαμικοῦ θρησκεύματος νὰ αὐτοσυντηρηθῇ, χωρὶς τὴν συνδρομὴν τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅπως κάμνουν τὰ ἄλλα χριστιανικὰ θρησκεύματα καὶ τὸ ἰσραηλιτικόν.

'Αλλὰ ἡ κυβέρνησις καὶ ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐσκέφθησαν δικαίως ὅτι ἦτο φρονιμώτερον νὰ διατηρήσουν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν θρησκευμάτων καὶ ἔτσι νὰ κρατοῦν εἰς τὰ χέρια των ὅλα τὰ νήματα τῆς ἐπισήμου θρησκευτικῆς κινήσεως παρὰ νὰ τὸ ἀφήσουν ἀπολύτως ἐλεύθερον. Ἔτσι, ὡρισμέναι ἀποφάσεις ἀφορῶσαι τὴν μουσουλμανικὴν λατρείαν δύνανται νὰ ληφθοῦν ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Θρησκευμάτων. Ὅλα τὰ κηρύγματα ἐλέγχονται καὶ οἱ ἱεροκήρυκες διορίζονται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς κυβερνήσεως.

Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ ἐπεισόδιον τῆς Προύσης εἵλκυσεν ἀμέσως τὴν κοινὴν προσοχήν. Προεκλήθη ὑπὸ ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ὁ συλληφθεὶς χότζας ἔλαβεν ἀπὸ κάποιον φίλον του διαμένοντα εἰς τὸν Περλεπὲν τῆς Σερβίας. 'Εν τῇ ἐπιστολῇ ἐπεκρίνετο ἀκριβῶς ὁ τρόπος—ἐπιστημονικώτατος, ἐν τούτοις, καὶ οὐδόλως ἐμπειρικός, ὡς πρότερον,—καθ' ὃν προσδιορίζεται σήμερον ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Ραμαζανίου. 'Εντεῦθεν τὸ σφοδρὸν κήρυγμα τοῦ χότζα. 'Αλλὰ ἡ ἀστυνομικὴ ἀνάκρισις ἀπέδειξεν ὅτι ὄπισθεν τοῦ ἱεροκήρυκος οὐδεμία ὕποπτος ὀργάνωσις ὑπῆρχε καὶ ὅτι οὐδεμία κίνησις ὑφίστατο, τῆς ὁποίας νὰ ἡγεῖτο ἢ νὰ συμμετεῖχεν. Οὗτος ἐνήργησε μεμονωμένως καὶ ἂν ἐλήφθησαν μέτρα τινὰ ἐναντίον του, ταῦτα ἀπεσκόπουν εἰς τὴν παρεμπόδισιν τοῦ κηρύγματός του καί, εἰ δυνατόν, εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς γνώμης.

Κίνησις συντηρητικὴ ἢ ἀντιδραστικὴ ὑπὸ τὴν πραγματικὴν ἐκδοχὴν τῆς λέξεως δὲν ὑφίσταται σήμερον ἐν Τουρκίᾳ. Ὅλαι αἱ ἐπίσημοι προσωπικότητες τοῦ ἰσλαμισμοῦ εἶνε μὲ τὸ μέρος τῆς κυβερνήσεως, πολιτικὴ δὲ δρᾶσις τῶν σοφτάδων ἀποκλείεται παντελῶς εἰς τὴν χώραν ταύτην. Αἱ νεώτεραι ἰδέαι καὶ ὁ τεκτονισμὸς εἰσχωροῦν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τοὺς ἀνωτέρους τουρκικοὺς κύκλους. Τοιουτοτρόπως ὁ θρησκευτικὸς γάμος ὁσημέραι ἐγκαταλείπεται καὶ πολλοὶ εἶνε οἱ ἀρκούμενοι εἰς τὸν πολιτικὸν ἁπλῶς γάμον, ὅστις ἀποκαλεῖται ἐνταῦθα «μεντενιὲτ νικιά», ἤτοι, κατ' ἀκριβῆ μετάφρασιν, γάμος πολιτισμοῦ. 'Η συνήθεια αὐτὴ ἀρχίζει νὰ εἰσχωρῇ καὶ μεταξὺ τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Πρέπει, ἐν τούτοις, νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὰς νύκτας τοῦ Ραμαζανίου ἦσαν ἀσφυκτικῶς πλήρη τὰ τζαμιὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Μερικοὶ ἐχαρακτήρισαν τὸ φαινόμενον ὡς μέγα κῦμα πίστεως καὶ εὐλαβείας. 'Αλλ' ἀπεναντίας, ἡ ἰσλαμικὴ νηστεία δὲν ἐτηρήθη διόλου καὶ τὰ ἑστιατόρια τῆς πόλεώς μας ἦσαν γεμᾶτα κόσμον τὸ μεσημέρι· σημαντικὸν μέρος τῆς πελατείας των ἦσαν Μουσουλμᾶνοι, οἱ ὁποῖοι ἔτρωγαν ὅπως καὶ πρίν. Καὶ αὐτοὶ οἱ πτωχοὶ ἀρχίζουν νὰ μὴ τηροῦν τὴν ἰσλαμικὴν νηστείαν, τῆς ὁποίας ἡ τήρησις —παντελὴς νηστεία ἀπὸ τῆς 6ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 6ης ἀπογευματινῆς— εἶνε δυσχερεστάτη διὰ τοὺς ἐργαζομένους. Οἱ κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι ὤφειλον νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰ γραφεῖά των κατὰ τὴν συνήθη ὥραν ἐπὶ ποινῇ ἀπολύσεως, καὶ ὄχι πλέον τὴν 1ην μεταμεσημβρινήν, ὅπως ἐπὶ σουλτανικοῦ καθεστῶτος. Ἔτσι ἐτέθη τέρμα εἰς τὰ ἀλλοτινὰ γλέντια τῶν νυκτῶν τοῦ Ραμαζανίου. 'Ο κόσμος κοιμᾶται ἴσως λιγάκι ἀργότερα, ἀλλὰ πάντως κοιμᾶται διότι τὴν ἐπαύριον ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ ὅπως συνήθως.

'Εν ὀλίγοις, εἰς τὴν Τουρκίαν, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν νέων νόμων καὶ τῶν συγχρόνων ἀναγκῶν, ἡ ἰσλαμικὴ θρησκεία ἐξελίσσεται, θὰ ἔλεγε κανείς, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἑνὸς ῥεύματος συγχρονισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγνώρισεν ἤδη ἡ Καθολικὴ 'Εκκλησία. 'Υπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ῥεύματος θὰ ἴδωμεν ἀφεύκτως εἰς προσεχὲς μέλλον τὴν ἀνακαίνισιν τῶν τζαμιῶν καὶ τῆς ἰσλαμικῆς λατρείας διὰ τῆς ἐπελθούσης ἤδη ἐν μέρει καταργήσεως τῶν πλύσεων, τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ὑποδημάτων καὶ διὰ τῆς εἰσδοχῆς τῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς καὶ τῶν καθισμάτων.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

Μιὰ ζωντανὴ Βαλκυρία

'Η ξανθὴ Βασίλισσα τῆς Γερμανικῆς κατασκοπείας

Μία περιπετειώδης ζωὴ ποῦ σβύνει εἰς τὸ φρενοκομεῖον

Ἕνδεκα ἀνήσυχα χρόνια ποῦ ἐπέρασαν, καθένα μὲ τὸ ἰδικόν του φορτίον· ἡ γενικὴ προσπάθεια τοῦ κόσμου νὰ λησμονήσῃ τὴν τραγικὴν τετραετίαν τῆς ἀνθρωποσφαγῆς· ἡ ζωὴ ποῦ προβάλλει καθημερινῶς μὲ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀξιώσεις της, πόσα δράματα, μεγάλα καὶ μικρά, τοῦ παγκοσμίου πολέμου δὲν ἐκάλυψαν διὰ τοῦ πέπλου τῆς λήθης ! 'Αλλὰ μιὰ ὀλιγόστιχος εἴδησις ἀπὸ τὸ Βερολῖνον ἦλθε νὰ ἀνασηκώσῃ τὸν πέπλον αὐτὸν ἀπὸ μίαν ἐκ τῶν θρυλικωτέρων ἱστοριῶν τοῦ πολέμου. «'Η γυναῖκα ποὺ ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας κατὰ τὸν πόλεμον — ἔγραψε μιὰ ἐφημερὶς τοῦ Βερολίνου— ἡ δεσποινὶς Δόκτωρ, ἡ ξανθὴ κυρία τῆς 'Αμβέρσης, ἐνεκλείσθη διὰ παντὸς εἰς ἕνα φρενοκομεῖον τοῦ Βερολίνου.»

Τὸν ῥόλον τῆς γυναικὸς αὐτῆς, τὴν σκοτεινὴν ἐποποιΐαν τῆς δράσεώς της, τὴν θρυλικὴν σχεδὸν ἱστορίαν τῆς ζωῆς της ἀποκαλύπτουν σιγὰ-σιγὰ γερμανικαὶ καὶ γαλλικαὶ ἐφημερίδες, ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων παρμένων ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας καὶ τῆς γαλλικῆς κατασκοπείας.

Ποιὰ εἶνε ἢ μᾶλλον ποιὰ ἦτο—διότι πρόκειται πλέον περὶ ζωντανῆς νεκρᾶς—ἡ γυναῖκα αὐτή, εἰς τὴν ὁποίαν ταιριάζει περισσότερον παρὰ σὲ κάθε ἄλλην ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς «μοιραίας» ; Κανεὶς δὲν ἔμαθέ ποτε ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς της καὶ ἐλάχιστοι ἤξευραν ἀπὸ τοὺς φίλους της. 'Η σημερινὴ τρελλὴ ἦτο γνωστὴ εἰς τὴν γαλλικὴν ὑπηρεσίαν πληροφοριῶν ὡς «δεσποινὶς Δόκτωρ» καὶ εἰς τὴν πολυπλόκαμον «'Ιντέλλιτζενς Σέρβις» τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὡς «λοχαγίνα Χάϊνριχσεν». Ἦτο γνωστὴ ἐπίσης ὡς «ξανθὴ κυρία τῆς 'Αμβέρσης», ὡς «πριγκήπισσα 'Ιωάννα», ὡς «μυστηριώδης ξανθή», ὡς «κυρία Μύλλερ», ὡς «μὶς Λίρρι». Τίποτε περισσότερον. 'Εκεῖνοι ποῦ ἤξευραν, οἱ μόνοι ποῦ ἤξευραν, ἦσαν τρεῖς : ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ γερμανικοῦ δικτύου κατασκοπείας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου, ὁ Καῖζερ.

Ἦτο ἀσφαλῶς ὑψηλῆς καταγωγῆς. Μερικοὶ ἔλεγαν πῶς ὁ πατέρας της ἦτο στρατηγὸς τοῦ ἱππικοῦ, ἄλλοι ὅτι ἐσυγγένευε μὲ τοὺς Χοεντσόλλερν. 'Εν πάσῃ περιπτώσει ἦτο γνησία Πρωσσίς, ἡ δὲ μόρφωσίς της ἦτο ἐξαιρετική. Τὴν ἐμφάνισίν της ἔκαμεν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου εἰς τὸν πυρῆνα τοῦ γενικοῦ στρατηγείου τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας. 'Εκεῖ ἡ θέσις της εἶνε καθωρισμένη. Χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ εἰς δοκιμασίαν, χωρὶς νὰ διανύσῃ τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας—ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ «πράκτορος» μέχρι τοῦ «τομεάρχου» καὶ τοῦ «τμηματάρχου» ἐγκαθίσταται εἰς ἐπίλεκτον θέσιν. 'Ανήκει εἰς τὴν γενεὰν τὴν διαλεγμένην, τὴν εἰδικευμένην, τὴν ὁποίαν ἡ Γερμανία παρεσκεύασε μεθοδικῶς διὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1914. 'Απετέλεσεν, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, μέλος τῶν στελεχῶν. Ποτὲ δὲν ἐχρησιμοποιήθη γιὰ μικροδουλειές. Εἰς σπανιωτάτας περιπτώσεις διῆλθε τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς διὰ νὰ ἐνεργήσῃ κατασκοπείαν εἰς τὴν Γαλλίαν ἢ τὴν 'Αγγλίαν. Ὄχι διότι τῆς ἔλειπεν ἡ τόλμη, ἡ ὁποία προκειμένου περὶ αὐτῆς, δὲν εἶχεν ὅρια. 'Αλλὰ διότι διηύθυνεν ἀφ' ὑψηλοῦ, εἶχε τὴν δύναμιν νὰ διευθύνῃ ἑκατοντάδας ἀφωσιωμένων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, νὰ τοὺς περιφρονῇ, νὰ τοὺς ἐγκαταλείπῃ εἰς τὸν θάνατον, ὅπως τὴν Μάτα—Χάρι.

Κυρίως εἰπεῖν, ἡ ξανθὴ κυρία, ὑπῆρξεν ἡ ἐκπαιδεύτρια τῶν νεοφύτων κατασκόπων, ἡ διευθύντρια τῆς στρατολογίας τοῦ γερμανικοῦ δικτύου κατασκοπείας, καί, ὅταν αἱ διαταγαί της ἐξετελοῦντο πλημμελῶς, δὲν ἐδίσταζε νὰ μεταβῇ ἡ ἰδία ἐπὶ τόπου διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς λιποψύχους ἢ τοὺς ἀνικάνους πράκτορας πῶς ἐνόει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποστολῶν ποῦ εἶχεν ἀναθέσει εἰς αὐτούς. Ἕνα βράδυ, ἐπιστρέφουσα ἀπὸ μίαν ἀποστολήν, ὄπισθεν τῶν γαλλικῶν γραμμῶν, κατηυθύνετο ἀπὸ ἀπόμερα μονοπάτια πρὸς τὰ ἑλβετικὰ σύνορα· ἔξαφνα εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων ἀπὸ τῆς γραμμῆς τῶν συνόρων, εὑρέθη ἀντιμέτωπος δύο Γάλλων τελωνοφυλάκων καὶ ἑνὸς στρατιώτου, οἱ ὁποῖοι τῆς ἐζήτησαν τὰ χαρτιά της. 'Αντὶ πάσης ἀπαντήσεως, ἡ ὡραία τυχοδιώκτρια ἐφύτευσεν ἀνὰ μίαν σφαῖραν εἰς τὸ στῆθος καὶ τῶν τριῶν καί, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρόν, ἔτρεξε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἑλβετικὸν ἔδαφος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τετραετίας τοῦ πολέμου ἡ Γερμανία ἔκαμε μεγάλην σπατάλην κατασκόπων. 'Η ὑπηρεσία της ἦτο τρομερὰ ὠργανωμένη· εἶχε πράκτορας κατὰ χιλιάδας μετρουμένους, εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν 'Αγγλίαν, εἰς τὴν Ρωσσίαν. 'Αλλὰ καὶ ἡ συμμαχικὴ ἀντικατασκοπεία ἐξεμπέρδευε πολλούς. Τρία ἦσαν τὰ μεγάλα κέντρα, ὅπου συνεκεντρώνοντο οὗτοι : ἡ Γενεύη, ἡ Βαρκελώνη καὶ ἡ 'Αμβέρσα. 'Απὸ τὴν Γενεύην ἐξεκινοῦσαν οἱ πράκτορες πρώτου μεγέθους, οἱ μαέστροι τῆς μεγάλης κατασκοπείας μέσα εἰς τοὺς ἀριστοκρατικοὺς καὶ τοὺς πολιτικοὺς κύκλους· ἀπὸ τὴν Βαρκελώνην οἱ σκοτεινοὶ καὶ εὐσυνείδητοι πράκτορες. 'Η 'Αμβέρσα ἦτο τὸ ἔμπεδον στρατολογίας, ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀπόλυτον δικαιοδοσίαν τῆς ξανθῆς κυρίας.

Αὐτὴ ἡ «μοιραία γυναῖκα», ξανθὴ σὰν τὸ ὥριμο σιτάρι καὶ ἐκθαμβωτικῶς ὡραία, ὡραία τόσον, ὥστε καὶ ἅγιον νὰ ἠμπορῇ νὰ ἐμβάλῃ εἰς πειρασμόν, ἦτο προικισμένη διὰ σπανίου ὀργανωτικοῦ πνεύματος καὶ ἐξαιρετικῆς εὐφυΐας καὶ ψυχολογικῆς διεισδυτικότητος. 'Η μέθοδός της, ἄλλως τε, δείχνει καὶ τὸ δαιμόνιόν της καὶ τὸν χαρακτῆρά της.

Εἰς τὸν σταθμὸν τῆς 'Αμβέρσης ἦσαν τοποθετημένοι εἰδικοὶ πράκτορες, ἐξοικειωμένοι εἰς τὴν διάγνωσιν τῶν φυσιογνωμιῶν τῶν νεοαφικνουμένων, εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἐσχάτης ἀθλιότητος, τοῦ ἀλητικοῦ πνεύματος ποῦ ἐκρύπτετο κάτω ἀπὸ τὰ πρόσωπά των.

Ἔτσι, ἕνα πρωΐ, ἕνας 'Ιταλός, ἕνας 'Ισπανός, ἕνας Σουηδὸς φθάνει χωρὶς χρήματα, ἕτοιμος νὰ κάμῃ τὸ πᾶν γιὰ νὰ ζήσῃ. Ἕνας κύριος καλοντυμένος καὶ εὐγενὴς τὸν πλησιάζει. Πηγαίνουν νὰ πάρουν κάτι εἰς ἕνα γειτονικὸν καφενεῖον. 'Η συμφωνία ἔχει σχεδὸν συναφθῆ. 'Ελκυόμενος ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσιν μιᾶς σταθερᾶς καὶ ἱκανοποιητικῆς μισθοδοσίας, μιᾶς ζωῆς γεμάτης εὐμάρειαν, ὁ παραστρατημένος καὶ ἀπένταρος δέχεται κατ' ἀρχὴν νὰ γίνῃ μυστικὸς πράκτωρ τῆς Γερμανίας.

'Αμέσως ἐπιβιβάζεται εἰς ἕνα ταξί, τοῦ ὁποίου τὰ στόρια εἶνε κλειστά. Τὸ αὐτοκίνητον ξεκινᾷ, βγαίνει ἀπὸ τὴν πόλιν, ἀνεβαίνει μιὰ πλαγιά, μπαίνει εἰς τὸν κῆπον μιᾶς μεμονωμένης βίλλας. 'Η κιγκλιδωτὴ πόρτα ξανακλείνει ἀμέσως. Τὸ θῦμα εὑρίσκεται εἰς τὴν τρομερὰν «οἰκίαν Μέρξενς», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ρόττερδαμ. 'Απὸ ἐκεῖ μέσα δὲν θὰ ξαναβγῇ ἐλεύθερον. Τοῦ λοιποῦ δὲν εἶνε πιὰ παρὰ ἕνα αὐτόματον, ἕνα νευρόσπαστον, τοῦ ὁποίου ἄλλοι τραβοῦν τοὺς σπάγγους, γιὰ νὰ τὸ πετάξουν μιὰ μέρα. Ἂν εἶνε ἔξυπνος, ξεύρει πῶς εἶνε κι' ὅλας πεθαμένος.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΘΙΣΜΕΝΕΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙΕΣ„

Τοῦ Μπλάσκο 'Ιμπάνιεθ

Εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ ἀριστουργηματικώτερα ἔργα τοῦ γνωστοῦ 'Ισπανοῦ συγγραφέως, τοῦ ὁποίου τὸν **«Γῦρον τοῦ κόσμου»** δημοσιευθέντα ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν «Πρωΐαν» ἐδιάβασαν μὲ τόσον ἐνδιαφέρον οἱ ἀναγνῶσται της.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς 'Αγγλικανικῆς 'Εκκλησίας ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ εἰς 'Ιερουσαλὴμ ταξειδίου του συνεπείᾳ τῶν σχετικῶν διαμαρτυριῶν τοῦ Βατικανοῦ πρὸς τὸ Φόρεϊν Ὄφφις, ἀρκεῖ διὰ ν' ἀποδείξῃ ὁποίαν πράγματι ἀντίληψιν διατηροῦν εἰσέτι οἱ περὶ τὸν Πάπαν κύκλοι περὶ τῆς θρησκείας. Διότι, ὅταν μία ἐπίσκεψις 'Αγγλικανοῦ πρωθιεράρχου εἰς τὸν Τάφον τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν ἀξιοῦντα ὅτι εἶνε ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς ἀρχιερέα τῆς Ρώμης ὡς πρᾶξις ἐχθρικὴ πρὸς αὐτόν, τοῦτο φανερώνει, χωρὶς νὰ ὑφίσταται ἀνάγκη οἱασδήποτε ἄλλης μαρτυρίας, εἰς ποῖον ἐπίπεδον τάσσουν τὴν φιλάλληλον καὶ πλήρη φωτεινῆς ἀγάπης θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ οἱ ἐν τῷ Βατικανῷ. Καὶ ἀποδεικνύεται ἀκόμη πόσον εἶνε ἀναγκαία ἡ παγίωσις τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εκκλησιῶν, τῆς ἀποτελούσης σύνδεσμον ὅλων τῶν Χριστιανικῶν 'Εκκλησιῶν, πλὴν τῆς Ρωμαϊκῆς, διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ ἀληθινοῦ πνεύματος τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προδίδεται καὶ νὰ δεσμεύεται διὰ κοσμικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ κοσμικῶν διπλωματικῶν ἀντιλήψεων.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ἤρχισεν ἀπὸ τοῦδε ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἔκθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου. Πρέπει, ἐν τούτοις, νὰ ληφθῇ ἐφέτος ὑπ' ὄψιν τὸ δίδαγμα διετοῦς πείρας διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν ὁ προσήκων καὶ συμφέρων χαρακτήρ. Καὶ ἐνθυμούμεθα ὅτι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθησαν δύο τινὰ ὡς πρὸς αὐτήν: πρῶτον, ὅτι πρέπει νὰ τῆς δοθῇ πρὸ πάντων χαρακτὴρ βαλκανικὸς καὶ ὄχι διεθνής· πρέπει, δηλαδή, ἡ ἔκθεσις ν' ἀπευθύνεται εἰς τοὺς βαλκανικοὺς γείτονας πρωτίστως, κατὰ δεύτερον λόγον πρὸς τοὺς Οὔγγρους καὶ ἄλλους μεσευρωπαϊκοὺς λαοὺς καὶ τελευταῖον πρὸς τοὺς ἄλλους Εὐρωπαίους. Δεύτερον, πρέπει νὰ μὴ εἶνε ἔκθεσις δειγμάτων ἁπλῶς, ἀλλὰ νὰ ὀργανωθῇ εἰς πραγματικὴν ἐμποροπανήγυριν, μὲ ἀμέσους ἐπὶ τόπου ἀγορὰς καὶ παραγγελίας. 'Εὰν τοῦτο συμβῇ, τότε αὐτομάτως θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ πανελλήνιος ἐμπορικὴ συμμετοχὴ εἰς αὐτήν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἰδιαιτέρας πρὸς τοῦτο ἐργασίας. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε καιρὸς νὰ μελετηθῇ σοβαρῶς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης καὶ δὲν πρέπει νὰ ὀργανωθῇ καὶ ἐφέτος ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πέρυσιν ἰσχυσάντων, διὰ νὰ προσθέσωμεν ἁπλῶς καὶ ἓν ἀκόμη ἔτος διδακτικῆς μέν, ἀχρησιμοποιήτου δὲ πείρας.

ΜΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΕΠΩΔΟΣ *Μία βουλγαρικὴ ἀγροτικὴ ἐφημερὶς δημοσιεύει τὴν πληροφορίαν, καθ' ἣν κατὰ τὴν προσεχῆ ἐν Νοτιοσλαυΐᾳ Διάσκεψιν τῆς Μικρᾶς 'Αντάντ θὰ γίνῃ συζήτησις, μεταξὺ ἄλλων, διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Μικρὰν 'Αντάντ καὶ ἑτέρων Δυνάμεων καὶ ἰδίᾳ τῆς 'Ελλάδος. 'Η περίεργος αὐτὴ διάδοσις ἐπαναλαμβάνεται τακτικῶς, κατὰ τὰς παραμονὰς ἑκάστης νέας Διασκέψεως τῆς Μικρᾶς 'Αντάντ, ἀπὸ ἑπταετίας περίπου, πάντοτε διαψευδομένη καὶ δι' ἑλληνικῶν δηλώσεων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Οὕτω καὶ τώρα εἶνε περιττὸν νὰ λεχθῇ, ὅτι καμμία σκέψις εἰσόδου εἰς τὴν Μικρὰν 'Αντάντ δὲν ἀπησχόλησε τὴν 'Ελλάδα, οὐδὲ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν ἀπασχολήσῃ. Μὲ δύο ἐκ τῶν ἀποτελουσῶν τὴν Μικρὰν 'Αντάντ Δ αμεων ἡ 'Ελλὰς συνδέεται διὰ συνθηκῶν φιλίας — μὲ τὴν Ρουμανίαν καὶ μὲ τὴν Νοτιοσλαυΐαν. Μὲ τὴν Τσεχοσλοβακίαν εὑρίσκεται εἰς ἀρίστας σχέσεις, χωρίς, ἐν τούτοις, καμμία εἰδικὴ κοινότης συμφερόντων νὰ ἐπιβάλλῃ μίαν ὁμαδικὴν σύμπραξιν τῶν τεσσάρων αὐτῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Μεσευρώπην ἢ εἰς τὴν Βαλκανικήν. 'Η 'Ελλὰς ἔχει σαφῶς διαγεγραμμένην ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία δὲν ἐφάπτεται κατ' οὐδεμίαν αὐτῆς πλευρὰν τῶν εἰδικῶν ἐκείνων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα κατέστησαν ἀναγκαῖον τὸν συνασπισμὸν τῶν χωρῶν τῆς Μικρᾶς 'Αντάντ.*

ΦΑΝΟΣΤΑΤΑΙ 'Ο κ. Δήμαρχος ἐξίσταται καὶ τρυφεραίνεται καὶ ἐκσπᾷ εἰς λυρισμοὺς καὶ αὐτοθαυμάζεται καὶ ἀγαλλιᾷ καὶ γαυριᾷ καὶ αὐτοδοξάζεται διὰ τοὺς φανοστάτας, τοὺς ὁποίους ἔστησεν εἰς τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος. Εἶνε, λέγει, κλασσικοί, εἶνε κομψοί, εἶνε γλαφυροί, εἶνε, τέλος πάντων, ἀντάξιοι τοῦ κ. Δημάρχου. Ἀλλὰ τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι μὲ φανοστάτας δὲν φωτίζεται μία πόλις. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ καὶ φωτισμός. Καὶ ἐπὶ τῆς σημερινῆς δημαρχίας ὁ φωτισμὸς τῆς πρωτευούσης εἶνε πανάθλιος. Ἡ ὁδὸς Πατησίων, ἡ μεγαλυτέρα τῆς πόλεως ἀρτηρία, μετὰ τὸ Μουσεῖον σκεπάζεται ἀπὸ τὸ μυστηριῶδες δημοτικὸν ἔρεβος, ὁλόκληροι δὲ συνοικίαι μένουν ἄφωτοι. Ἔχομεν, ὅμως, τὴν παρηγορίαν τῶν κομψῶν φανοστατῶν. Ὁμοίως ὁ κ. Δήμαρχος ἔστησε κρήνην εἰς τὸ μέσον τοῦ κήπου τοῦ Κλαυθμῶνος καὶ μίαν ἄλλην πολύκρουνον εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Κολωνακίου, χωρὶς νερόν, ἀκριβῶς ὅπως εἶχε γίνει ἄλλοτε εἰς τὸν διαβόητον Δῆμον τῶν Ἀβδήρων.

ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΘΑΡΣΙΣ *Ἡ ἐθνικοαγροτικὴ Κυβέρνησις τῆς Ρουμανίας, μόλις ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν, ἀπέλυσεν ἀρκετὰς χιλιάδας χωροφυλάκων. Τώρα διαλύει καὶ τὴν «Γενικὴν Ἀσφάλειαν» —μυστηριώδη ὀργάνωσιν, τὴν ὁποίαν οἱ φιλελεύθεροι ἐχρησιμοποίουν διὰ τὴν πίεσιν καὶ τὴν τρομοκράτησιν τῶν ἀντιπάλων των καὶ τὴν ὁποίαν αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες χαρακτηρίζουν ὡς ἀνταξίαν τῆς «Ὀχράνας» καὶ τῆς «Τσέκας». Τοιουτοτρόπως ἔπρεπε νὰ καταλυθῇ εἰς τὴν Ρουμανίαν ἡ παντοκρατορία τῶν φιλελευθέρων διὰ νὰ ἐπικρατήσουν ἀληθῶς φιλελεύθεραι ἀντιλήψεις.*

ΚΟΣΜΙΚΑ ΕΚΤΟΠΛΑΣΜΑΤΑ Κατὰ τὴν «Μονταίν» πρωϊνῆς συναδέλφου, προχθὲς, εἰς τὴν δεξίωσιν τοῦ κ. Μαρῆ, παρέστησαν μεταξὺ ἄλλων: ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παπαδάτου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ζαβιτσιάνου, καὶ ὁ κ. Δοξιάδης. Φαίνεται ὅτι ἀντὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὑφυπουργῶν αὐτῶν παρέστησαν εἰς τὴν δεξίωσιν τὰ ἐξ ἐκτοπλάσματος εἴδωλά των, διότι ὁ μὲν κ. Παπαδᾶτος εὑρίσκεται πρὸ ἡμερῶν πολλῶν εἰς τὴν Δ. Θράκην, ὁ κ. Δοξιάδης ἐπίσης ἀπὸ ἡμερῶν ἀπουσιάζει εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ὁ κ. Ζαβιτσιάνος ἐπισκιάζει διὰ τῆς παρουσίας του, ἀπὸ ἡμερῶν ἐπίσης, τὰ φυσικὰ θέλγητρα τῆς Κερκύρας. Ἡ «Μονταίν», ὅμως, ἴσως συγγράφει ὅπως ὁ Κορνήλιος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Ρακίναν: ἐμφανίζει, δηλαδή, τοὺς κοσμικούς της ἥρωας ὄχι ἐκεῖ, ὅπου εἶνε, ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου ὠφείλον, κατὰ τὴν ἀντίληψίν της, νὰ εὑρίσκωνται.

ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΣΑΛΟΝ
ΙΝΤΕΑΛ
Μὲ τὴν περίφημον
ΤΖΙΝΑ
ΜΑΝΕΣ
ΤΕΡΕΖΑ
ΡΑΚΕΝ
ΤΟ
Γνωστότατον μυθιστόρημα τοῦ περιφήμου ρεαλιστοῦ συγγραφέως
ΑΙΜΙΛ
ΖΟΛΑ
Ἕνα ὑπέροχο κοινωνικὸ δρᾶμα σκηνοθετημένο ἀπὸ τὸν διάσημον σκηνοθέτην
ΤΖΑΚ
ΦΕΫΝΤΕΡ
Μία ἀπὸ τὰς πλέον δραματικὰς ταινίας.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἡ κούνια

Τὴν ἡσυχία τοῦ σούρουπου στὸν μακρυνὸ ἐξοχικὸ δρόμο ἐτάραξε, ἀνάλαφρος στὴν ἀρχή, δυνατότερος ὕστερα, ὅπως πλησίαζε, ὁ ρυθμικὸς κρότος ἑνὸς κάρρου, ποῦ πρόβαλε σὲ λίγο στὴν ἄκρη τοῦ σκοτισμένου δρόμου.

Ἦταν ἕνα ὡραῖο συμφωνικὸ τραγοῦδι, ποῦ ἔφερνε, θαρρεῖς, τ' ἀεράκι. Τὸ σκούντηγμα ἀπ' τὶς ρόδες ἀπάνω στὰ λιθάρια, τὸ τρίξιμο τοῦ ἀλάδωτου ἀξονιοῦ, τὸ μουρμούρισμα κάποιου τραγουδιοῦ τοῦ καρροτσέρη, τὸ κουδούνισμα τοῦ κουδουνιοῦ τ' ἀλόγου ποῦ ἔσερνε ἀράθυμα τὸ ἀλαφρὸ τὸ κάρρο στὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ γιὰ τὸ χωριό, ἕνα μικρὸ κοπάδι ἄσπρα σπίτια ἀνάμεσα στὶς ἐλῆες στὰ ριζὰ τοῦ γαλάζιου βουνοῦ.

Τὸ κάρρο ἔφτασε καὶ προσπέρασε, μὰ ὅσο κι' ἂν ἦταν ἀλαφρό, ἔφερνε ἀπάνω του κάτι πολύτιμο καὶ βαρύ, μιὰν καρυδοβαμμένη ξύλινη καινούργια κούνια, ποῦ ἀναπηδοῦσε κι' ἐκείνη ρυθμικὰ στὸ κάθε τίναγμα τοῦ κάρρου. Ὁ καρροτσιέρης, ἕνας λιοκαμμένος τριαντάρης χωριάτης, σταματοῦσε τὸ τραγοῦδι του, κι' ἐγύριζε κι' ἐκύτταζε τὸ πολύτιμο φορτίο, μὲ στοργή, σὰν νὰ εἶχε κι' ὅλας μέσα τὸ παιδὶ ποῦ ἐπρόκειτο νὰ λικνίσῃ. Μὲ στοργή, ὄχι μὲ φόβο μὴ σπάσῃ, ποῦ μπορεῖ νὰ ἦταν κι' αὐτός, καὶ τὸ χέρι του, ποῦ κάθε τόσο ἔστρεφε καὶ τὴν στεφάνωνε, εἶχε κάτι ἀπὸ τὸ χάϊδι, σὰν νὰ χάϊδευε τὸ μικρὸ ποῦ σὲ λίγο θὰ ἦταν μέσα.

Τὸ κάρρο ἐτράβηξε τὸν δρόμο του, τὸ τραγοῦδι ἔσβυνε ὅσο καὶ πήγαινε, καὶ χάθηκε μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ κάρρου, στὸ βάθος τοῦ δρόμου, μὰ μιὰ ἄλλη εἰκόνα ἔμενε γιὰ ὥρα ξωπίσω του, ποῦ ἔσβυσε μὲ τὰ τελευταῖα φῶτα τῆς ἡμέρας. Ἡ εἰκόνα τοῦ παιδιοῦ μέσα στὴν κούνια. Δὲν πιστεύω στὰ εἰδύλλια καὶ στοὺς ρωμαντισμοὺς τῆς ἀγάπης στὸ χωριό. Κάτω ἀπὸ τὰ καπνισμένα ξύλινα ταβάνια, ποῦ ξεφεύγει ὁ καπνὸς μέσα ἀπὸ τὶς χαραμάδες, δὲν φωλιάζει ὁ ὀνειροπόλος χλωρωτικὸς ἔρωτας τοῦ 1830, οὔτε ὁ πουδραρισμένος ἔρωτας μὲ ρεβεράνς μενουέττου καὶ μὲ ἄσπρη περοῦκα, οὔτε ὁ ἔρωτας τσάρλεστον τοῦ 1929. Φωλιάζει ἕνας ἔρωτας ξεκτένιστος, τραγοπόδης, μὲ σουρίτσα σατύρου, ἕνας ἔρωτας κοινὸς γιὰ τὸ ζευγάρι ποῦ σέρνει τ' ἀλέτρι καὶ γιὰ τοὺς ἡλιοκαμμένους ἀνθρώπους ποῦ τὸ ὁδηγοῦν. Καὶ ὁ ἔρωτας αὐτός, ποῦ τοὺς ἕνωσε κάποτε ἀπάνω στὸ σκληρὸ κρεββάτι μιᾶς κοσμογονίας. Θὰ τοὺς ἑνώσῃ ἀπόψε πάλι ἀπάνω ἀπ' τὴν κούνια ποῦ θὰ κοιμηθῇ γιὰ πρώτη φορὰ τὸ παιδί.

Θὰ τὸ καμαρώσουν, ὄχι σὰν παιδὶ τοῦ ἔρωτος, ἀλλὰ σὰν ἕνα κομμάτι τῆς σάρκας τους, ἕνα κλαδὶ τοῦ κορμιοῦ τους, ὅπως τὸ κλαδὶ τοῦ ἀμπελιοῦ, ποῦ φύτεψαν ἀπ' τὸ παληό. Θὰ τὸ καμαρώσουν, ὅπως θὰ καμαρώσουν τὸ κλαδὶ σὰν βλαστήσῃ, σὰν ἕνα κομμάτι τοῦ ἑαυτοῦ τους, ποῦ θὰ ζῇ, ὅταν ἐκεῖνοι δὲν θὰ ὑπάρχουν πιὰ καὶ γιὰ νανούρισμα μέσα στὴν σιγαλιὰ τῆς νύχτας, θὲ ν' ἀκουστοῦν τ' ἀναστενάγματα ἑνὸς φυσικοῦ ἔρωτα, μέσα σὲ μιὰ νέα δημιουργία.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου»

Σήμερον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ Μεγάρῳ τοῦ Ζαππείου θὰ δοθῇ ἡ ἑορτὴ τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου» ὑπὲρ τῶν ἑσπερινῶν Σχολῶν αὐτοῦ. Εἰς δύο αἰθούσας ἐκτίθεται ἀπειρία ὡραιοτάτων κομψοτεχνημάτων καὶ χρησίμων ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα θὰ προσφέρουν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας γνωσταὶ κυρίαι καὶ δεσποινίδες θὰ ἐκτεθοῦν δὲ συγχρόνως εἰς λαχεῖον διάφορα ἀντικείμενα ἀξίας. Τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τῆς 6ης θὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου χοροεσπερίς, πρὸς τιμὴν τῶν Ἀχέπανς θὰ χορευθοῦν δὲ καὶ ἑλληνικοὶ χοροὶ τῇ συμμετοχῇ τοῦ Λυκείου Μεταξᾶ. Δύο μουσικαὶ θὰ παίζουν καὶ θὰ ἐκκυβευθῇ λαχεῖον. Θὰ παραστοῦν οἱ ἐπίσημοι καὶ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας ἐπίλεκτα. Ἡ εἴσοδος μετὰ λαχνοῦ μόνον 10 δραχμαί.

Ὁ «Ἐθνικὸς Σύνδεσμος», σωματεῖον ἀθορύβως ἐργαζόμενον ὑπὲρ κοινωφελῶν καὶ ἐθνικῶν σκοπῶν κατώρθωσεν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους νὰ ἱδρύσῃ πέντε σχολεῖα νυκτερινά, εἰς τὰ ὁποῖα φοιτοῦν πτωχοὶ ἀνήλικοι βιοπαλαισταί, οἱ ὁποῖοι ἐργαζόμενοι τὴν ἡμέραν, δὲν δύνανται νὰ φοιτοῦν εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα. Διὰ τῶν σχολῶν του ὁ «Ἐθνικὸς Σύνδεσμος» παρέχει εἰς αὐτὰ πνευματικὴν μόρφωσιν καὶ ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν. Εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν δίδεται σήμερον εὐκαιρία νὰ ἐνισχύσῃ τὸ ἔργον, διὰ τῆς ἐν τῷ Ζαππείῳ ἑορτῆς.

Ἡ «Μανὸν» ὑπὸ τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ «Ἐθνικοῦ Ὠδείου»

Τὸ Ἑλληνικὸν Ὠδεῖον διὰ τῆς μελοδραματικῆς σχολῆς του προετοιμάζει μίαν καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν μὲ τὴν παράστασιν τῆς «Μανὸν» τοῦ Μασσενὲ τὸ προσεχὲς Σάββατον τὸ βράδυ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια».

Ἡ σχολὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καλλιτέχνου κ. Κίμωνος Τριανταφύλλου ἐργάζεται ἀπὸ μηνῶν διὰ τὴν μελέτην τοῦ ἀνωτέρω ἔργου ὅπως τὸ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν κόσμον ὅσον τὸ δυνατὸν πλουσιώτερον καὶ ἀκριβέστερον εἰς σκηνικὸν πλοῦτον, ἐνδυμασίας, ἐκτέλεσιν, μουσικὴν ἀπόδοσιν. Ἡ καλλιτέχνις κ. Μάγγη Τριανταφύλλου θὰ παίξῃ τὸν αἰσθηματικὸν ρόλον τῆς Μανὸν καὶ ὁ κ. Κίμων Τριανταφύλλου τὸν Ντὲ Γκριὲ ὅπως τὸν εἶδε καὶ τὸν ἐμελέτησεν εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον. Τὴν ὀρχήστραν θὰ διευθύνῃ ὁ Γερμανὸς καλλιτέχνης κ. Α. Φὸν Τζανέττι. Λαμβάνουν μέρος ὁ κ. Μπονάτης, χρυσοῦν μετάλλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου, ὁ κ. Οἰκονομόπουλος, Καλογερᾶς καὶ Μέλλος καθὼς καὶ ἄλλα μέλη τῆς Μελοδραματικῆς σχολῆς. Τὸ Ἑλληνικὸν Ὠδεῖον δὲν ἐφείσθη δαπανῶν ὅπως παρουσιάσῃ ἡ σχολὴ ἐργασίαν εὐσυνείδητον καὶ ἐλπίζει ὅτι οἱ κόποι του θὰ ἱκανοποιηθοῦν ἐκ μέρους τοῦ φιλομούσου ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ.

Διαλέξεις

Σήμερον Κυριακὴν 14 Ἀπριλίου καὶ ὥραν 11 π. μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρνασσὸς» ὁ κ. Γιάγκος Ἀργυρόπουλος μὲ θέμα: «Πῶς πρέπει νὰ καταρτισθῶμεν διὰ νὰ εὐημερήσωμεν».

— Σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 7 μ. μ. ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ἡ διάλεξις τῆς γνωστῆς ὁμιλητρίας κ. Ἄννας Κατσίγρα μὲ θέμα: «Ὁ Ἴψεν περὶ ἔρωτος καὶ γάμου». Τιμὴ εἰσιτηρίου δραχμαὶ 10. Αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τοῦ «Συλλόγου Γονέων».

Ἡ «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια»

Κυκλοφορεῖ σήμερον τὸ ὑπ. ἀριθ. 177 τεῦχος περιέχον ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος πραγματείας περὶ Γερμανίας (24 σελ.), Γερουσίας, γεφυρῶν, Γεωγραφίας, Γεωδαισίας, Γεωλογίας, Γεωμετρίας, Γεωργίας καὶ 620 ἄλλα ἄρθρα συγγραφέντα ἀπὸ τοὺς κ.κ. Α. Γαβριηλίδην, Π. Γιαννακόπουλον, Χ. Εὐελπίδην, Δ. Εὐστρατιάδην, Δ. Ζωγράφον, Δ. Λαμπαδάριον, Ε. Μάλαινον, Μ. Μητσόπουλον, Α. Μιχαλόπουλον, Γ. Νικοτσάραν, Γ. Παμπούκην, Σ. Παπανδρέου, Κ. Σάββαν, Ι. Σαρρῆν, Γ. Σκλάβον, Π. Τρεμπέλαν, Ν. Χατζιδάκην καὶ ὑπερεξήκοντα ἄλλους ἐκλεκτοὺς συνεργάτας. Τὸ τεῦχος κοσμοῦν 168 εἰκόνες καὶ σχεδιάσματα.

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Τὸ γνωστότατον ἔργον τοῦ
HENRY BATAILLE
Η ΜΩΡΑ
ΠΑΡΘΕΝΟΣ
Ἔργον διὰ τὸν κόσμον ποὺ συχνάζει στὸ «ΑΤΤΙΚΟΝ».
Ἐκτελεσταὶ τρεῖς μεγάλοι ἀστέρες
Η ΣΟΥΖΥ ΒΕΡΝΟΝ
(Μωρὰ Παρθένος)
ΖΑΝ ΑΝΤΖΕΛΟ
(Κος Ἀρμωρὸ)
ΕΜΜΥ ΛΥΝΝ
Τῆς comédie Française
(Κυρία Ἀρμωρὸ)
Ἐκτὸς προγράμματος:
Ἡ ἄφιξις, ὑποδοχὴ καὶ τελεταὶ πρὸς τιμὴν τῶν ΑΧΕΠΑ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ δύο μικρὰ οἰκόπεδα εἰς καλὴν θέσιν καὶ εἰς τιμὴν καλῆς εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Φιλιππουπόλεως 2, ἔναντι Ἁγ. Μελετίου.

Κοσμικὴ κίνησις

Προχθὲς τέϊον παρὰ τῷ κ. ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῇ κ. Μαρῆ.

Παρευρέθησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ ἡ κ. Κλεμὰν Σιμόν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Πολωνίας καὶ ἡ κ. Γιούργκεβιτς, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ κ. Ἀρλόττα, ἡ κ. Ζαβιτσιάνου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δροσοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπραγιόν, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κυριακοῦ καὶ ἄλλοι.

—Προχθὲς μουσικὴ ἀπογευματινὴ παρὰ τῷ γενικῷ προξένῳ τῆς Αὐστρίας καὶ τῇ κ. Βάλτερ.

Οἱ κ.κ. Χάϊντε καὶ Σόλτς ἐξετέλεσαν διαφόρους συνθέσεις, ἀποσπάσαντες ζωηρὰ χειροκροτήματα τῆς ἐκλεκτῆς ὁμηγύρεως.

Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἡ πρέσβειρα τῆς Ἀγγλίας Λαίδη Λωρραίν, ὁ πρεσβευτὴς τοῦ Βελγίου κ. Νέμερι, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Οὐγγαρίας κ. Μολδοβάνι, ἡ κόμησσα Καποδίστρια, ἡ κ. Ὑψηλάντη, ἡ Λαίδη Λώ—Πειρουνάκη, ἡ κ. Ἴμμελεν, ἡ κ. Δούσμανη, ἡ κ. Τσαλδάρη, ἡ κ. Τρικούπη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Διαμαντοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μαζαράκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ζαχαρίου, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς Βούδβορθ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τσαρλαμπᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπλάγκεν, ἡ δ. Βούρου, ἡ κ. Λογοθετοπούλου, ἡ δ. Κορδέλλα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χίλλ, ὁ κ., ἡ κ. καὶ ἡ δ. Βλαχοπούλου, ὁ κ. Κύρος, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καγάκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πέτυρεκ, αἱ δ. Χόγιος καὶ ἄλλοι.

Ὁμιλίαι

Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὡμίλησε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐνώπιον ἀκροατηρίου ἐπιστημόνων ὁ τμηματάρχης παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Ἰωάννης Ζάρρας περὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, θέματος τῆς ἁρμοδιότητός του. Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέπτυξε τί εἶνε αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις καὶ ποία ἡ ἔκτασις καὶ ὁ προορισμὸς αὐτῶν.

Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις εἶνε οὕτως εἰπεῖν ἡ μέριμνα εἰς τὴν ὁποίαν ὠθοῦνται ὅπως συνεργασθῶσι τὸ Κράτος καὶ ὁ ἐργοδότης διὰ τὴν ἀναπτέρωσιν τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας εἰς τὸν ἐργαζόμενον. Πέραν τῶν ταμείων συντάξεων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν μόνην παρ' ἡμῖν γνωστὴν μορφὴν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἡ σύγχρονος προωδευμένη ἀνθρωπιστικὴ ἀντίληψις πετῶσα διηνεκῶς πρὸς τοὺς εὐγενεῖς ὁρίζοντας ἐπιβάλλει καὶ ἄλλας μορφὰς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐργαζομένου, συγκεκριμένως ἀπὸ κινδύνων ἀεργίας, ἀτυχήματος, θανάτου, ἀσθενείας, μητρότητος διὰ τὰς ἐργαζομένας γυναῖκας κλπ. Ἐν γένει δὲ αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις εἰσάγουσαι τὰ εὐγενέστερα κοινωνικὰ ἰδεώδη τῆς ἀλληλεγγύης, ἐκεῖ ἔνθα μία μακραίων πάλη τῶν τάξεων ἀφίνει μοιραῖα συντρίμματα, ἀποτελοῦν πηγὴν ἀενάου ἀνανεώσεως τοῦ κύματος ἑνὸς ἀνωτέρου κοινωνικοῦ προορισμοῦ τῆς ὁλότητος. Αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις ἀποτελοῦν ἀκριβῶς κατίσχυσιν τῶν θεωριῶν τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ ἀτόμου ἀπέναντι τοῦ συνόλου. Καὶ ὑφιστάμενον οὕτω τὸ ἄτομον θυσίας ὑπὲρ τῆς ἰδέας τῆς καλυτέρας αὔριον τοῦ ὅλου σφυρηλατεῖ τοὺς καλυτέρους καὶ ἰδεωδεστέρους δεσμοὺς πρὸς τοὺς ὁποίους διαρκῶς προχωρεῖ ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης.

Ο ΑΚΡΟΑΤΗΣ

Χοροὶ

Ἐξαιρετικῶς ζωηρὸς προμηνύεται ἀπόψε εἰς τὸ «Ντελὶς» ὁ καλλιτεχνικὸς χορὸς τῆς «Στέγης τῶν καλλιτεχνῶν». Οἱ κ.κ. Βελλιανίτης καὶ Πὼπ θ' αὐτοσχεδιάζουν δίστιχα διὰ τοὺς παρισταμένους τὰ ὁποῖα θ' ἀπαγγείλῃ ὁ κ. Μυράτ. Ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη θ' ἀπαγγείλῃ διάφορα ἐκλεκτὰ ποιήματα. Οἱ κ. Δημητριάδης, Καστανάκης καὶ Βιτσιώρης θὰ κάμουν τὰ σκίτσα τῶν παρευρισκομένων εἰς τὸν χορόν. Θὰ κληρωθῇ ἐπίσης λαχεῖον χάριν τοῦ ὁποίου προσέφεραν ὡραίους πίνακας καὶ ἄλλα ἀντικείμενα γνωστοὶ καλλιτέχναι καὶ λογογράφοι.

—Ἐπίσης ἀπόψε δίδεται εἰς τὸ «Καπρὶς» ὁ «Χορὸς τῆς Ρούμελης». Τὰ καλύτερα ζεύγη, ποῦ θὰ χορεύσουν ἑλληνικοὺς καὶ εὐρωπαϊκοὺς χοροὺς θὰ βραβευθοῦν, κατόπιν δημοψηφίσματος τῶν παρισταμένων. Ἐπίσης θὰ κληρωθῇ μέγα λαχεῖον.

—Μὲ πολλὴν ζωηρότητα διεξήχθη χθὲς βράδυ εἰς τὸ «Ντελὶς» ἡ πρὸς τιμὴν τῶν Ἀχέπανς δοθεῖσα χορευτικὴ ἑσπερίς.

Συναυλίαι

Σήμερον ὥραν 10.45' ἐπαναλαμβάνεται διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ὑπὸ τῆς Χορῳδίας Ἀθηνῶν, ἡ ἐκτέλεσις τῆς «Καταδίκης τοῦ Φάουστ» τοῦ Μπερλιόζ.

—Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν θὰ δοθῇ ἔκτακτος συναυλία ὑπὸ τῆς συνθέτιδος κ. Ἀντιγόνης Παπαμικροπούλου - Μακρυγιάννη, ἀριστούχου πιανιστρίας τῆς Βασιλικῆς Μουσικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Λονδίνου καὶ τιμηθείσης μὲ ἀνώτατον βραβεῖον πρὸς ἐπίδειξιν τῶν ἔργων της γιὰ πιάνο, τῇ εὐγενεῖ συμπράξει τῆς δ. Ἠλέκτρας Παπαμικροπούλου τελειοποιηθείσης τὴν ἀπαγγελίαν ἐν Μονάχῳ καὶ Γαϊδεμβέργῃ, τοῦ κ. Θεοδ. Παπασπυροπούλου καθηγητοῦ τοῦ ᾄσματος καὶ τῆς μαθητρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου δ. Ἰσμήνης Ἰακουΐντο.

Δωρεαὶ

Ὑπὲρ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ, προσέφεραν τὰ κάτωθι ποσὰ οἱ κ.κ. Ἀδελφοὶ Καμπᾶ δρχ. 2000, Γ. Κωνσταντινίδης δρ. 300. Οἱ συνεργαζόμενοι ἐκδόται Ἀθηνῶν εἰς μνήμην Ἰωάννου Τσαγκάρη δρχ. 2750. Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δ. Βικέλα εἰς μνήμην Ι. Ζερμπίνη 5000. Ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰς εἴδη ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς προσέφερε 15 κιβώτια Κορινθιακῆς σταφίδος.

Θεατρικὰ

Εἰς δύο παραστάσεις σήμερον θὰ παιχθῇ εἰς τὸ «Τριανὸν» ὑπὸ τοῦ θιάσου Ἀμηρᾶ ἡ ξεκαρδιστικὴ κωμῳδία «Νὰ δικαστὴς νὰ μάλαμα» μὲ τὸν κ. Λεπενιώτη στὸν ξεφρενικὸ ρόλο τοῦ δικαστοῦ.

—Ἡ κ. Κυβέλη θὰ παίξῃ τὸ ἀπόγευμα τὴν μεγάλην της ἐπιτυχίαν τὸ «Ρομάντσο».

—Ὑπὸ τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς θεάτρου δίδεται σήμερον εἰς δύο παραστάσεις ὁ «Πειρασμὸς» τοῦ κ. Γ. Ξενοπούλου, κατὰ διδασκαλίαν τοῦ κ. Ν. Παπαγεωργίου.

—Τὸ «Ἐρωτικὸν Μάτς» τῶν κ.κ. Δ. Λεβάρη καὶ Μαρτίνο παίζεται κάθε βράδυ μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ὑπὸ τοῦ θιάσου κ. Σαμαρτζῆ.

Ἐκδόσεις

Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Ι. Δ. Κολλάρου αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἐξεδόθη εἰς δευτέραν ἔκδοσιν ὁ τόμος τῶν Παρισινῶν διηγημάτων τοῦ Θράσου Καστανάκη: «Ἡ Χορεύτρια Κοντεσσίνα Φελιτσιτά».

Ἐξεδόθη τὸ Γ—Δ τεῦχος τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπισήμου ὀργάνου τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος περιέχον τὰ ἐστενογραφημένα πρακτικὰ τοῦ πρώτου συνεδρίου τῶν Δημάρχων τοῦ συνελθόντος ἐν Ἀθήναις κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1927. Κατὰ τὰς συζητήσεις τοῦ συνεδρίου τούτου εἶχον ὡς γνωστὸν ἐξετασθῇ πλεῖστα ζητήματα βασικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς ὀργανισμοὺς τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἀγοραὶ

Ὑπενθυμίζομεν τὴν σημερινὴν μεγάλην ἀγορὰν τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου» εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Ζαππείου.

— Ἐπίσης τὴν ἀγορὰν τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Νεανίδων, εἰς τὸ Κέντρον αὐτῆς ὁδὸς Σόλωνος 17.

Ἡ Ἑλληνικὴ τέχνη

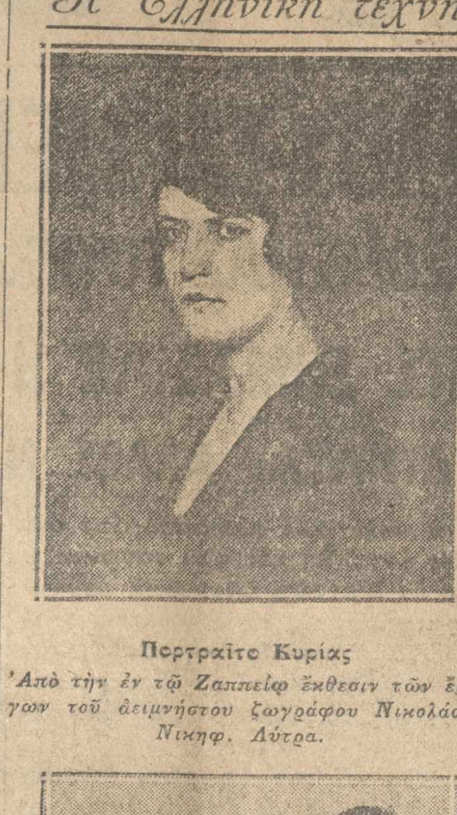

Πορτραῖτο Κυρίας

Ἀπὸ τὴν ἐν τῷ Ζαππείῳ ἔκθεσιν τῶν ἔργων τοῦ ἀειμνήστου ζωγράφου Νικολάου Νικηφ. Λύτρα.

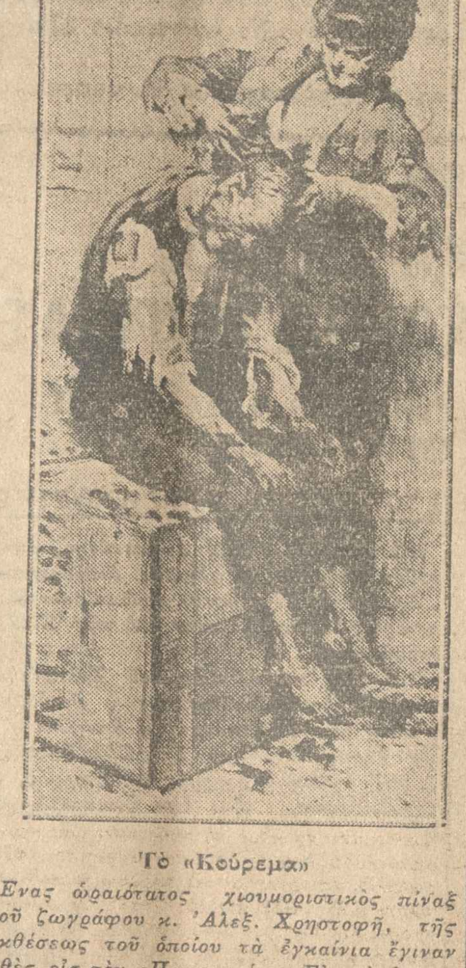

Τὸ «Κούρεμα»

Ἕνας ὡραιότατος χιουμοριστικὸς πίναξ τοῦ ζωγράφου κ. Ἀλεξ. Χρηστοφῆ, τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὁποίου τὰ ἐγκαίνια ἔγιναν χθὲς εἰς τὸν «Παρνασσόν». Εἰς τὰ ἐγκαίνια παρέστησαν πολλοὶ φιλότεχνοι, ἔγιναν δὲ καὶ ἀρκεταὶ ἀγοραί.

Παραστάσεις

Ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἀκροατηρίου ἐδόθη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη τὸ πρῶτον ἔργον τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς» τὸ «Ντιμπούκ». Ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη, ὁ κ. Μελᾶς καὶ ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἀνεκλήθησαν ἐπὶ σκηνῆς ἐπανειλημμένως εἰς τὸ τέλος καὶ τῶν τριῶν πράξεων.

Παρέστησαν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς κ. Βενιζέλου, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῆς κ. Μαρῆ, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν μετὰ τῆς κ. Ἀργυροπούλου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γόντικας, ἡ κ. καὶ ἡ δ. Βουρλούμη, ἡ κ. καὶ ἡ δ. Χρηστομάνου, ἡ κ. Πετρίδου, ὁ κ. δήμαρχος μετὰ τῆς κ. Πάτση, μέλη τῆς καλυτέρας ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων καὶ πλῆθος πολὺ κατακλύσαν τὸ θέατρον.

Ἐπιστημονικαὶ διαλέξεις

Ἀφίχθη χθὲς ἐκ Παρισίων ὁ διάσημος καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας κ. Πιὲρ Ντελμπέ. Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ θὰ δώσῃ δύο διαλέξεις τὴν μὲν πρώτην αὔριον Δευτέραν καὶ ὥραν 7 μ. μ. «περὶ τῆς βιολογικῆς ἐνεργείας τῶν ἁλάτων τοῦ μαγνησίου» τὴν δὲ δευτέραν τὴν προσεχῆ Τετάρτην 17 τρέχ. εἰς τὰς 6 μ. μ. μὲ θέμα: «Στάσις δωδεκαδακτυλικὴ καὶ θεραπεία αὐτῆς διὰ νέας ἐγχειρήσεως».

Τὸ χαλύβδινο σπίτι

Σήμερον ὥρα 10.30' θὰ προβληθῇ εἰς τὸ «Σπλέντιτ» ἡ κινηματογραφικὴ ταινία, ἡ ὁποία παριστᾷ τὴν κατασκευὴν τῶν χαλυβδίνων σπιτιῶν. Αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ τὴν κινηματογραφικὴν αὐτὴν παράστασιν, ἡ ὁποία δίδεται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆς Γερμανίας κ. Ἴμμελεν, θὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δι' ἀγαθοεργοὺς σκοπούς.

Μετὰ τὴν προβολὴν τῆς ταινίας οἱ κεκλημένοι θὰ ἐπιβοῦν αὐτοκινήτων καὶ θὰ παρευρεθοῦν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς πρώτης οἰκίας ἐκ χάλυβος, μόλις ἐγκατασταθείσης ἐν Ἀθήναις ὡς ὑπόδειγμα, ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισσίας.

Θὰ ληφθῇ ταινία τῶν κεκλημένων κατὰ τὴν ἄφιξίν των εἰς τὸν κινηματογράφον καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν των εἰς τὸ χαλύβδινο σπίτι.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ - ἑσπεριναὶ)

ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κυβέλης). Ἀπογευματινὴ «Ρομάντσο», ἑσπερινὴ «Ἀσήμαντη γυναικοῦλα».

ΕΘΝΙΚΟΝ. (Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Θεάτρου). «Ὁ Πειρασμός».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Φ. Σαμαρτζῆ). «Τὸ ἐρωτικὸν μάτς».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ἐλευθέρα Σκηνή). «Ντιμπούκ».

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Βαβυλωνία».

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ὀπερέττα «Λούνα-Πάρκ — Οἰκονόμου). «Ὁ λοχαγὸς Λιλή».

ΤΡΙΑΝΟΝ. (Θίασος Ἀμηρᾶ). «Νὰ δικαστής, νὰ μάλαμα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ὁ μυστικὸς ταχυδρόμος».

ΙΝΤΕΑΛ. «Ἔρωτες τοῦ Ρασπουτίν».

ΟΥΦΑ ΠΑΛΛΑΣ. «Μελανὸν σημεῖον».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Βαγαπόντης ποιητής».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. Ἐπαναλαμβάνεται σήμερον ὥρα 9.30'—11 π. μ. ἡ ταινία τῶν Ἁγίων Τόπων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Πανάγιος Τάφος».

Συνοικιακοὶ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Καβαλλάρης Φάσμα».

ΑΣΤΗΡ. (Ν. Ἰωνίας). Μιχ. Στρογκώφ».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Μπροστὰ στὸ Ἰκρίωμα».

Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ Μάγος».

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ. «Ἡμέραι Ἔρωτος».

ΚΟΣΜΟΣ. «Ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Κίτρινοι πειραταί».

ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Τραγούδια νεότητος»

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Ὥρα 6 μ. μ. «Τὰ βάσανα τοῦ Καρδερίνα» μὲ τὸν κ. Πρινέαν.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Βόλγα-Βόλγα».

Αἱ Ἱπποδρομίαι

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν, περιλαμβάνον 8 ἱπποδρομίας, εἶνε πλουσιώτατον καὶ λίαν ἐνδιαφέρον. Τὰ σύνθετα ὡρίσθησαν, τὸ μὲν πρῶτον μεταξὺ τῶν ἱπποδρομιῶν 2 καὶ 3, καὶ τὸ δεύτερον μεταξὺ τῶν ἱπποδρομιῶν 7ης καὶ 8ης.

Πρώτη ἱπποδρομία. Ὥρα 2.15' μ. μ.—Ἔπαθλον ἀνθυπιλάρχων δρχ. 8.000. Ἀπόστ. 1800 μ. μετ' ἐμποδίων. 1) Κ. Μεσολογγίτη, Προῦσσα. 2) Μ. Οὐζούνη, Δούναβις. 3) Η. Ἰωαννίδη, Ἡσαΐας. 4) Π. Ζαχαριάδη, Κύρκος. 5) Δ. Ἀγγελιδάκη, Λόρδος. 6) Στ. Ἀραβίδη, Αἴθρα. 7) Ι. Καστρίδη, Σπερχειός.

Δευτέρα ἱπποδρομία. Ὥρα 3 μ.μ.—Ἔπαθλον Σπάρτης δραχ. 15.000. Ἵπποι ἑλληνικοὶ β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστ. 1200 μ. 1) Δ. Ζαρίφη, Φάληρον 60 κ. 2) Ι. Καλαμάρη, Παλληκάρι 49 1)2 κ. 3) Κας Φ. Σακελλαρίδη, Τριτσιμπίδας 46 κ. 4) Ι. Κολιανδρῆ, Μαρίτσα 46 κ. 5) Φ. Κουντουριώτη, Ἔλλη 46 κ. 6) Δ. Κολοβοῦ, Ἀχιλλεὺς 45 1)2 κ.

Τρίτη ἱπποδρομία. Ὥρα 3.30' μ.μ.—Ἔπαθλον Πάρου δραχ. 20.000. Ἵπποι ἀγγλικοὶ β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστ. 1600 μ. 1) Μ. Νομικοῦ, Ρὸμπ ντὶ Γκράϊντερ 60 κ. 2) Σὲρ Πέρσυ Λοραίν, Νίγγερ Γκέρλ 55 1)2 κ. 3) Χ. Πετροπούλου, Ἀλμέρια 51 κ. 4) Μ. Πιλάλα, Χὸτ Φλέϊμ 49 1)2 κ. 5) Σὲρ Πέρσυ Λοραίν, Ντάμπλ Μὶντ 45 κ. 6) Δ. Δούβαρη, Ἰωνία 46 1)2 κ. 7) Γ. Πετροπούλου, Αὐτόλυκος 45 κ. 8) Ε. Μπονισέλ, Ἰνφέρνο 45 κ. 9) Α. Γιαννούκου, Σπετσιώτισσα 45 κ.

Τετάρτη ἱπποδρομία. Ὥρα 4 μ.μ.—Ἔπαθλον ταχύτητος δραχ. 20.000. Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1200 μ. 1) Α. Γαλανοπούλου, Μπλὰκ Μπιούτυ 61 κ. 2) Δ. Δούβαρη, Σαμλὰχ 58 κ. 3) Δ. Κωστοπούλου, Μωρηᾶς 53 κ. 4) Ι. Καλαμάρη Ἄριστος 51 1)2 κ. 5) Δ. Δούβαρη, Χάγκιβ 45 κ. 6) Μ. Νομικοῦ, Τζόκερ 45 κ. 7) Δ. Δούβαρη, Κραναὸς 45 κ.

Πέμπτη ἱπποδρομία. Ὥρα 4.45' μ.μ.—Ἔπαθλον Ἐκλὶπς δραχ. 40.000. Ἵπποι ἀγγλικοί. Ἀπόστ. 2.200 μ. 1) Ο. Ρὰζ, Ἐσταφὲτ 60 κ. 2) Ε. Μπονισέλ, Στραδιβάριους 54 1)2 κ. 3) Α. Καμπᾶ, Ἶρις 54 1)2 κ. 4) Ο. Ρὴζ, Φρέκλες 49 1)2 κ. 5) Μ. Λεφέβρ, Λὲ Λὶντ 48 1)2 κ. 6) Δ. Οἰκονόμου, Μισπίκελ 48 κ. 7) Τ. Ρὰζ, Σιμπερνὰν 46 κ. 8) Σ. Βαλλιάνου, Λὰ Φερράνα 45 κ.

Ἕκτη ἱπποδρομία. Ὥρα 5.15' μ.μ.—Ἔπαθλον ἀξιωματικῶν δραχ. 8.000. Ἀπόστ. 1600 μ. μετ' ἐμποδίων. 1) Α. Κοντοῦ, Μῆτσος. 2) Κ. Παπούλα, Μ. 3) Ε. Χρυσούλη, Μαρίκα. 4) Α. Χούντρα, Μένδουρ. 5) Σ. Μπαλοδήμου, Ἄρης. 6) Β. Χατζηπροδρόμου, Βορηᾶς. 7) Α. Φαμελίτη, Κῶτσος. 8) Γ. Ξυπολυτᾶ, Ἔρως.

Ἑβδόμη ἱπποδρομία. Ὥρα 6 μ.μ.—Ἔπαθλον Βένχας δραχ. 20.000. Ἵπποι ἀραβικοὶ β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστ. 2200 μ. 1) Δ. Οἰκονόμου, Σουάλεμ 60 κ. 2) Μ. Λεφέβρ, Ἄριον 54 1)2 κ. 3) Χ. Κριεζῆ, Φλὰμ Ντὸρ, 50 κ. 4) Α. Κουντουριώτη, Βουκέφαλος, 49 κ. 5) Β. Σταυρινοῦ, Μασχοὺρ, 46 1)2 κ. 6) Ἀδρ. Ἀγάπη, Μπαχτσὰρ, 46 κ. 7) Φ. Πιπικάκη Μπιὲν 45 κ.

Ὀγδόη ἱπποδρομία. Ὥρα 6.30' μ.μ.—Ἔπαθλον Καλαμῶν δραχ. 17.500. Ἵπποι ἑλληνικοὶ α' καὶ β' κλ. Ἀπόστ. 1500 μ. 1) Κ. Μπόταση, Βραδυνὴ 61 κ. 2) Κ. Μπόταση, Κατεργαράκος 54 κ. 3) Δ. Δούβαρη, Βλάμης 52 1)2 κ. 4) Α. Βεζύρογλου, Ἀξιὸς 52 κ. 5) Δ. Δούβαρη, Βέλος 50 κ. 6) Κας Ε. Σὶκ, Κάστωρ 45 κ.

Κατὰ τὰς σημερινὰς ἱπποδρομίας θ' ἀνακοινωθῇ ἂν θὰ τελεσθῶσιν αἱ προσεχεῖς ἱπποδρομίαι τὴν Κυριακὴν—ἡμέραν τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν—ἢ τὸ Σάββατον ἐκτάκτως.

Ἐκθέσεις

Καθημερινῶς πλῆθος φιλοτέχνων ἐπισκέπτεται τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀειμνήστου ζωγράφου καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου Νικ. Λύτρα, εἰς τὸ Ζάππειον μέγαρον. Τὰ πλεῖστα τῶν ἔργων ἔχουν ἤδη πωληθῇ. Ἡ ἔκθεσις θὰ μείνῃ ἀνοικτὴ ἐπὶ τρεῖς ἀκόμη ἑβδομάδας. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἔρανος ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Συλλογῆς Ἐράνων ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν ἀνηγγέλθησαν τὰ ἑξῆς ποσά:

Ἡ Κοινότης Πηγῆς Μυτιλήνης 110. Ἡ Κοινότης Κάτω Τριάδος Μυτιλήνης 400. Ἡ Κοινότης Βατούσης Μυτιλήνης 517. Ὁ Μητροπολίτης Κεφαλληνίας ἐξ ἐράνων 8.372.59. Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον ἀρρένων Κύνι—Σύρου 15. Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Σιδηροχωρίου Καστορίας 25. Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Φραγκουλέϊκων 37.50. Τὸ 7ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Θηλέων Ἀθηνῶν 312. Ἡ Ἀνών. Ἑταιρεία «Α. Π. Καμπᾶς» 2.000.

Ὁ Καλοκαιρίνειος διαγωνισμὸς

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν ἔργων (δραμάτων καὶ κωμῳδιῶν) εἰς τὸν ἐφετεινὸν Καλοκαιρίνειον διαγωνισμὸν λήγει τὸ τέλος τοῦ παρόντος μηνός, ἡ δὲ ἔκθεσις τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀναγνωσθῇ ἐν τῇ Μ. αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐντὸς τοῦ Μαΐου ἐ. ἔ.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Μία ἀπὸ τὰς θεαματικωτέρας καὶ ὡραιοτέρας ἐφετεινὰς ταινίας
ΟΙ ΚΟΖΑΚΟΙ
τοῦ Λέοντος Τολστόϊ
Μὲ τὸν
ΤΖΩΝ ΤΖΙΛΜΠΕΡ
καὶ τὴν
ΡΕΝΕ ΑΔΟΡΕ
Ἔργον ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἀφίνουν βαθειὰ ἐντύπωσι.
Σκηνοθεσία πλουσιωτάτη
Ἐκτέλεσις ἀπαράμιλλος
Ἐπιτυχία ἠγγυημένη ἐκ τῶν προτέρων.
Ἐκτὸς προγράμματος:
Ἡ ἄφιξις, ὑποδοχὴ καὶ τελεταὶ πρὸς τιμὴν τῶν ΑΧΕΠΑ.

Ἀθλητισμὸς

—Ἡ σημερινὴ κίνησις

Ἐξαιρετικῶς πλουσία ἡ σημερινὴ ἀγωνιστικὴ κίνησις. Εἰς ὅλα τὰ γήπεδα τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς τελοῦνται διάφοροι ἀθλητικοὶ καὶ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες.

Ἡ σημερινὴ κίνησις κατανέμεται ὡς ἀκολούθως:

Ποδόσφαιρον: Διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν συναντῶνται σήμερον τὸ ἀπόγευμα 3 1)2 μ. μ. αἱ ὁμάδες «Ἀθηναϊκὸς» καὶ «Ἕνωσις Κων)πόλεως» (γήπεδον Ἀπόλλωνος), καὶ «Παναθηναϊκὸς» καὶ «Ἀτρόμητος» (γήπεδον Παναθηναϊκοῦ).

Βόλεϋ-μπώλ: Εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Ἐθνικοῦ συνεχίζονται σήμερον τὴν πρωΐαν οἱ ἀγῶνες τοῦ Συλλογικοῦ πρωταθλήματος βόλεϋ-μπώλ, εἰς δὲ τὸ Διδασκαλεῖον Γυμναστικῆς οἱ τοῦ σχολικοῦ πρωταθλήματος.

Ἀθλητισμός: Εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου σήμερον 2 1)2 μ.μ. συνεχίζονται οἱ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν συλλόγων Πανελλήνιος καὶ Ἐθνικὸς μὲ τὰ ἑξῆς ἀγωνίσματα: Λιθοβολία, ἀκοντισμός, ἅλμα εἰς ὕψος καὶ δρόμος 192 μέτρων.

Τὴν πρωΐαν εἰς τὸ ἴδιον γυμναστήριον θὰ λάβουν χώραν οἱ ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἡ «Ἀνατολή».

Τέννις: Εἰς τὸ ἀσκητήριον τέλος τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἡ τελευταία ἡμέρα τῶν ἀγώνων τέννις διὰ τὸ κύπελλον τῆς ἀγγλικῆς ἀποστολῆς. Θὰ λάβουν χώραν ἐνδιαφέρουσαι μικταὶ συναντήσεις.

—Οἱ προκριματικοὶ ἀγῶνες

Χθὲς εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γ. Σ. ἐσυνεχίσθησαν οἱ προκριματικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία θὰ μετάσχῃ τῶν τριεθνῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων.

Δρόμος 100 μ.: Βαμβακᾶς (Ἐθν.) 11' 4)5, Μοσχονᾶς (Φαλ.), Γρηγορίου

Δρόμος 200 μ. Μάντικας (Παγχ.) (Πανιων.) 24'' 3)5, Ζωγραφάκης (Ἐθν.), Παντελέσκος (Παν.)

Δρόμος 400 μ. Κορρὲς (Ἕν. Κων)πόλεως 55'', Παντελέσκος (Πανιώνιος), Μάνεσης (Πανιων.)

Δρόμος 1500 μ. Μάγγος (Πανελλ.) 4' 28'' 1)5, Ἀθανασιάδης (Ἐθν.) Τσουκαλᾶς (Παναθ.), Θεοδωρακόπουλος (Ἐθν.)

Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ: Παναγιωτόπουλος (Πανιων.) 3.10, Παυλίδης (Φαλήρου) 2.95, Ντάκος (Ἐθν.) 2.81.

Ἀκοντισμός: Ζαφειρόπουλος (Ἐθν.) 45.80, Ροζάκης (Πανελ.) 45.60, Σκάλκος (Ἀχιλ.) 45.28.

Ἅλμα εἰς μῆκος: Ροζάκης (Πανελληνίου), Μποῦρλος (Πανελληνίου).

SAK.—

Ἡ συναυλία τῆς δίδος Κορτέση

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην 17 Ἀπριλίου καὶ ὥραν 6.30' μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (Πειραιῶς 27) θὰ εὐτυχήσῃ τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν νὰ ἀκούσῃ τὴν πανελληνίου φήμης καλλιτέχνιδα τοῦ ᾄσματος δ. Μαργαρίταν Ι. Κορτέση, ἀριστοῦχον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, τῇ εὐγενεῖ συμπράξει τῆς κ. Ἔλλης Φαραντάτου.

Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας περιλαμβάνει τὰ ἐκλεκτότερα τεμάχια τῶν διασημοτέρων μουσουργῶν Σούμπερτ, Μπετόβεν, Μόζαρτ

Ὁμιλίαι διὰ κυρίας

Αὔριον Δευτέραν καὶ ὥραν 6 1)1—7 1)2 μ. μ. ἡ τρίτη ὁμιλία τῆς κ. Ζωῆς Φράγκου, περὶ τοῦ Γυναικείου ζητήματος, εἰς τὴν αἴθουσαν Κοργιαλένιου, 46 Ἀκαδημίας.

Η Β' ΧΡΥΣΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΤΟΥ "ΠΑΝΘΕΟΥ,,
ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
Η ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΡΕΚΛΑΜΑ, ΑΛΛΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΑ.
ΧΑΡΥ ΛΙΤΚΕ
στὸ τελευταῖο του ἔργο
ΜΟΝΤΕΡΝΟΣ
ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ
"LE MODERNE CASANOVA,,
ΤΟ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΝ
ἔργον τῆς ἐφετεινῆς σαιζόν.
Μὲ ΜΟΔΕΣ 1929.
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

"Φώτισε ἡσύχως ὅπως μπορεῖς, ὅλα τὰ ἄλλα τὰ κάμνω ἐγώ,,
Τοῦτο ἰσχύει γενικῶς διὰ τὰ φίλμ ΑΓΦΑ. Ἐν τῇ πράξει δηλαδὴ ἡ ἀπολύτως ἀκριβὴς μέτρησις τοῦ χρόνου φωτισμοῦ εἶνε τελείως ἀδύνατος καὶ δύναταί τις κάλλιστα νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ 60—70 ο)ο ὅλων τῶν νεγκατὶβ δὲν φωτίζονται μὲ τὸν ἀκριβῆ φωτισμόν, ἐξ αὐτῶν δὲ πάλιν τὰ 10 ο)ο φωτίζονται τελείως λανθασμένα.
Ἀλλὰ τὰ 60 ο)ο περίπου τῶν μετρίως λανθασμένων εἰς τὸν φωτισμὸν φωτογραφιῶν δὲν πρέπει νὰ πηγαίνουν χαμένα. Ἐπειδὴ δὲν εἴμεθα ἄνθρωποι τῆς ρουτίνας, οὔτε εἰδικοί, τὸ ὑλικὸν πρέπει νὰ μᾶς ὑποβοηθῇ, πρέπει μάλιστα νὰ μᾶς ἐπιτρέπωνται τὰ λάθη, λάθη φωτισμοῦ. Χωρὶς ἐν τούτοις νὰ θεωροῦνται αἱ τοιαῦται φωτογραφίαι ὡς ὁριστικῶς ἀπολεσθεῖσαι, πρέπει νὰ φαίνεται ὡς μία ἀνεκπλήρωτος ἐπιθυμία, ἡ ὁποία ὅμως ἐκπληροῦται διὰ τοῦ φίλμ ΑΓΦΑ.
Ἡ διαβάθμισις τοῦ τονισμοῦ τῶν φίλμ Agfa
εἶνε οὕτω πως διαρρυθμισμένη, ὥστε τόσον ὁ ὑποφωτισμός, ὅσον καὶ ὁ ὑπερφωτισμὸς νὰ ἐξουδετεροῦνται κατὰ μέγα μέρος.
Ζητήσατε κατάλογον διὰ φίλμ ἀπὸ τὴν
ΑΓΦΑ-ΦΩΤΟ Α. Ε.
Ἀθῆναι, ταχ. θυρὶς 294

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Πένθη

Τὸν πεφιλημένον ἡμῶν σύζυγον καὶ [illegible] Ἰωάννην Α. Κ. Κανάρη [illegible] δεύσαμεν χθές.

Ἡ [illegible]
ΙΩΑΝΝΟΥ Α. Κ. [illegible]

Ἀφίξεις

—Ἐπίστρεψεν ἐκ Παρισίων [illegible] Βασιλικὴ Κωνσταντ[illegible] σασα πλουσιωτάτην συλλογὴν [illegible] γυναικείων πίλων, Βουλῆς 2[illegible]

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Χθὲς ἐτελέσθη τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ [illegible] στου μας συζύγου, ἀδελφοῦ, [illegible]
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ Ο. ΤΡΟΜ[illegible]
(Ἰατροῦ)
Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Ἀπριλίου [illegible]
Οἱ [illegible]

Ἐτελέσθη προχθὲς [illegible] μνημόσυνον εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Α' [illegible] φείου ὑπὸ τῶν τέκνων καὶ συγγενῶν [illegible] λησμονήτου Σοφίας Νικ. Δηλ[illegible] ναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς.

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΛ[illegible]
(ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ)
ΑΥΡΙΟΝ
Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΗΣ ΕΥΘΥ[illegible]
ΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΛΟΙ[illegible]
Ὁ ἀμίμητος
Ν. ΚΟΛΛΙ[illegible]
πρωταγωνιστὴς τῆς ἐ[illegible] νικῆς κωμῳδίας τῆς ΟΥ[illegible]
Η ΨΕΥΤΟΧΗΡ[illegible]
ὑπόσχεται νὰ σκορπίσῃ [illegible] ΓΕΛΟΙΟ
ΑΔΙΑΚΟΠΟ ΕΠΙ 2 [illegible]
μὲ τὶς ἀλλεπάλληλες [illegible] τραγικές του περιπέτ[illegible] ποὺ τὸν κάνουν νὰ μὴν [illegible] ρῃ ἂν ζῇ ἢ ἂν ἀπέθανε, [illegible] τὰ χάδια τοῦ καμπαρὲ [illegible] τῆς Γῆς ἢ τοῦ Παραδείσου [illegible] ἐνῷ ἡ γυναῖκά του δὲν [illegible] ρει καὶ αὐτὴ ἂν εἶνε [illegible] ἢ... ΨΕΥΤΟΧΗΡΑ
ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕ[illegible] ΡΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ Ο[illegible] ΦΑ, Η ΟΠΟΙΑ ΕΠΙ ΕΒΔ[illegible] ΜΑΔΑΣ ΧΑΛΑ ΚΟΣΜΟ [illegible] ΒΕΡΟΛΙΝΟ.

Η ΜΟΔ[illegible]
Τὰ κομψὰ modèles ἔχει τὸ κατάστημα
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ
Α. Α. ΔΑΔΙΝΑΚΗ & Σ[illegible]
Ἀθηναΐδος 3[illegible]

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυπα ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἰαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἄνωτερω δὲν ἀναγνωρίζονται.

"Ξηροὶ,, ἐναντίον "Ὑγρῶν,,

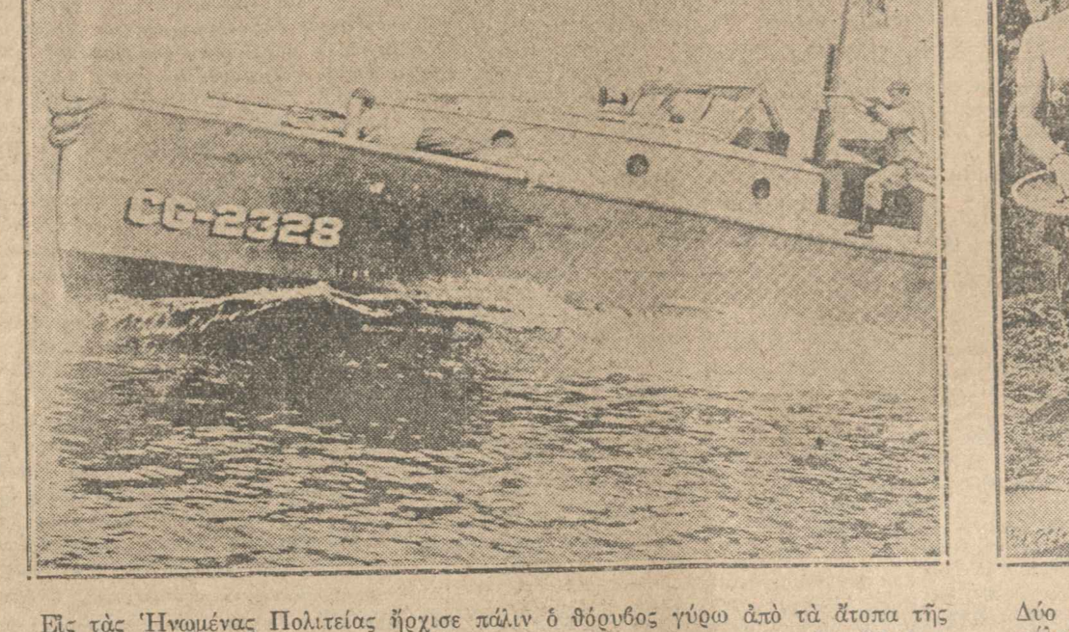

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἤρχισε πάλιν ὁ θόρυβος γύρω ἀπὸ τὰ ἄτοπα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις εἶνε ὑποχρεωμένη, πρὸς καταδίωξιν τοῦ διενεργουμένου λαθρεμπορίου, νὰ διατηρῇ μεγάλον ἀριθμὸν ἐξωπλισμένων πλοιαρίων, ὡς τὸ εἰκονιζόμενον, τὰ ὁποῖα περιπολοῦν νυχθημερὸν ἔξω ἀπὸ τὰ ἀμερικανικὰ παράλια.

Ὡραῖα κορίτσια τῆς Ἰάβας

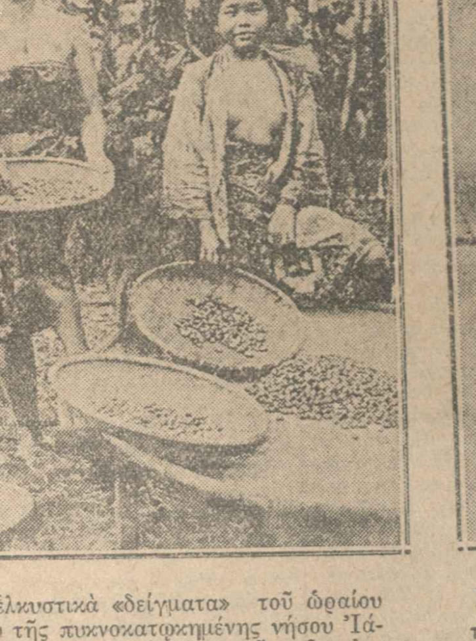

Δύο ἑλκυστικὰ «δείγματα» τοῦ ὡραίου φύλου τῆς πυκνοκατῳκημένης νήσου Ἰάβας. Οἱ περιηγηταὶ λέγουν ὅτι εἶνε ἐργατικώταται ὅσον καὶ ὡραῖαι, οἱ δὲ ἀνθρωπολόγοι ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν εὐγενεστέραν ἐκ τῶν φυλῶν τῆς Μαλαισίας.

Τὰ νέα ὑποβρύχια

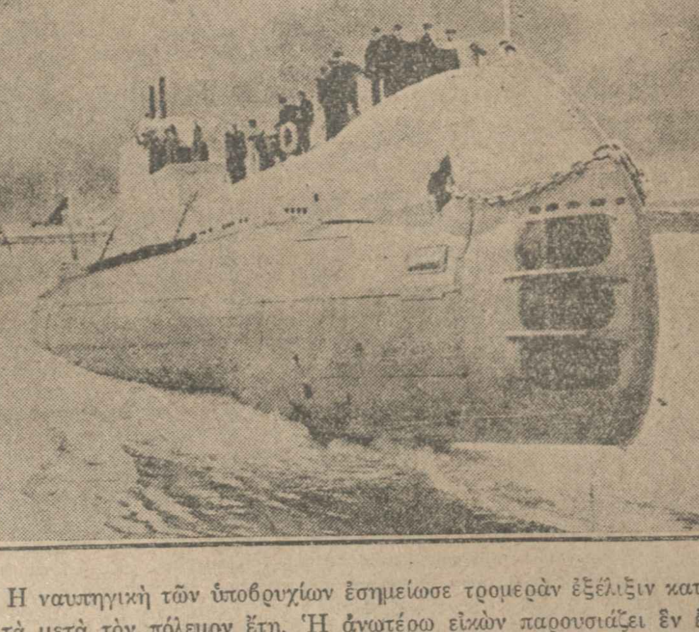

Ἡ ναυπηγικὴ τῶν ὑποβρυχίων ἐσημείωσε τρομερὰν ἐξέλιξιν κατὰ τὰ μετὰ τὸν πόλεμον ἔτη. Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παρουσιάζει ἓν ἐκ τῶν τεραστίων ὑπὲρ - ὑποβρυχίων τελευταίου τύπου, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ διὰ λογαριασμὸν τῆς Χιλῆς.

Ἡ ζωὴ τῶν μεγάλων

Ἡ μαρτυρικὴ ἱστορία τῆς καρδιᾶς τοῦ Μπετόβεν

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. Ρενὲ Φωσονὰ

23ον

Τὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης δὲν ὑπῆρξε μόνον ἐπιβλητικὴ συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων, ἀλλὰ καὶ εὐκαιρία ἀναριθμήτων τελετῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ συρροὴ τῶν θεατῶν, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ ποιότης τῶν πρωταγωνιστῶν, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐπισημότητα τῶν περιστάσεων, προσέδιδαν ἀπαράμιλλον λαμπρότητα. Παρ' ὅλην τὴν περιέργειαν ποῦ ἐπροκαλοῦσαν μὲ τὴν ἐμφάνισίν των, ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας, ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ὁ βασιλεὺς τῆς Βυρτεμβέργης καὶ οἱ διαπρεπέστεροι ἀντιπρόσωποι τῆς ἡττημένης Γαλλίας, καθὼς καὶ τῆς Αὐστρίας, τῆς Ρωσσίας, τῆς Πρωσσίας τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἰσπανίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Σουηδίας, δὲν εἶνε ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοῦ Μπετόβεν ἐκινοῦσε τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον.

Κατὰ τὸ διάστημα ποῦ ἡ ἐργασία καὶ αἱ θλίψεις τὸν ἐκρατοῦσαν αἰχμάλωτον, ἡ φήμη του, χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ τὸ γνωρίζῃ, ὑπερέβαινε τὰ σύνορα. Καὶ διὰ τῆς μεγαλοφυΐας του ἐκέρδιζεν ὑπηκόους, εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁποίων συγκατελέγοντο μετριοφρόνως μερικοὶ αὐτοκράτορες καὶ ὄχι ὀλιγώτεροι βασιλεῖς. Τοῦ προσέφερον ὅλοι αὐτοὶ τὰ σέβη των διὰ τοῦ ἀρχιδουκὸς Ροδόλφου, τοῦ αὐτοκρατορικοῦ μαθητοῦ του. Ἡ «Ἡμέρα τῆς Δόξης», ἕνα εἶδος μεγάλης «καντάτας», τὴν ὁποίαν ὁ Μπετόβεν αὐτοσχεδίασε, ὄχι μὲ πολλὴν διάθεσιν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐπισήμων ἡμερῶν, ἐξετελέσθη τὴν 23ην Νοεμβρίου 1814, εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Ρεντούτ», ἡ ὁποία ἦτο κατάμεστος ἀπὸ ἐστεμμένας κεφαλάς.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐξαίρουν ὁμοφώνως τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς συνθέσεως, ἡ ὁποία θὰ ἦτο ἀπείρως λαμπροτέρα, ἐὰν ἡ παρουσία τόσων μοναρχῶν δὲν ἐπέβαλλε κάποιαν ἐπιφύλαξιν, λόγῳ σεβασμοῦ, εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἀκροατῶν.

Χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν, καὶ μὲ ἁπλότητα ποῦ εἶχε κάποιαν ἔπαρσιν, ὁ Μπετόβεν ἐκυκλοφόρει ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἐπισήμους μὲ τὰς διαστίκτους ἀπὸ κοσμήματα στολάς των. Κανένα παράσημον δὲν ἀπήστραπτεν εἰς τὸν λαιμόν του ἢ τὸ στῆθός του, ἀλλὰ στὴν φαρδυὰν ρεδιγκόττα του, μὲ τὶς φουσκωμένες αἰωνίως τσέπες του, κάτω ἀπὸ πελώριο τρομπονοειδὲς καπέλλο του ἀπὸ δέρμα κουνελιοῦ, ποῦ τὸ ἐφοροῦσε πρὸς τὰ πίσω, ἀλλὰ ποῦ τὸ ἐκρατοῦσε συχνότερα εἰς τὸ χέρι του, ὑπῆρχε κάτι ποῦ ἐπροκαλοῦσε μίαν κίνησιν συμπαθείας καὶ σεβασμοῦ. Ἀκόμη καὶ ὁ πρίγκηψ Ταλλεϋράνδος δὲν διήγειρε τὸ βαθὺ καὶ εὐλαβὲς ἐνδιαφέρον ποῦ ἔδειχναν πρὸς τὸν διάσημον μουσικὸν οἱ συγκινημένοι μονάρχαι καὶ οἱ ὑπόδουλοι δυνάσται. Τὰ σαλόνια διαγωνιζότανε ποιὸ νὰ τὸν πρωτοαρπάξῃ. Καὶ ἔτσι ὁ Μπετόβεν πολλὲς βραδυές, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς διασημότητός του, ἠναγκάζετο νὰ πηγαίνῃ εἰς τρία καὶ τέσσερα σαλόνια. Κολακευμένο τὸ ἀνήμερο λιοντάρι, ἐφούσκωνε ἀπὸ ὑπερηφάνειαν. Ὅλοι ἤθελαν νὰ τὸν ἰδοῦν καὶ νὰ τοῦ μιλήσουν.

Ἦτο ἐγκατεστημένος εἰς τὴν Ρωσσικὴν Πρεσβείαν. Ἡ Τσαρίνα ἀπεδέχθη τὴν ἀφιέρωσιν τῆς «Πολωναὶζ» εἰς ντὸ μεῖζον ἔργ. 89, τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ὁ Μπετόβεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπίσης τοῦ Συνεδρίου, καὶ ἐδέχθη τὸν συνθέτην μὲ συγκινητικωτάτας ἐκδηλώσεις. Μὲ κάποιαν ἀνησυχίαν ἐζήτησε νὰ μάθῃ, ἡ Τσαρίνα, ἐὰν ὁ Τσάρος ἐξεπλήρωσε πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνο ποῦ ἐθεώρει ὡς χρέος τιμῆς, ἀποδεχθεὶς τὶς τρεῖς σονάτες, ἔργ. 30, τὰς ὁποίας ὁ Μπετόβεν τοῦ τὰς εἶχεν ἀφιερώσει. Κατόπιν τῆς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ Τσαρίνα, προσέφερεν εἰς τὸν Μπετόβεν, ἐκτὸς τῶν 50 δουκάτων, χάριν τῆς «Πολωναίζας» καὶ ἕτερα 100 δουκᾶτα. Ὁ Μπετόβεν ἀπήστραπτεν ἀπὸ ἀγαλλίασιν. Ἐπλήρωσεν ἀκριβὰ τὴν δόξαν του, ἀλλὰ τὴν κατεῖχε, τὴν ἀνέπνεε καὶ ἐμεθοῦσεν ἀπ' αὐτήν! Ἡ μέθη τοῦ θριάμβου του τὸν ἔκαμε νὰ λησμονῇ τὰ δεινὰ τῆς ἀρρώστειας του καὶ νὰ παραμελῇ ἐπικινδύνως τὴν ὑγείαν του. Ἐκουράζετο ὑπερβολικά. Τὸν ἔβλεπαν παντοῦ. Ὅταν διεγράφετο ἡ σιλουέττα του εἰς τὰ σαλόνια, ὅταν ἐνεφανίζετο εἰς τὰς διαφόρους ἐπισήμους ἑσπερίδας, ὅλος ὁ κόσμος ἐσηκώνετο, ἐχειροκροτοῦσε καὶ τὸν ἐπευφήμει, πρὸς μεγάλην ἀπογοήτευσιν τοῦ Ταλλεϋράνδου. Εἰς τὸν δρόμον, ὁσάκις ἐξήρχετο τὸν ἐχαιρετοῦσαν ὅλοι καὶ διὰ ν' ἀποφεύγῃ νὰ ἀποκαλύπτεται διαρκῶς, κατήργησε τὸ καπέλλο, πρὸς μεγάλην κατάπληξιν τῶν ἀφελῶν, οἱ ὁποῖοι ἔβλεπαν τὸν παράξενον ἐκεῖνον ἄνθρωπον νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὸν χαιρετισμὸν τῶν βασιλέων χωρὶς νὰ ὑποκλίνεται. Εἰς τὴν Ὄπεραν, ὅπως καὶ εἰς τὰ καφενεῖα, τὸν ἀνεγνώριζαν ὅταν εἰσήρχετο ἢ ἐξήρχετο. Τὸ ὄνομά του ἐπερνοῦσεν ἀπὸ στόματος εἰς στόμα καὶ διεδίδετο εἰς ὅλους τοὺς ὁμίλους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐζητωκραύγαζον! Ἕνας νέος ὀνόματι Σίντλερ, ὁ ὁποῖος ἔγινε τελευταίως ἀναπόσπαστος συνοδός του, τὸν πληροφορεῖ μὲ χειρονομίας, ὅτι τὰ χειροκροτήματα ἀπευθύνονται πρὸς αὐτόν. Τότε ἐκεῖνος ὑποκλίνεται μὲ ἠρεμίαν, ἀλλὰ διὰ μίαν μόνην φοράν.

Ἕνας ζωγράφος, ὁ ὁποῖος ζωγραφίζει ὅλας τὰς ἐστεμμένας κεφαλάς, ζητεῖ νὰ σκιτσάρῃ καὶ τὸ κεφάλι τοῦ Μπετόβεν. Ἀλλ' ὁ υἱὸς τοῦ ἀρχιτενόρου τῆς Βόννης εἶνε ὀλιγώτερον ὑπομονητικὸς ἀπὸ ἕναν μονάρχην, καὶ ἀφοῦ ἐποζάρισε πέντε λεπτά, ὁρμᾷ εἰς τὸ πιάνο του καὶ παίζει τὶς πιὸ ἐξωφρενικὲς συγχορδίες.

Δὲν περνᾷ ἡμέρα χωρὶς νὰ βάλῃ τὴν ὑπογραφήν του εἰς τὰ λευκώματα ποῦ διαρκῶς τοῦ παρουσιάζουν. Ὅλοι οἱ σύλλογοι τῶν φοιτητῶν, ὅλαι αἱ μουσικαὶ καὶ αἱ ὀρχῆστραι ἀναγράφουν συνθέσεις του εἰς τὰ προγράμματά των. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκτελέσεως τῆς «Ἑβδόμης Συμφωνίας», αἱ χωρικαὶ τοῦ Κάλενμπεργκ τοῦ προσφέρουν κεράσια.

Εἰς μίαν ἑορτὴν ποῦ ἔγινεν εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν πύργον πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου, συνοδεύει τὴν «Ἀδελαΐδα». Ἡ ἀποθέωσις ποῦ τοῦ ἔγινε ὑπερβαίνει κάθε περιγραφήν. Τότε γράφει εἰς τὸν φίλον του Ἀμέντα: «Γράφε ἁπλῶς στὴν διεύθυνσίν μου: Μπετόβεν, εἰς Βιένναν. Αὐτὸ ἀρκεῖ.»

Μεταξὺ τῶν προσωπικοτήτων ποῦ κατέφθασαν εἰς Βιένναν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ μεγάλου διπλωματικοῦ γεγονότος, ὑπῆρχε καὶ μία προσωπικότης, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ πιστοποίησις τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Μπετόβεν ἐθόλωνε κάποτε τὰς σκέψεις, ὄχι ὅμως καὶ ἐπὶ πολύ, διότι μὲ τὴν ἔμφυτον ἀπάθειάν της ἀπεδίωκε κάθε δυσαρέσκειαν. Ἡ κόμησσα Γκάλλενμπεργκ, ἡ Ἰουλιέττα, περιεφέρετο ἀπὸ τῆς 26 Ὀκτωβρίου εἰς τὴν Βιένναν, ὅπου τὴν εἵλκυεν ἡ λαμπρότης τῶν ἐπισήμων διασκεδάσεων καὶ ὁ πόθος νὰ λησμονήσῃ τὰς προσκαίρους στενοχωρίας της, ἀναζητοῦσα ἐκεῖ νέας κατακτήσεις, ποῦ θὰ τῆς ἐπέτρεπαν ἴσως ἀκόμη νὰ τὰς ἔχῃ ἡ ὠμορφιά της. Μετὰ τὸν γάμον της μετεβλήθη πολύ. Ἀπὸ τὸ πάχος της ἠλλοιώθησαν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου της καὶ ἐβάρυνε τὸ βάδισμά της, ποῦ ἄλλοτε ἦτο τόσον ἐλαφρόν. Ἐκτενίζετο κατὰ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον καὶ ἐφοροῦσε φορέματα πολὺ πιὸ μακρυὰ ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἐφοροῦσε τὴν ἐποχὴν ποῦ τὴν εἶδε διὰ πρώτην φορὰν ὁ Μπετόβεν. Ἐθεωρεῖτο ἀκόμη ὡς ἡ ὡραιοτέρα γυναῖκα τῆς Νεαπόλεως, ὅπου μίαν νύκτα ποῦ συνέβη μιὰ τρομερὰ ἔκρηξις τοῦ Βεζουβίου, ἡ σύμπτωσις καὶ ὁ τρόμος τὴν ἔρριξαν, στὸν δρόμον, στὴν ἀγκαλιὰν ἑνὸς ἀγνώστου. Ἡ μουσικὴ τοῦ κόμητος Ροβέρτου δὲν εἶχε τὴν ἐπιτυχίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ νεαρὸν ζεῦγος ἐστήριζεν ἀπερισκέπτως ὅλας του τὰς ἐλπίδας. Τὰ μπαλλέτα, τὰ ὁποῖα ἐκεῖνος συνέθετε καὶ ἐκείνη εἰκονογραφοῦσε, δὲν τὰ ἐδέχοντο οἱ θεατρῶναι καὶ ἐχορεύοντο μόνον ἀπὸ τὸν συνθέτην των καὶ τὴν ἀπογοητευμένην σύζυγόν του, ἐμπρὸς στὸν μπουφφὲ τῆς τραπεζαρίας των. Ἡ φτώχεια, παρὰ τὴν φαινομενικήν των πολυτέλειαν, ἐστενοχώρει πολὺ τὸ ζεῦγος Γκάλλενμπεργκ, περισσότερον δὲ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποῦ ἀπέκτησαν δύο ἀγοράκια κ' ἕνα κοριτσάκι. Ἑπομένως ἡ τυχαία συνάντησις τῆς Ἰουλιέττας, σὲ μιὰ νύχτα πανικοῦ, μ' ἕναν πρίγκηπα εὐπροσήγορον καὶ πλούσιον, ἔδιδε μίαν λύσιν εἰς τὴν προβληματικὴν ζωήν των. Διότι ἡ ὁρμὴ τοῦ Βεζουβίου δὲν ἐπυρπολοῦσε τόσον σφοδρῶς τὸν οὐρανὸν τῆς Νεαπόλεως, ὅσον τὸ ἡφαίστειον ποῦ ἡ φιλάρεσκος Ἰουλιέττα εἶχεν ἀνάψει στὰ στήθη τοῦ Πύκλερ-Μυσκάου. Καὶ ἡ λάβα τῶν φλογερῶν αἰσθημάτων ἔρρεεν, ἀκατάπαυστα, ὅπως ἀπὸ ἕναν κρατῆρα, ἀπὸ τὰ εὔγλωττα χείλη τοῦ πρίγκηπος. Τὰ ἀνθρώπινα ἡφαίστεια ἡ Ἰουλιέττα ἐννοοῦσε νὰ τὰ ὑποδαυλίζῃ καὶ τὸ στόμα της ἐφιλοῦσεν ἄφοβα τοὺς κρατῆρας ποῦ ὡμιλοῦσαν ὡραῖα. Ἐπειδὴ τὴν νύκτα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Βεζούβιος καὶ ὁ πρίγκηψ ἐπυρπολήθησαν ταὐτοχρόνως, ἡ Ἰουλιέττα εὑρίσκετο εἰς μίαν ἀπελπιστικὴν ἀμηχανίαν, διὰ τὸ εὐτελέστατον ποσὸν τῶν πενῆντα λουδοβικείων, ὁ Πύκλερ-Μυσκάου ἐτακτοποίησε τὴν κατάστασιν μὲ τὴν ἱκανοποίησιν, ὅπως λέγουν, ἀμφοτέρων. Εὐτυχῶς, ὁ χαρακτὴρ τοῦ κόμητος Ροβέρτου εἶχεν ἀνάλογον σύνθεσιν, ὅπως καὶ ἡ μουσικὴ τῶν μπαλλέτων του. Τοιουτοτρόπως οἱ νέοι ἐρασταὶ συνηντῶντο ἐλεύθερα, χωρὶς ποτὲ ὁ σύζυγος νὰ αἰσθανθῇ τὴν παραμικροτέραν δυσαρέσκειαν διὰ τὸν ἐρωτιδέα τῆς συντρόφου του, ὁ ὁποῖος, ἄλλωστε, ἔδειχνε τόσον ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰς συνθέσεις του. Ἐὰν δὲν εἶχε μερικὰ τυχερὰ ποῦ τὸν ἐπαρηγοροῦσαν ἀπὸ τὰς μουσικάς του ἀποτυχίας, καὶ ἐὰν ἡ τύχη δὲν τὸν ηὐνόει τόσον πλουσιοπάροχα, τί θὰ ἀπεγίνετο; Ἐπὶ τέλους ἀνεκάλυψεν ἕναν ἄνθρωπον μὲ καλαισθησίαν, ἕναν μορφωμένον πρίγκηπα, τὸν ὁποῖον ἔθελγαν αἱ συνθέσεις του καὶ δὲν τὸν ἐνοχλοῦσαν αἱ φλυαρίαι τῆς Ἰουλιέττας, ἕνα ἄνθρωπον ποῦ ἦτο ἀληθινὸς φίλος του.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΑΧΕΠΑ
ΚΕΡΔΟΣ 5 %-10 %
Ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῶν ΑΧΕΠΑΝΣ θὰ πωλοῦμεν ἀπὸ σήμερον καὶ μέχρι τῆς 22 τρέχ. ὅλα μας τὰ εἴδη γενικῶς κατὰ 5 ο)ο—10 ο)ο κάτω τῶν πραγματικῶν τιμῶν.
KOSMOS
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
23 ΣΤΑΔΙΟΥ 23
ΣΗΜ. Οἱ κ. κ. Πελάται παρακαλοῦνται νὰ ζητοῦν τὴν ἔκπτωσιν εἰς τὸ ταμεῖον κατὰ τὴν πληρωμήν.

ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΟΙ ΕΠΙΔΡΟΜΕΙΣ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Η ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. LOWELL THOMAS

35ον

Η ΜΑΡΜΕΛΑΔΑ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Καὶ ὁ κυβερνήτης Μόραχτ ἐξηκολούθησε:

— Συνηθίζαμεν νὰ παίρνωμεν ἀπὸ τὰ συλλαμβανόμενα πλοῖα ὅλα τὰ τρόφιμα ποῦ ἠμπορούσαμεν νὰ συμπαραλάβωμεν. Ἡ τροφαποθήκη μας ἐγεμίζετο μὲ τὴν λείαν, οἱ δὲ ναῦται ἔπαιρναν ἀτομικῶς ὁσαδήποτε καὶ ὁ,τιδήποτε τρόφιμα ἠμποροῦσαν νὰ σηκώσουν. Ἦτο ἀδύνατον νὰ συγκρατήσετε τοὺς πεινασμένους θαλασσινοὺς μπροστὰ στὶς καλογεμισμένες ἀποθῆκες τῶν πλοίων. Δὲν ἦτο ἀσύνηθες τὸ θέαμα ναυτῶν ὑποβρυχίων, οἱ ὁποῖοι ἐπήγαιναν στὰ σπίτια των μὲ ἄδειαν, φορτωμένοι ζάχαρι, χοιρομέρι, κονσερβαρισμένο ὀρνιθόκρεας καὶ ἄλλα εἴδη, τὰ ὁποῖα προήρχοντο ἀπὸ τὰ συλλαμβανόμενα πλοῖα καὶ ἀπετέλουν λίαν εὐπρόσδεκτα δῶρα διὰ τὰς οἰκογενείας των ποῦ ὑπέφεραν τότε ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τροφίμων.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα πλοῖα ποῦ ἐπιάσαμεν εἰς τὴν Μεσόγειον, ἦτο τὸ νορβηγικὸν ἀτμόπλοιον «Τρίπελ», ὁ πλοῦτος τῆς τροφαποθήκης τοῦ ὁποίου μᾶς ἀφῆκεν ἐνεούς. Ὁ πλοίαρχός του εἶχε μιὰ φάτσα σὰν ἀγριεμένο λαγωνικὸ κ' ἐπηδοῦσε πέρα δῶθε ὡσὰν ὠργισμένος γρύλλος. Εὑρισκόμεθα περὶ τὸ τέλος τοῦ μακροῦ ταξειδίου μας ἀπὸ τὴν Βόρειον Θάλασσαν καὶ εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὁ καιρὸς ὑπῆρξε φρικτὸς ἐπὶ συνεχεῖς ἡμέρας. Δὲν εἴχαμε φάει τίποτε τῆς ἀνθρωπιᾶς ἀφ' ὅτου ἐφύγαμε ἀπὸ τὴν Γερμανίαν. Οἱ ναῦται ἐνέσκηψαν ἐπὶ τῶν τροφίμων τοῦ συλληφθέντος πλοίου καὶ ἐφορτώθησαν λάφυρα. Ἡ λεία συνίστατο κυρίως εἰς μαρμελάδαν καὶ κονσερβαρισμένον ὀρνιθόκρεας.

Ἐξωπλισμένον ἐμπορικὸν βυθιζόμενον μὲ τὴν πρύμνην του

Τότε ἄρχισεν ἡ φασαρία. Ἕνας ναύτης παρουσιάσθη ἐνώπιόν μου καὶ εὐσεβάστως ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρῃ ὅτι οἱ ὑπαξιωματικοὶ εἶχαν φάει ὅλην τὴν μαρμελάδαν καὶ δὲν εἶχαν δώσει στοὺς ναύτας οὔτε γιὰ μυρωδιά, λέγοντες ὅτι αὐτὴ ἡ τροφὴ δὲν ἦταν γιὰ τὰ στομάχια κοινῶν ναυτῶν. Ἐκάλεσα τὸν ἀρχικελευστὴν καὶ τὸν ἠρώτησα τί συνέβαινε. Ἦταν ἕνας μεγαλόσωμος, παχύσαρκος ἄνδρας· ἔπρεπε νὰ ἰδῆτε τὴν ἔκφρασιν τῆς προσβληθείσης ἀθωότητός του. Ἠμπορεῖ —ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρῃ— κατὰ τὴν διανομὴν τῆς μαρμελάδας νὰ ἐδόθη τυχαίως μεγαλύτερον μερίδιον εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποῦ ἤρξαντο χειρῶν ἀδίκων ἦσαν οἱ ναῦται. Αὐτοὶ εἶχαν καταβροχθίσει ὅλον τὸ ὀρνιθόκρεας, εἶχαν γεμίσει τὴν κοιλιά των μέχρι σημείου ὥστε νὰ ἀρρωστήσουν, μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ μὴν περισσέψῃ τίποτε γιὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς. Ἐδῶ σᾶς θέλω, τώρα.

Ἡ ἔρις μαρμελάδας—ὀρνιθοκρέατος παρ' ὀλίγον νὰ καταλήξῃ εἰς σύγκρουσιν, εἰς ἐμφύλιον πόλεμον ἐντὸς τοῦ ὑποβρυχίου, πρᾶγμα ποῦ οὔτε νὰ φανταζώμεθα ἔπρεπεν. Ἐδέησε νὰ κάμω πάλιν χρῆσιν τῆς διπλωματικῆς μου ἱκανότητος καὶ ἔβγαλα ἀπόφασιν ἀνταξίαν καὶ τοῦ Σολομῶντος, ἂν μπορῶ νὰ τὸ εἰπῶ ὁ ἴδιος. Ἐξεφώνησα λόγον πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς εἶπα ὅτι, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης τοιαύτης παρεξηγήσεως εἰς τὸ μέλλον, διέτασσα ὅπως τοῦ λοιποῦ τὰ τρόφιμα τὰ παραλαμβανόμενα ἐκ τῶν συλλαμβανομένων πλοίων μὴ φυλάσσωνται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν πρὸς ἀτομικήν των χρῆσιν, ἀλλὰ κατατίθενται εἰς τὴν τροφαποθήκην τοῦ ὑποβρυχίου. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης διαδρομῆς, ἂν ἐπερίσσευε τίποτε ἀφάγωτον, θὰ διενέμετο ἀκριβοδικαίως μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν.

ΦΙΛΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Μιὰν ἀπὸ τὶς πιὸ εὐχάριστες ἡμέρες μας εἰς τὴν Μεσόγειον ἐπεράσαμεν ὄχι μακρὰν τῶν βορείων παραλίων τῆς Μάλτας. Εἰς τὸν ὁρίζοντα διεκρίναμεν ἕνα ἄλλο ὑποβρύχιον. Ἐστείλαμεν ἕνα σῆμα, νομίζοντες ὅτι ἦτο ἰδικόν μας. Καὶ ἦτο πράγματι. Τὰ δύο σκάφη ἐπλησίασαν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὑποβρύχιον ἐπρόβαλεν ἕνας ψηλὸς ξανθὸς νέος φορῶν μόνον ἕνα κοστοῦμι τοῦ μπάνιου καὶ δύο χρυσᾶ βραχιόλια γύρω ἀπὸ τὸ μπράτσο —περίεργη ἐκδήλωσις ἐπιδεικτικότητος σ' ἕνα ὑποβρύχιον. Ἦτο ὁ πρίγκηψ Ἐρρῖκος ὁ 37ος τῆς Πρωσσίας, ὁ ὁποῖος, ὅπως ὁ πρίγκηψ Σιγισμοῦνδος, ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Κάϊζερ, εἶχε καταταχθῇ εἰς τὸ κινδυνωδέστερον καὶ ἐπιπονώτερον ὅπλον, εἰς τὰ ὑποβρύχια.

—Τί νέα; ρώτησεν.

—Ἔχω μιὰ φιάλη φίνο κρασί, ἀπήντησα· ἐλᾶτε νὰ τὴν ἀδειάσωμε.

Ἦλθε στὸ σκάφος μου. Τὸ κρασὶ ἦτο πράγματι φίνο, καὶ ἐπὶ δύο ὥρας τὰ δύο ὑποβρύχια ἀκινητοῦσαν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡλιολούστου Μεσογείου ἐντὸς βολῆς σχεδὸν πυροβόλου ἀπὸ τὴν ἀγγλοκρατουμένην Μάλταν· κ' ἐκουτσοπίναμε κρασὶ κ' ἐστήσαμε ψιλὴ κουβέντα γιὰ τὴν ζωὴν μέσα στὰ ὑποβρύχια.

Ἦταν φορὲς ποῦ ἡ ζωὴ δὲν ἦτο τόσον κακή. Οἱ ἄνδρες μποροῦσαν νὰ βγοῦν στὸ κατάστρωμα καὶ νὰ ἀναπνεύσουν καθαρὸν ἀέρα. Εἴχαμε ζεστοὺς κοιτῶνας, ζεστὴ τροφή, καιρὸ γιὰ νὰ ἀναπαυθοῦμε, ποῦ καὶ ποῦ δὲ καὶ κανένα λουτρόν, μολονότι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ κάνωμεν οἰκονομίαν ποσίμου ὕδατος. Τὸ μισὸ πλήρωμα ἦτο ἐναλλὰξ ἐκτὸς ὑπηρεσίας, κα' τότε οἱ ἀναπαυόμενοι ἄνδρες συνεκεντρώνοντο κ' ἐτραγουδοῦσαν, ἐν ᾧ ὁ ἕνας των ἔπαιζε φυσαρμόνικαν. Μοναξιὰ καὶ μυστικότης δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ ὑποβρύχιον, ὅλοι μας εἴμεθα συνεχῶς μαζί. Ἡ μικρὴ καμπίνα μου ἦτο μέρος τοῦ διαδρόμου, ἀπ' ὅπου ὅλοι ἔπρεπε νὰ περάσουν· ἕνα πράσινον παραπέτασμα ἐχρησίμευεν ὡς μόνον χώρισμα. Ἐκεῖ κάθε πρωῒ μὲ τὸ πρόσωπόν μου γεμᾶτο σαπουνάδα ἔπρεπε νὰ ἀπαντῶ εἰς τά: «Παρακαλῶ, ἐπιτρέπεται νὰ περάσω;» ποῦ κάθε τόσον μοῦ ἀπέτειναν οἱ ἄνδρες ἐν ἀμέμπτῳ στάσει προσοχῆς. Ἀλλὰ γρήγορα ἔθεσα ἐκποδὼν αὐτὸ τὸ μέρος τῆς ναυτικῆς ἐθιμοτυπίας ὡς περιττόν. Κατόπιν ἐστρώνετο ἕνα πανὶ εἰς τὸ γραφεῖόν μου, ὁ Χάουπτ μοῦ ἔφερνε καφέ, ψημμένο ψωμί, μαρμελάδα καὶ μιὰ φρυγανιά. Ἡ μαρμελάδα ἦτο πολυτέλεια. Ἕως σήμερα ἐνθυμοῦμαι ἕνα θεόπεμπτον πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐβύθισα καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὑρήκαμε τόσην μαρμελάδαν, ὥστε εἴχαμεν ἐξ μῆνας. Ὄχι, δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ αὐτὸ τὸ πλοῖον.

Τὸ δεῖπνον καὶ τὸ σουπὲ ἔπαιρνα μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικοὺς στὴ μικρή τους τραπεζαρία, ἡ ὁποία βρισκόταν πλάϊ στὴν καμπίνα μου· κατόπιν, ἐν ᾧ οἱ ἦχοι τῆς φυσαρμόνικας ἔφθαναν ἕως τὰ αὐτιά μου ἀπὸ τὰ διαμερίσματα τῶν ναυτῶν, ἐξαναγύριζα στὸ τραπέζι μου γιὰ νὰ διαβάσω. Μερικὲς φορὲς ἐδιψοῦσα γιὰ μυθιστορήματα καὶ ἄλλες φορὲς γιὰ σοβαρώτερα βιβλία. Καθὼς τὸ U—64 διέσχιζε τὰ πελάγη λικνιζόμενον, ἐγὼ μετεφερόμην πίσω στοὺς καιροὺς τῶν ἐφοπλιστῶν τῶν ἀνσεατικῶν πόλεων, καὶ στὴν παληὰ Λιβέκκη, ὅταν ἦτο εἰς τὸ ὕψος τῆς δυνάμεώς της. Φυσικά, εἶχα ἕνα ἀντίτυπον τοῦ «Φάουστ» μαζί μου. Ποῦ καὶ ποῦ ἐβυθιζόμουν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν κανενὸς ἔργου τοῦ Στρίνμπεργκ. Κατόπιν εἶχα μερικὲς λαϊκὲς ἱστορίες γραμμένες στὴν δημώδη γερμανικὴν ἀπὸ ἕνα γέρο θαλασσινὸν τοῦ Ἀμβούργου, ἡ ὁποῖες πάντα μὲ ἐγοήτευαν.

Ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀγωνιζόμεθα νὰ ἀποκόψωμεν μίαν ἀπὸ τὰς ζωτικὰς ἀρτηρίας τῆς Ἀγγλίας. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπερνοῦσαν τὰ ἀτμόπλοια ποῦ τῆς ἔφερναν σιτάρι ἀπὸ τὴν Αὐστραλίαν, βαμβάκι ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, τσάϊ, κάνναβιν, λάδια καὶ μπαχαρικὰ ἀπὸ τὰς Ἰνδίας, τὴν Βοῦρμαν, τὴν Μαλαισίαν καὶ τὰ ἄλλα νησιὰ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ μετέφεραν γαιάνθρακα, τρόφιμα καὶ πυρομαχικὰ πρὸς τὰ διάφορα ἀπομεμακρυσμένα βρεττανικὰ μέτωπα. Θαυμάσιον πεδίον δράσεως γιὰ ἕνα ἐχθρικὸν ὑποβρύχιον! Ὅταν δὲν ἐφαίνοντο πλοῖα εἰς τὸν ὁρίζοντα, παρεδιδόμεθα εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν καλλονῶν τῆς φύσεως.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΡΑΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ἄλλη ἐξαιρετικὴ ἡμέρα γιὰ μένα ἦταν, ὅταν ἔλαβα ἕνα ἐντελῶς ἀπόκρυφον ραδιογράφημα. Εἶχα ἀφήσει τὴν νειόπαντρη γυναῖκά μου εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ τὴν τελευταίαν φορὰν ποῦ εὑρισκόμουν εἰς τὴν βάσιν μας, εἰς τὸν αὐστριακὸν λιμένα τοῦ Καττάρου, ἔμαθα ὅτι ὁ τοκετὸς ἐπέκειτο. Τὸ U—64 ἐβγῆκεν εἰς μακρὰν διαδρομήν· ἀλλὰ πρὶν φύγω, ἐνεπιστεύθην τὸ μυστικὸν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στολίσκου. Αὐτὸς ἐδέχθη νὰ μοῦ ἀνακοινώσῃ τὴν εἴδησιν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου, μολονότι ἀπηγορεύετο ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀσυρμάτου γιὰ τέτοια προσωπικὰ ζητήματα. Καθωρίσαμεν λοιπὸν ἕνα κώδικα γιὰ νὰ φαίνεται τὸ ραδιογράφημα πῶς εἶνε ἐπίσημον. Βιβλίον ἀριθ. 14 θὰ ἐσήμαινεν ἀγόρι, βιβλίον ἀριθ. 15 κορίτσι καί, πρὸς ἀντιμετώπισιν παντὸς ἐνδεχομένου, βιβλίον ἀρ. 16 δίδυμα. Εὑρισκόμεθα στὴν καρδιὰ τοῦ Ἰονίου Πελάγους κ' ἐγὼ ἐκοιμώμουν στὴν κουκέττα μου, ὅταν τὴν 4ην πρωϊνὴν ὁ πρῶτος ἀσυρματιστὴς μ' ἐξύπνησεν. Εἶχε ληφθῇ ἕνα ραδιογράφημα γιὰ μένα, εἶπε, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὡς ἑξῆς: «Βιβλίον ἀριθ. 14». Ἀλλὰ πρὸς ἐμφανεστέραν δήλωσιν τοῦ πράγματος, προσέθετε τὴν λέξιν «περισκόπιον».

—Χοὔρρα! ἐφώναξα πρὸς τὸν κατάπληκτον ἀξιωματικὸν τοῦ ἀσυρμάτου· ἀπέκτησα υἱόν.

Καὶ ἀμέσως, πρὶν ἀκόμη ξημερώσῃ, στὸ ἱστορικὸν Ἰόνιον πέλαγος, ἐσηκώθηκα καὶ ἤπιαμε μίαν φιάλην καμπανίτου πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς νεοτεύκτου πατρότητός μου.

Τὴν ἑπομένην διέταξα νὰ παρασκευασθῇ ἰδιαιτέρως καλὸν δεῖπνον πρὸς πανηγυρισμὸν τοῦ γεγονότος. Ὁ Μήττανκ, μὲ τὸν γερμανοπρεπῆ σεβασμόν του πρὸς τὰ οἰκογενειακὰ ζητήματα καὶ τὸν εὐλαβῆ θαυμασμόν του πρὸς τὴν μεγάλην κυρίαν καὶ σύζυγόν μου, ἦτο πλήρης ὑπερηφανείας. Παρὰ τὴν γυμνότητα τῆς ἀποθήκης του, ἔφτειαξε πράγματι φαγώσιμον φαγητόν· τὸ γλέντι ἐπῆρε κ' ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ U—64.

Ὅταν ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸ Κάτταρον, τὸ πλήρωμα εἶχεν ὁρισθῇ ὅτι θὰ ἐκοιμᾶτο σ' ἕνα παληὸ παράπηγμα κοντὰ στὴν παραλία. Ἀλλὰ τὸ ἐνδιαίτημα αὐτὸ ἔβριθε ποντικῶν. Τὰ καταραμένα τρωκτικὰ ἔκαναν ἀγῶνας δρόμου εἰς τὸ δάπεδον καὶ ἐπεδίδοντο εἰς ἀκροβασίας ἐπάνω εἰς τὰ κρεββάτια τῶν κοιμωμένων ναυτῶν. Τὸ κατακόρυφον ἐπῆλθεν ὅταν ἕνας ἀπὸ τοὺς ποντικοὺς ἀπέκοψεν ἕνα κομματάκι ἀπὸ τὸν δάκτυλον ἑνὸς ἐκ τῶν ναυτῶν. Ὕστερ' ἀπὸ αὐτὸ διέταξα νὰ κοιμᾶται τὸ πλήρωμα εἰς τὸ ὑποβρύχιον. Ἕνας ποντικὸς ὅμως ἠκολούθησε τοὺς ἄνδρας μέχρι τοῦ σκάφους. Καὶ κάθε νύχτα τὸν ἀκούαμεν νὰ γρυτσανίζῃ καὶ νὰ τρέχῃ στὶς γωνιὲς τοῦ σιδηροῦ κελύφους. Ὁ ναύτης μὲ τὸν δαγκωμένον δάκτυλον ὡρκίσθη ἐκδίκησιν. Ὅλον τὸ σκάφος ἦτο πλῆρες τοῦ πνεύματος ἐκδικήσεως τοῦ ὠργισμένου θαλασσινοῦ. Τέλος τὸν ἔπιασε. Κατέφερεν ἐναντίον ἐκείνου τοῦ ποντικοῦ κτύπημα τραχύτερον ἀπὸ ὅλα τὰ κτυπήματα ποῦ κατηνέχθησαν ἐναντίον ποντικῶν ἀφ' ἧς ἡ ράτσα των ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον. Τὸ πλήρωμα ἐζητωκραύγασε κ' ἐνεθουσιάσθη ὡσὰν νὰ εἶχε καταγάγῃ μεγάλην ναυτικὴν νίκην.

ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Πίσω ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ Καττάρου ὑψώνεται τὸ βουνὸ τοῦ Λόβτσεν, στὴν πίσω μεριὰ τοῦ ὁποίου ἦτο τὸ Μαυροβούνιον, τὸ μικρὸν ἐκεῖνο βαλκανικὸν βασίλειον, περὶ τοῦ ὁποίου τόσα περίεργα πράγματα ἐλέγοντο. Μιὰ ἱστορία ἰδίως μᾶς διεσκέδαζεν ὅσον δὲν ἔπαιρνεν —ἐσκάσαμε στὰ γέλοια. Δὲν ξεύρω ἂν εἶνε ἀληθινὴ ἢ ὄχι. Ἀλλὰ οἱ Αὐστριακοὶ καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ τὴν διηγοῦντο μὲ καταφανῆ εὐχαρίστησιν.

Ἐπρόκειτο γιὰ κάποιο μεγάλο παράσημον, τὸ ὁποῖον ἀπένεμεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου. Τὸ παράσημον αὐτὸ ἦτο φαινομενικῶς χρυσοῦν καὶ ἔφερεν ἀφθονίαν ὑποτιθεμένων ἀδαμάντων, οἱ ὁποῖοι πραγματικῶς ἦσαν ψεύτικοι. Μιὰ φορὰ ὁ μονάρχης ἀπένειμε τὸ παράσημον δευτέρας τάξεως αὐτοῦ τοῦ τάγματος σ' ἕναν τραπεζίτην τῆς Βενετίας. Ὁ τραπεζίτης ὑπερηφανεύετο μεγάλως καὶ τὸ ἐκρεμοῦσεν εἰς τὸ στῆθός του εἰς πᾶσαν περίστασιν. Ἐστενοχωρεῖτο ὅμως λιγάκι βλέπων ὅτι οἱ ἀδάμαντες ἦσαν ψεύτικοι καί, γιὰ νὰ κάμῃ τὸ παράσημόν του ἐπιβλητικώτερον, τὸ ἐστόλισε μὲ πραγματικοὺς πολυτίμους λίθους. Ὁ βασιλεὺς τὸ ἔμαθε. Μετὰ παρέλευσιν καιροῦ ἔτυχε νὰ συναντήσῃ τὸν τραπεζίτην εἰς κάποιαν ἐπίσημον τελετήν· ὁ τραπεζίτης ἔφερε τὸ ἀδαμαντοποίκιλτον παράσημον.

—Ἄ, ἀγαπητέ μου κύριε —τοῦ εἶπεν ὁ μονάρχης μὲ πολλὴν καλωσύνην— ἐνθυμοῦμαι ὅτι σᾶς ἀπένειμα παράσημον δευτέρας τάξεως. Εἶσθε πραγματικὰ διακεκριμένος ἄνθρωπος καὶ ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς τιμήσω μὲ τὸ παράσημον πρώτης τάξεως. Ἐπιτρέψατέ μου...»

Ἀμέσως ἐπῆρε τὸ παράσημον δευτέρας τάξεως μὲ τοὺς πραγματικοὺς ἀδάμαντας, ἀπὸ τὸ στῆθος τοῦ τραπεζίτου καὶ τὸ ἀντικατέστησε μ' ἕνα παράσημον πρώτης τάξεως μὲ τὰ ψεύτικα διαμάντια του. Κόλπο, ἔ;

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΓΙΑ ΑΥΓΑ

Ἴσως τὰ αὐγὰ νὰ εἶνε πράγματι χωρὶς σημασίαν γιὰ σᾶς· ἀλλὰ γιὰ μᾶς ἦσαν ἀντικείμενον μεγάλης ἐπιθυμίας· καὶ γιὰ ἕνα διάστημα εἰς τὸ Κάτταρον ἐφαίνετο ἀδύνατος ἡ ἀνεύρεσις αὐγῶν. Νὰ πάρωμε κρέας μαζὶ μέσα στὴ βράσι τοῦ καλοκαιριοῦ, οὔτε συζήτησις ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ. Αὐτὸ καθίστα τὰ αὐγὰ περισσότερον ἐπιθυμητά. Μιὰ φορὰ δὲν εἴχαμε οὔτε ἕνα αὐγὸ ἐπὶ ἕναν ὁλόκληρον μῆνα, τὰ δὲ χορταρικὰ καὶ τὰ μακαρόνια ἦσαν τὰ κυριώτερα φαγητά μας. Ἕνα πλήρωμα ὅμως ἀνθρώπων μαχομένων ἔχει ἀνάγκην καλυτέρας τροφῆς καὶ ἔστελνα τὴν μίαν ἀναφορὰν κατόπιν τῆς ἄλλης πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς μοίρας ζητῶν αὐγά. «Οἱ Αὐστριακοὶ ἔχουν αὐγὰ —ἔλεγα— ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη ὄρνιθες.»

Ἀλλά, δὲν ξεύρω κ' ἐγὼ γιατί, τὰ αὐγὰ δὲν ἤρχοντο. Ἡ στερεότυπος ἀπάντησις ἦτο ὅτι αὐγὰ δὲν ὑπῆρχαν. Ἀπεφάσισα λοιπὸν νὰ ἐπιληφθῶ τοῦ ζητήματος μόνος μου. Ὅταν ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸν λιμένα, ἔστειλα μίαν ὁμάδα ἐφοδιασμοῦ εἰς τὰ χωριὰ πίσω ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ Καττάρου μὲ τὴν ρητὴν διαταγὴν νὰ μὴν ἐπιστρέψουν χωρὶς αὐγά. Ἀντὶ νὰ πάρουν καθρέπτες καὶ ψεύτικα στολίδια μαζί των, ἐπῆραν μίαν ποσότητα ζαχάρεως καὶ μακαρονίων, τῶν ὁποίων εἴχαμεν πλεόνασμα, πρὸς ἐξαγορὰν αὐγῶν.

Ὅταν ἐβγῆκαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, εὑρῆκαν ἀφθονίαν ὀρνίθων καὶ ἀφθονίαν αὐγῶν εἰς τοὺς ἀγροκήπους τῶν Κροατῶν χωρικῶν. Ἀλλὰ κανεὶς των δὲν ἤξευρε μίαν λέξιν κροατικήν· κατώρθωσαν νὰ συνεννοηθοῦν μόνον ὅτ[illegible] ὁ Φίσερ, ἕνας ἔξυπνος ναύτης, ἐκαθόταν σὲ μιὰ φανταστικὴ φωλιὰ καὶ ἀπεμιμεῖτο ὅσον ἠμποροῦσε καλύτερα τὰ κακαρίσματα καὶ τὰ φτερουγίσματα τῆς κόττας. Ἔκτοτε εἴχαμεν πάντοτε αὐγά.

Ἴσως σᾶς ἔδωσα κάποιαν ἰδέαν τῆς φιλικῆς ἀτμοσφαίρας ποῦ ἐπεκράτει εἰς τὸ ὑποβρύχιόν μας. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ φιλικὴ αὐτὴ ἀτμόσφαιρα ἦτο τέτοια, ὥστε ἐκινδύνευε νὰ ὑπερβῇ τὰ ὅρια. Ἔπρεπε νὰ φυλαγώμαστε λιγάκι. Ἡ προσήκουσα ἀπόστασις μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἔπρεπε νὰ διατηρηθῇ χάριν τῆς πειθαρχίας, ἡ ὁποία ἦτο περισσότερον ἀναγκαία εἰς τὸ ὑποβρύχιον, εἰς τὸν στενὸν χῶρον τοῦ ὁποίου ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες εὑρίσκοντο εἰς διαρκῆ συγχρωτισμόν. Ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες ἦσαν ντυμένοι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον· τὸ μόνον διακριτικὸν σημεῖον ἦτο τὸ σχῆμα τῶν πηληκίων μας. Αἱ στολαί μας ἦσαν πέτσιναι —σακκάκια, πανταλόνια καὶ ὑποδήματα —γιὰ νὰ προστατευώμεθα ἀπὸ τὸ κρύο καὶ νὰ προφυλασσώμεθα ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ τὸ πετρέλαιον καὶ τὰ λίπη. Ἐγώ, ἰδιαιτέρως, ἔπρεπε νὰ πιέζω πολὺ τὸν ἑαυτόν μου γιὰ νὰ κρατῶ τὴν πόζαν τοῦ κυβερνήτου καὶ νὰ μὴν ἔρχωμαι εἰς ὑπὲρ τὸ δέον φιλικὴν ἐπικοινωνίαν, διότι κατὰ βάθος ἐθεωροῦσα τὸν κάθε ναύτην ὡς φίλον καὶ σύντροφον. Εἰς τὸ κάτω-κάτω, δὲν ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ ἀλλοιώτικα. Ἀντεμετωπίζαμεν τὸν θάνατον μαζί, καὶ τί φρικτὸν θάνατον! Ὅταν συνεκέντρωνα τοὺς ἄνδρας γιὰ νὰ τοὺς ὁμιλήσω, ἔπρεπε νὰ λαμβάνω ἰδιαιτέρας προφυλάξεις γιὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀξιοπρεπείας μου καὶ τοῦ ἐπιβλητικοῦ μου ὕφους. Ἀλλὰ δὲν ἦτο εὔκολον.

Ὑποθέτω ὅτι ἀρκετὰ σᾶς ὡμίλησα γιὰ τὴν ἀστείαν καὶ προσωπικὴν πλευρὰν τῶν περιπετειῶν μας. Ἔρχομαι ἀμέσως σὲ σοβαρώτερα ζητήματα· ἀλλὰ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐτελείωσεν ἡ ἱστορία μας, μὲ κάνει νὰ ἀναπολῶ μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν τὰ γεγονότα ποῦ προηγήθησαν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ὀκτὼ ἔξοδοι εἰς τὴν Μεσόγειον. — Ὁ «Δαντὼν» μὲ τὰς πέντε καπνοδόχους. — Οἱ ἄνθρωποι ποῦ ἐχαίροντο διὰ τὴν καταβύθισιν τοῦ πλοίου των. — Τὸ πετρελαιοφόρον «Μορένι». — Τὸ θανάσιμον πέρασμα.— Ὁ «Ναύαρχος ντὲ Κερσαίν».

Ἀθηναϊκοὶ περίπατοι

Ἡ σαιζὸν τοῦ παγωτατζῆ

Μαζὶ μὲ τοῦ ἔαρος τ' ἄνθη.—Τὸ καρρότσι καὶ οἱ κρεμαστοὶ κουβάδες.—Τὰ ἐθνικά μας χρώματα ὡς προπαγάνδα.—Τὰ ἐδώδιμα χωνάκια.—Ἡ κινητὴ ὄασις τῆς συνοικίας.—Ἀμβροσία μετὰ σκόνης καὶ ᾀσμάτων.

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Δ. Λαμπίκη

Τὰ ὡρολόγια τῶν ἐαρινῶν καὶ φθινοπωρινῶν τροπῶν εἶνε ὁ παγωτατζῆς τὴν ἄνοιξι καὶ ὁ καστανᾶς τὸ φθινόπωρον. Ἀλάνθαστα.

Θέλοντας καὶ μὴ θὰ τὸ παραδεχθῆτε, ὅτι ἡ ἀντικυκλωνικὴ μανία ἐπέρασεν ὁριστικῶς. Μᾶς τὸ διαλαλεῖ μὲ τὴν τραγουδιστὴ φωνή του ὁ παγωτατζῆς, ποῦ ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους μαζὶ μὲ τὰ πρῶτα χελιδόνια:

Κρύο παγωτόοοοο
κρύο καὶ δροσιστικοοοοοό.

Τὰ λίγα συρτὰ αὐτὰ λόγια ἀποτελοῦν τὸ σύνθημα, εἰς τὸ ὁποῖον σκιρτᾷ ἡ ἀθηναϊκὴ συνοικία.

Τὰ δημοτικὰ καὶ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἀναστατώνονται. Ἂν τὸ ἔρρινον αὐτὸ... ἀνθρωπολάλημα ἀκουσθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διδασκαλίας, τὸ μάθημα ἐθαλάσσωσε. Οἱ ἐξεταζόμενοι μαθηταὶ ἐξησφάλισαν τὸ μηδέν. Ἕνας βομβώδης ψίθυρος ἀναστατώνει τὴν τάξιν καὶ αἱ ἀπαντήσεις δίδονται ἀνακατεμένες σὰν τὰ πούλια χαλασμένης παρτίδας στὸ τάβλι. Ἡ μαθητικὴ προσοχὴ εἶνε προσηλωμένη πρὸς τὸν κρότον τῶν τροχῶν τῆς παγωτοφόρου ἁμάξης.

Ἂν ὁ παγωτατζῆς διακρίνῃ μέσα στὴν τάξιν καμμιὰ ὤμορφη δασκάλα, τῆς ψάλλει συγκινητικά:

Μᾶς πῆραν τὴ δασκάλα, τὴ δασκάλα
καὶ τὴν πᾶνε στὰ νησά, κυρὰ δασκάλα.

—Ὡραῖο παγωτόοοοο...

Ἂν εἶνε διάλειμμα, τότε ἀκωλύτως τὰ μικτὰ τάγματα τῆς ἀνηλίκου γενεᾶς ὁρμοῦν πρὸς τὸν δρόμον καὶ πολιορκοῦν μὲ θόρυβον καὶ χοροπηδήματα τὸν φιλόμουσον πωλητήν.

Τὰ ζυμαρένια χωνάκια, τὰ ὁποῖα εἶνε καὶ αὐτὰ ἐδώδιμα, γεμίζονται μὲ τὴ σπάτουλα ἀπὸ τὸ ψυχρὸν πηκτὸν κατασκεύασμα, παραδίδονται εἰς τοὺς ἀγοραστάς, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ τὸ κυττάξουν καλὰ πρῶτα, ἀφοῦ τὸ καμαρώσουν, ἀφοῦ τὸ ὑψώσουν ὡς κύπελλον καμπανίτου δι' ἐκφώνησιν προπόσεως, μετὰ τὸ ἀρχίζουν εἰς τὸ γλύψιμο. Καὶ ὅσο τὸ περιεχόμενον ἐλαττοῦται, τόσο χώνουν πιὸ μέσα τὴ γλῶσσα, τόσο τὸ ρουφοῦν ὡς ποῦ στὸ τέλος ροκανίζουν καὶ τὸ περιέχον,—εἰς τὸ ὁποῖον προηγουμένως εἶχεν ἐπικαθίσει ἱκανὸν μέρος τῆς σκόνης τοῦ ἀθηναϊκοῦ δρόμου.

Ὁ παγωτατζῆς τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ὁ ἀψευδέστερος διαλαλητὴς τῆς ἀνοίξεως. Καὶ τὴν τραγουδάει, ὅπως τραγουδάει καὶ τὸ τζιτζίκι τὰ κυνικὰ καύματα τοῦ Ἰουνίου καὶ τοῦ Ἰουλίου καὶ τὸ γαϊδουροκαλόκαιρο τοῦ Αὐγούστου. Μὲ τραγούδια κάθε ἐποχῆς καὶ κάθε μοτίβου, μὲ τὸ αἰώνιον ρεφραίν:

Ὡραῖο παγωτοοοοοό
κρύο καὶ δροσιστικοοοοοοό.

Τὸ καρροτσάκι του, τρίτροχο ἢ τετράτροχο, φρεσκομπογιατισμένο πάντα, μὲ τὰ ἐθνικά μας χρώματα συνήθως, ἄλλοτε μὲ μιὰ μικρὴ τέντα ἀπὸ πάνω, ὑπενθυμίζουσαν τὰ παλαιὰ ἀθηναϊκὰ βὶζ-ἀ-βί, ἄλλοτε εἰς σχῆμα καταδρομικοῦ —ὁ συνηθέστερος τύπος εἶνε τὸ θωρηκτὸν «Ἀβέρωφ»— ἄλλοτε εἰς σχῆμα τορπιλλικοῦ ἢ ὑποβρυχίου, εἶνε ἁρματωμένο ὡς τὰ μπούνια. Πρῶτα-πρῶτα μὲ τὰ λεβητοστάσια μὲ τὸ κίτρινο τενεκεδένιο καπάκι, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκεται τὸ παγωτό. Κατόπιν γύρω-γύρω κουταλάκια, ποτηράκια, χαρτάκια κόκκινα καὶ πράσινα, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα εἶνε ἐναποτεθειμένα εἰς ἄφθονον ποσότητα τὰ ψημένα χωνάκια. Ὁ τροχὸς κυλίεται μὲ στριγγοὺς ἀπὸ τὴν ἀλαδωσιὰ κλαυθμηρισμοὺς ἀνὰ τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους καὶ ὁ ἀσπροφορεμένος ἐφοπλιστὴς μὲ τὴν ποδιὰ καὶ μὲ τὸν σκοῦφο —ποὺ ἔγινε ἀπὸ τ[illegible]ς τῆς μόδας διὰ τὸ ἐπάγγελμά του— τραγουδάει παθητικά:

Πάρτε, κυράδες, ραζακιὰ
σταφύλια ἀπὸ τ' ἀμπέλι·
ἀγάλια, ἀγάλια γίνεται
κ' ἡ ἀγουρίδα μέλι.

—Κρέμα καϊμάκι παγωτό, κρύο καὶ δροσιστικό.

Καὶ νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, εἰς αὐτὸ τὸ κεφάλαιον ὁ πλανόδιος πωλητὴς τῶν ἀθηναϊκῶν δρόμων ἔχει πολὺ ἐξευρωπαϊσθῇ, ὑπερτερήσας καὶ τοὺς συναδέλφους του παγωτοπώλας τῆς Ἰταλίας. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ περυσινοῦ καλοκαιριοῦ εὑρισκόμενος εἰς τὸ Λίντι τῆς Βενετίας, ἐθαύμασα εἰς τὴν παραλίαν τῆς διεθνοῦς ἐκείνης λουτροπόλεως τὸν ἴδιον τύπον τοῦ πλανοδίου παγωτατζῆ μὲ τὸ ἴδιο καρροτσάκι του, μὲ τὸ ἴδιο περιεχόμενον, ἀλλὰ μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν εὗρηκα τὸν περιφερόμενον καταστηματάρχην τόσον ᾠδικόν, ὅσον τοὺς δικούς μας. Ἠρκεῖτο εἰς μίαν ἁπλὴν εἰδοποίησιν:

—Τζελάταααα, τζελάταααα
Καὶ πέντε ἄλλο!

Ἐνῷ ἐδῶ σᾶς ξεσηκώνει ἀπὸ τὰ τρίσβαθα τῆς αὐλῆς. Σᾶς ἀναστατώνει τὸν μεσημεριανόν σας ὕπνον, ἔστω καὶ ἂν ἔχετε πάρει πέντε σκονάκια βερονὰλ καὶ παντοπόν. Καὶ ἀντὶ νὰ θυμώσετε καὶ νὰ βγῆτε νὰ τὸν βρίσετε, στέκεσθε ἀπὸ τὸ παράθυρό σας καὶ τὸν κυττᾶτε. Καμμιὰ φορὰ μάλιστα ντρέπεσθε καὶ μπαίνετε πάλι μέσα. Πῶς νὰ σταθῆτε νεγκλιζέ, ἀφοῦ ἀπὸ τὰ ἀντικρυνά σας παράθυρα ἔχουν πεταχθῇ ἡμίγυμνες κυρίες καὶ κοπέλλες καὶ τὸν ἔχουν σταματήσει; Τὸ δουλικὸ ἐξαπεστάλη μὲ τὸ ποτῆρι καὶ μ' ἕνα τάλληρο γιὰ νὰ τὸ γεμίσῃ ἀπὸ τὴν παγερὰν ἀμβροσίαν τοῦ τραγουδιστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκείνην τὴν στιγμὴν σοβαρεύεται, ἀπομακρύνει τὸν ξυπόλυτον παιδόκοσμον ποῦ πολιορκεῖ τὸ ἅρμα του καὶ ξεροκαταπίνων ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἀφράτου δουλικοῦ, ψιθυρίζει μὲ ἀναστεναγμοὺς κάποιο παθητικὸ τραγοῦδι.

* * *

Ἄλλος τύπος παγωτοπώλη ὁ φέρων ἐπ' ὤμου τὸ ἐμπόρευμα! Εἶνε, νὰ εἰποῦμε, ἡ ὀρειβατικὴ μοῖρα αὐτός. Ἐπ' ὤμου ἕνα ξύλο μακρὺ σὰν ἀγκλίτσα λεβέντη τσέλιγγα, εἰς ἀκριβῆ ὁριζόντιον καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ τὸ ἄλλο κρεμασμένοι δύο κουβάδες ρυθμικῶς κατὰ τὸ βάδισμά του αἰωρούμενοι. Μέσα εἰς αὐτοὺς περιέχεται δύο εἰδῶν γιάτσο, ὅπερ καὶ διαλαλεῖ τραγουδιστά, πωλῶν μὲ μίαν δραχμὴν μόνον —ὅπως μὲ μιὰ πεντάρα ἄλλοτε—τραγούδια καὶ εἴδη ζαχαροπλαστικῆς, ἀμφότερα δροσερώτατα.

Τραγουδῆστε, ὡραῖα μου πουλάκια
τραγουδῆστε, κελαϊδῆστε
τὸν ὡραῖο σας σκοπό.

Κρέμα παγωτόοοοο
Φράουλα παγωτοοοοό.

Καὶ προχωρεῖ μὲ ρυθμικὸν βῆμα εἰς τὸν δρόμον, ὅπως οἱ παλαιοὶ χαμάληδες τῆς Θεσσαλονίκης ποῦ ἐφορτώνοντο μπάλες ἐμπορεύματα καὶ τεράστια βαρέλια ἀνηρτημένα ἐπὶ δοκῶν στηριζομένων εἰς τοὺς ὤμους. Ἀπὸ τὸ βάρος τραγουδεῖ ἀσθμαίνων. Κάθε τόσο ἀποθέτει τὴν ἀλλόκοτη παλάτζα του χάμω γιὰ νὰ ξεκουρασθῇ καὶ ἀφοῦ πάρῃ μιὰ ἀνάσα, τραγουδεῖ κάποιο λαϊκὸ τραγοῦδι τῆς ρωμαντικῆς ἐποχῆς, πάντα μὲ τὸ ρεφραὶν γιὰ τὸ ἐμπόρευμά του:

Ὅπου ἰδῇς δυὸ κυπαρίσσια
καὶ στὴ μέση δυὸ μυρτιές,
ἐκεῖ μέσα εἶμαι θαμμένος
κ' ἔλα, μάτια μου, νὰ κλαῖς.

—Κρύο ὡραῖο παγωτό,
κρύο καὶ δροσιστικό.

Καὶ τίθεται πάλιν ὑπὸ τὰ καυδιανὰ δίκρανα καὶ προχωρεῖ ταλαντευτικὰ ὑπὸ τὸν ζυγόν του καὶ ὁ ἱδρὼς τοῦ προσώπου του στάζει πότε χάμω, πότε εἰς τὰ μπρίκια μὲ τὸ καϊμάκι, πότε ἐπάνω στὰ χωνάκια, ἐν ᾧ ἡ ἀνήλικος γενεὰ τῆς γειτονιᾶς τὸν παρακολουθεῖ μὲ λαχτάρα.

Ἔτσι περνάει τὴν σαιζόν του ἀπὸ τὸ Μάρτη ὡς τὸν Ὀκτώβρη, ὁ φιλόμουσος παγωτατζῆς τῶν ἀθηναϊκῶν δρόμων, σκορπίζων κατασπιλωμένης λευκότητος χιονώδη ἀμβροσίαν καὶ πριονίζων μὲ τὴν κλαυθμηριστὴ φωνή του τὴν ἡσυχίαν τῆς πυρωμένης γειτονιᾶς σὰν τὸ τζιτζίκι ἐπάνω στὰ κλαδιά.

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

ΣΙΓΓΕΡ
Τὸ ἀπαραίτητον χρονομετρικὸν ὡρολόγιον, εἰς διάφορα μέταλλα καὶ σχέδια, χειρὸς καὶ τσέπης ἠγγυημένον διὰ 15ετίαν πιστοποιητικοῦ. Οἱαδήποτε βλάβη του ἐπιδιορθοῦται δωρεάν.
ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΙ ΣΤΑΔΙΟΥ 47

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ εἰς τὸ Κατάστημα Β. Α. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ λόγῳ τῆς ἐπικειμένης μεταφορᾶς του εἰς τὸ νέον κτίριον.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΜΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ,,

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΗΓΕΝΗ ΛΑΟΝ

Σήμερον τὴν 10ην π.μ. ὥραν συγκροτεῖται ἡ προαγγελθεῖσα παμπροσφυγικὴ συγκέντρωσις διαμαρτυρίας τῶν συνασπισθεισῶν προσφυγικῶν ὀργανώσεων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς «Ποάδα» καὶ τῆς «Παμβουρλιωτικῆς», εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια». Κατ' αὐτὴν θὰ διαδηλωθῇ ἡ προσφυγικὴ διαμαρτυρία διὰ τὰς γενομένας πρὸ καιροῦ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν προσφυγικῶν ἀποζημιώσεων, θὰ ἐκδοθῇ δὲ ἀνάλογον ψήφισμα, δι' οὗ θὰ καθορίζεται ἡ στάσις τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς συνοικισμοὺς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐτοιχοκολλήθησαν χθὲς μεγάλαι προσκλήσεις, δι' ὧν καλεῖται ὁ προσφυγικὸς κόσμος εἰς τὴν ὡς ἄνω συγκέντρωσιν πρὸς «διεκδίκησιν τῶν νομίμων καὶ ἀπαραγράπτων προσφυγικῶν δικαιωμάτων».

Ἐπίσης διενεμήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα, ἡ κάτωθι προκήρυξις πρὸς τοὺς πρόσφυγας, τῆς «Ἀνωτάτης Προσφυγικῆς Ἐπιτροπῆς».

Ἀδέλφια!

Ὕστερα ἀπὸ ἓξ χρόνια μιᾶς τραγικῆς καὶ περιπετειώδους ζωῆς, ἡ κατατρεγμένη ἀπὸ τὴν Μοῖρα καὶ τὴν Φύσι καὶ τοὺς ἀνθρώπους πολύπαθη Προσφυγιὰ εἶχε πιστέψει, ἐπὶ τέλους, κατὰ τὸν περασμένο Αὔγουστο, πῶς τὴν σκοτεινιὰ τῆς ζωῆς της καὶ τὸν πόνο τῆς ψυχῆς της ἐρχότανε νὰ φωτίσῃ καὶ νὰ γλυκάνῃ... ἕνα φῶς!

Τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερο, ὅπως πιστεύαμε. Τὸ εἰκόνισμα τῆς πολιτικῆς μας θρησκείας. Ὁ «Γυιὸς τοῦ Ψηλορείτη»!

Ἀλλοίμονο! Ἡ πίστις δὲν μᾶς δικαίωσε. Τὸ φῶς ἦταν πλάνο! Τὸ εἰκόνισμα εἶχε κι' ἄλλη πλευρά! Καὶ νὰ ἡ κατάντια μας.

Ἡ προσδοκίες μας γκρεμίζονται, τσακίζονται σὲ μύρια θρύψαλα. Τὸ ὡραῖο παραμύθι ποῦ μᾶς νανούριζε τόσα χρόνια· τὸ γλυκὸ ὄνειρο ποῦ μᾶς νάρκωνε χαϊδεύοντας τὶς ἀδυναμίες μας· τὸ χαμόγελο! ὤ! αὐτὸ τὸ μελιστάλακτο κ' αἰθέριο χαμόγελο! ποῦ μᾶς ἠλέκτριζε, ποῦ μᾶς ἡσύχαζε, ποῦ μᾶς δυνάμωνε!... ὅλα... ὅλα... ἦταν... πρωταπριλιάτικα!

Καὶ νά! Αὐτὸς ὁ μεγάλος Μάγος! ὁ Μεγαλουργός! ὁ Πατέρας! Αὐτός, πρὸς τὸν ὁποῖον εἴχαμε ἀπόλυτο ἐμπιστοσύνη. Αὐτὸς ποῦ προσωπικῶς διεξεδίκησε, κανόνισε ὅπως ἤθελε καὶ κατωχύρωσε στὴ Λωζάννη τὰ περιουσιακά μας δικαιώματα. Αὐτὸς ποῦ πιστεύαμε πῶς μὲ τὸ φραγγέλιο στὸ χέρι θὰ χτυποῦσε ἀλύπητα τὴν ἐκμετάλλευσι καὶ τὴν καπηλεία ποῦ ἔγινε μέσ' στὰ ἕξη χρόνια εἰς βάρος τῆς περιουσίας μας.

Αὐτὸς σήμερα ἔρχεται μὲ μιὰ χονδρὴ μονοκονδυλιὰ νὰ σταματήσῃ ὅ,τι πίστευε καὶ δικαιοῦται ἡ Προσφυγιά. Ὅ,τι τῆς ἀνεγνώρισε ὡς δικαίωμα ἀπαράγραπτο ὁ πολιτισμένος κόσμος. Ὅ,τι κι' αὐτὸ τὸ Σύνταγμα τῆς Πατρίδος ἀναγνωρίζει ὡς ἀπαραβίαστο.

Ἔτσι ὁ μεγάλος, ὁ δυνατὸς Μαγνήτης, ποῦ μᾶς τραβοῦσε ὡς τὰ χθὲς σιμά του, σήμερα μᾶς ἀπωθεῖ.

Ἡ ἄμυνα δὲν εἶνε ὑποχρέωσις, εἶνε «καθῆκον». Αὔριο Κυριακὴν 14 Ἀπριλίου ὅλος ὁ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα σκορπισμένος προσφυγικὸς κόσμος συνέρχεται σὲ πανδήμους συνελεύσεις.

Ἐδῶ ἡ συνέλευσις θὰ γίνῃ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» (ὁδὸς Ἀκαδημίας) κατὰ τὰς 10 π. μ. Δὲν πρέπει κανεὶς νὰ λείψῃ ἀπὸ τῆς ἱεροτελεστία αὐτῆ τῆς Ἑνώσεως τῶν προσφυγικῶν δυνάμεων.

«Ἐν τῇ ἑνώσει ἡ δύναμις».

Διάγγελμα πρὸς τὸν γηγενῆ λαὸν

Ἐπίσης ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ἡ «Ἀνωτάτη Προσφυγικὴ Ἐπιτροπὴ» ἐξέδωκε τὸ κάτωθι διάγγελμα πρὸς τὸν γηγενῆ λαόν:

«Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τὴν γηγενῆ κοινὴν γνώμην τὴν θέσιν τῶν ζητημάτων μας διὰ νὰ τῆς παράσχωμεν οὕτω τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια ὅπως δύναται ἑκάστοτε νὰ κρίνῃ ἀντικειμενικώτερον καὶ ψυχραιμότερον τὰ ἀφορῶντα ἡμᾶς πράγματα. Διότι, δυστυχῶς, οὔτε εἰς τὸν Τύπον ἐδόθη ἡ εὐκαιρία, ἀλλ' οὔτε καὶ ἄλλοι ἁρμόδιοι παράγοντες ἔκριναν μέχρι τοῦδε ἀναγκαῖον τὸν διαφωτισμὸν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τοῦ μεγάλου κοινωνικοῦ προβλήματος τῆς χώρας μας, ἐν τῇ οὐσίᾳ του, ὁποῖον εἶναι τὸ προσφυγικόν. Ἐκ τῆς ἀκατανοήτου ταύτης παραλείψεως προέκυψαν δύο σοβαρὰ κακά:

Πρῶτον: Ἡ κρίσιμος θέσις, εἰς ἣν περιῆλθον τὰ ζωτικὰ τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων συμφέροντα λόγῳ τῆς ῥαθύμου ἀδιαφορίας τῶν κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδεμία οὕτω ἠδύνατο νὰ ἀσκηθῇ πίεσις ὅπως ἀποδώσουν δικαιοσύνην εἰς ἕνα ὁλόκληρον τμῆμα ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Δεύτερον: Αἱ ποικίλαι παρεξηγήσεις μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων αἱ γεννηθεῖσαι ἐκ τῆς σφαλερᾶς ἀντιλήψεως ὅτι οἱ πρόσφυγες ἐπιβαρύνουν διαρκῶς τὸν προϋπολογισμόν, ἀσκοῦντες παντοειδῆ ἐκβιαστικὴν παρὰ τῇ πολιτείᾳ ἐπαιτείαν.

Θεωροῦμεν ἑπομένως ὡς ἀναπόσπαστον τμῆμα τῆς κινήσεως ἡμῶν πρὸς προάσπισιν τῶν δικαίων μας τὴν πλήρη διαφώτισιν τῶν γηγενῶν ἀδελφῶν μας ὄντες ἐκ τῶν προτέρων βεβαιότατοι ὅτι ἡ ἁγνὴ λαϊκὴ ψυχὴ οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιδιώξῃ— ἐξ ἐνστίκτου πλέον — οἱονδήποτε στραγγαλισμὸν ἐννόμων συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων.

Διὰ πάντα ψύχραιμον παρατηρητὴν οἱ πρόσφυγες εἶναι τὰ μᾶλλον οἰκτρὰ θύματα τῆς αἱματηρᾶς πολιτικῆς διαμάχης τῆς τελευταίας δεκαετίας ἐν Ἑλλάδι.

Ἐξ ὑπαιτιότητος τρίτων ἀπολέσαντες ὁριστικῶς τὰς ἑστίας των εἶχον ὡς μόνην παρηγορίαν τὸ ὅτι ἡ συνθήκη τῆς Λωζάννης ἐξησφάλιζεν εἰς αὐτοὺς ἀκέραια τὰ περιουσιακά των δικαιώματα. Τὸ γεγονὸς τοῦτο συνάγεται σαφῶς καὶ ἐκ τοῦ κειμένου τῆς ἐκ 19 ἄρθρων συμβάσεως ἀνταλλαγῆς (30 Ἰανουαρίου 1923), ἀποτελούσης ὀργανικὸν μέρος τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ ἐκ τῶν δραματικωτάτων συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγνώσθησαν διὰ τῶν δημοσιευθέντων πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου. Τὸ δὲ ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν τοῦ Ἐλευθερουδάκη, ποῦ ὑποτίθεται ὅτι γράφεται ἀπὸ ἀμερολήπτους ἐπιστήμονας, ἐν σελίδι 181 καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον «Ἀνταλλαγὴ» παρατηρεῖ περὶ ἑκατέρων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὅτι «.... καθ' ὑποκατάστασιν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν ταύτην εἰς τοὺς καταφυγόντας εἰς αὐτὰ δικαιούχους.» Ἀλλὰ καὶ ἀρχηγοὶ κομμάτων ἀκόμη καὶ νομομαθεῖς τὴν αὐτὴν ἐν τῷ μεταξὺ διετύπωσαν γνώμην. Θὰ ἦτο ἐν τούτοις καθ' ἡμᾶς ἀνεπαρκὴς ἡ ἀνωτέρω ξηρὰ διαπίστωσις, ἐὰν δὲν ἠθέλομεν ἀναιρέσει καὶ τὴν πολλάκις ἀκουσθεῖσαν — δυστυχῶς καὶ ἐξ ἐπισήμου στόματος — ἐπιπολαίαν αὐτόχρημα ἐπιχειρηματολογίαν καθ' ἣν τὸ Κράτος ἐπεβαρύνθη ἤδη ὑπερμέτρως χάριν τῶν προσφύγων. Διότι διὰ προφανεῖς λόγους, οἱ τοιαύτης φύσεως ἰσχυρισμοὶ ἐμποιοῦν βαθυτάτην ἐντύπωσιν ἐπὶ τοῦ στενάζοντος ὑπὸ παντοῖα φορολογικὰ βάρη λαοῦ καὶ ἀποτελοῦν ἐπικίνδυνα δημαγωγικὰ ὅπλα. Κατωτέρω λοιπὸν θὰ ἀναλύσωμεν ἐν ὀλίγοις τὴν συμβολὴν τοῦ προσφυγικοῦ στοιχείου εἰς τὴν καθόλου πρόοδον τῆς Κοινῆς Πατρίδος καὶ δὴ ὑπὸ διαφόρους ἐπόψεις.

α') Δημοσιονομικὴ συμβολή: Οἱ πρόσφυγες καὶ ὡς ἀγρόται καὶ ὡς ἀστοὶ ἐντατικῶς καὶ σκληρῶς ἐργαζόμενοι εἰσφέρουν, ὑπὸ τύπον ἐμμέσων καὶ ἀμέσων φόρων, σημαντικὰ ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Μία ἁπλῆ σύγκρισις τῶν παλαιοτέρων προϋπολογισμῶν πρὸς τοὺς μετὰ τὴν κάθοδον τῶν προσφύγων τοιούτους δεικνύει σημαντικὴν αὔξησιν τῶν δημοσίων ἐσόδων. Ἡ ἐπίτευξις ἰσοσκελίσεως τῶν τελευταίων προϋπολογισμῶν, παρ' ὅλους τοὺς πολιτικοὺς πολέμους καὶ παρὰ τὴν ἧτταν, ἀσφαλῶς ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν πολυτιμοτάτην συμβολὴν τοῦ προσφυγικοῦ παράγοντος. Ὁ τελευταῖος Κυβερνητικὸς ἰσχυρισμὸς καθ' ὃν τὸ κράτος ἐδαπάνησεν ἤδη διὰ τοὺς πρόσφυγας περὶ τὰ 42 ἑκατομμύρια λιρῶν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ἐνώπιον μιᾶς προσεκτικωτέρας ἀντικειμενικῆς ἐρεύνης. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀναλύεται εἰς τὰ ἑξῆς κονδύλια:

1ον) 12.50 ἑκατομμύρια λιρῶν τοῦ προσφυγικοῦ δανείου (Πρωτόκολλον Γενεύης Ε.Α.Π.), ἐξ ὧν πραγματικῶς ἐδαπανήθη τὸ ἥμισυ. Διὰ τῆς δαπάνης ταύτης ἠσκήθη ἀναπόφευκτος κοινωνικὴ πολιτικὴ ἐν συνδυασμῷ στενῷ πρὸς πολυτιμωτάτην τόνωσιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῶν προσφύγων ἀζημίως διὰ τὸ Δημόσιον.

Διότι καὶ οἱ ἀστοὶ καὶ οἱ ἀγρόται πρόσφυγες ἐφ' ὅσον «ἀποκατεστάθησαν» ἀστικῶς καὶ γεωργικῶς, κατέστησαν ὀφειλέται τῆς Ε.Α.Π. ἥτις ὑπεκατέστησε τὸ Κράτος πληρώνοντες διὰ τοὺς εἰς αὐτοὺς χορηγηθέντα βαρύτατα τοκοχρεωλύσια. Περίεργος τῷ ὄντι περίπτωσις καθ' ἣν δικαιοῦχοι πρόσφυγες, δανεισταὶ τοῦ Κράτους ἐκ τῆς συμβάσεως ἀνταλλαγῆς, καθίστανται ὀφειλέται τοῦ ὀφειλέτου των.

2ον) Τρία ἑκατομμύρια τοῦ τριμεροῦς δανείου, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως οὐδ' ἴβολὸς ἀκόμη διετέθη, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι δὲν ἐπραγματοποιήθη τὸ τμῆμα τοῦτο τοῦ δανείου εἰσέτι.

3ον) Εἴκοσιν ἑκατομμύρια εἰς ἃ ἀνέρχεται τὸ σύνολον τῶν δανείων πρὸς καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους τῶν συνομολογηθέντων διὰ συμβάσεως τοῦ Δημοσίου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Τὸ δάνειον τοῦτο ἔχει κάλυμμα τὰ ἐν Ἑλλάδι τουρκικὰ κτήματα ὅσα ἠδυνήθησαν νὰ περισωθοῦν ἐκ τῆς ποικιλωνύμου διαρροῆς.

4ον) Δύο ἑκατομμύρια τοῦ δανείου Ἑλλήνων ὑπηκόων. Τὸ Δημόσιον ἔχει ὡς ἀντίκρυσμα τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν συμψηφισμὸν Ἑλλήνων ὑπηκόων μὴ ἀνταλλαξίμων ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας. Ὥστε καὶ ἐδῶ τὸ Δημόσιον κατ' οὐδὲν ζημιοῦται.

5ον) Δύο ἑκατομμύρια τοῦ δανείου τῶν ἐκ Βουλγαρίας Ἑλλήνων. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὑπάρχει τὸ ἀντίκρυσμα τῶν ἐγκαταλειπομένων ἐνταῦθα κτημάτων τῶν Βουλγάρων μεταναστῶν.

6ον) Δύο ἑκατομμύρια τέλος ἐδαπανήθησαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καταφυγόντων προσφύγων τῶν παραλίων τῆς Μ. Ἀσίας καὶ Θρᾴκης κατὰ τὸ 1914.

Ἔναντι ὅμως τῶν ἀνωτέρω ὄχι βεβαίως «ἐξόδων» τοῦ Δημοσίου διὰ τοὺς πρόσφυγας δέον νὰ παραθέσωμεν καὶ τὰ ἔσοδα τὰ ὁποῖα ἔχει τὸ Δημόσιον ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας. Κατωτέρω ἀναφέρονται αἱ διάφοροι πηγαὶ τούτων. Ἐνταῦθα πρέπει ὅμως νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἡ μᾶζα τῆς προσφυγικῆς ἐν Ἑλλάδι περιουσίας ἐπεβαρύνθη παρὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τῆς συμβάσεως ἀνταλλαγῆς, συνεπείᾳ τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἄνευ μάλιστα ἀποζημιώσεως ἀποσπάσεως ἀπ' αὐτῆς μεγάλων ἐκτάσεων γῆς. Ἡ ἀξία ὅμως τούτων ἀποτελεῖ ὀφειλὴν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν ὁλότητα τῶν πράγματι δικαιούχων προσφύγων, καθὼς ἐπίσης ὀφειλὴν ἀκόμη ἀποτελεῖ καὶ τὸ κονδύλιον τῶν σοβαρῶν ἐσόδων ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων ἀπὸ τοῦ 1912—1925.

β') Οἰκονομικὴ συμβολή.—1ον) Οἱ πρόσφυγες παρὰ τὴν προφανῆ των καταστροφήν, συναπεκόμισαν περὶ τὰ τριάκοντα ἑκατομμύρια λιρῶν χρυσῶν διὰ τῶν ὁποίων μετηγγισαν νέον καὶ πλούσιον αἷμα εἰς τὸ ἀσθενὲς σῶμα τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου. Διὰ δὲ τῆς ἐργατικότητός των καὶ τῶν εὐθηνῶν ἐργατικῶν χειρῶν ἔδωκαν θαυμαστὴν ὤθησιν εἰς τὴν καθόλου οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τῆς νέας των πατρίδος.

2ον) Ἐδημιούργησαν τὴν νέαν βιομηχανίαν τῶν ταπήτων, ἥτις παρέχει ἐργασίαν εἰς πλείστας ὅσας οἰκογενείας καὶ πολλαπλασιάζει τὸ εἰς τὴν χώραν εἰσρέον συνάλλαγμα.

3ον) Ἐκαλλιέργησαν μεγίστας ἐκτάσεις ἀγόνου καὶ ἐρήμου γῆς τόσον εἰς τὰς βορείας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ὅσον καὶ εἰς τὴν Π. Ἑλλάδα, εἰσήγαγον δὲ καὶ νέας καλλιεργείας.

4ον) Ηὔξησαν σημαντικώτατα τὴν καπνοπαραγωγήν, ἐξ ἧς προέρχεται τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων ἐσόδων. Ἐπίσης ἐκαλλιτέρευσαν καὶ ηὔξησαν τὴν καλλιέργειαν τῆς λευκῆς σταφίδος.

5ον) Ἐπέφερον μέγιστον ὑψωμὸν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἐν γένει κτηματικῆς ἰδιοκτησίας, ἐξ ἧς ὠφελήθη σπουδαίως ὁ προϋπολογισμός.

γ') Ἐθνικὴ συμβολή.—Κατωκήθησαν αἱ βόρειαι ἐπαρχίαι ὑπὸ ἀμιγοῦς καὶ πατριωτικωτάτου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐστερέωσεν ὁριστικῶς τὴν θέσιν τοῦ Κράτους εἰς τὰς χώρας ταύτας. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ οἱ πρόσφυγες προσέφερον ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἐθνικὸν σύνολον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται πλήρως ὅτι τὸ προσφυγικὸν στοιχεῖον ὄχι μόνον δὲν ἐπεβάρυνε ποσῶς τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλὰ ὅλως τοὐναντίον, τὸν ἐνίσχυσε καὶ τὸν ἐνισχύει ὁσημέραι κατὰ τρόπον σπουδαιότατον.

Ὅταν τὰ προσφυγικὰ δάνεια, πού, κατ' οὐσίαν εἶνε ἁπλᾶ παραγωγικὰ δάνεια, ἐπιφέρουν ὅλα των τὰ ἀποτελέσματα, τότε θὰ καταδειχθῇ πλέον ἀπολύτως ἡ ἀδιαμφισβήτητος ὑπηρεσία ποὺ προσφέρουν οἱ πρόσφυγες εἰς τὴν καθόλου δημοσίαν καὶ ἐθνικὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου. Εἶνε ἑπομένως ἀκατανόητος καὶ περίεργος ἡ τακτικὴ ἐκείνη τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία συνάπτουσα ἢ προσπαθοῦσα νὰ συνάψῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διάφορα παραγωγικὰ δάνεια, τὰ ὁποῖα οὐδόλως θεωρεῖ ὡς ἐπιβαρυντικὰ τὸν προϋπολογισμοῦ, προκειμένου περὶ τῶν χρημάτων τοῦ ἐξωδεύθησαν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων, τείνει διαρκῶς νὰ τὰ παρουσιάσῃ ὡς ἐπικίνδυνα βάρη τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.

Δὲν ἦτο δυνατὸν εἰς τὴν σύντομον αὐτὴν ἀνάλυσιν νὰ παραθέσωμεν ἀριθμοὺς καὶ λεπτομερείας. Σκοπός μας ἦτο νὰ δώσωμεν μίαν σύντομον εἰκόνα τοῦ προσφυγικοῦ προβλήματος καὶ νὰ διαγράψωμεν εἰς ἁδρὰς γραμμὰς τὰς κυριωτέρας πλευράς του. Θὰ εἴμεθα δὲ εὐτυχεῖς ἐὰν δι' αὐτοῦ ἠθέλομεν προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τοὺς ἁρμοδίους γηγενεῖς κύκλους καὶ παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς αὐτοὺς ὅπως ἐγκύψουν προσεκτικώτερον εἰς τὸ προσφυγικὸν ζήτημα. Διότι τότε θὰ λείψουν πολλαὶ ἐπιβλαβεῖς παρεξηγήσεις καὶ θὰ κατανοηθῇ ὁλοὲν περισσότερον ὅτι οἱ πρόσφυγες δικαιοῦχοι ἀνταλλάξιμοι ἔχουν ἔννομα καὶ πλήρως δικαιολογημένα περιουσιακὰ δικαιώματα καὶ ὅτι ὄχι μόνον οὐδόλως ἐπιβαρύνουν τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν ἀλλ' ὅτι εἶνε σπουδαῖα τούτου στηρίγματα.

Ἀπρίλιος, 1929.

(Ἐκ τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προσφύγων).

Τὸ μυθιστόρημά μας

"Τὸ ἐπικίνδυνο μονοπάτι,,

W. Somerset Maugham

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ καὶ τέλος)

—Μ' ἀρέσει ἡ μυρ διὰ τῆς πίπας, τοῦ εἶπε χαμογελῶσα.

Μία ἔκφρασις ἀνακουφίσεως ἐφώτισε τὸ πρόσωπο τοῦ πατέρα της. Ἐπῆρε πάλι τὴν πίπα του κ' ἐκάπνισε. Καθισμένοι ὁ ἕνας ἀντίκρυ στὸν ἄλλον, ζεσταινόνταν κοντὰ στὴν φωτιά. Ὁ κύριος Γκάρστιν κατάλαβε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ τὶς δυστυχίες τῆς κόρης του.

—Ἡ πρόθεσις τῆς μητέρας σου ἦτο νὰ σὲ δεχθῶ ἐδῶ ἕως ὅτου γεννηθῇ τὸ παιδάκι σου, τῆς εἶπε. Ἐλογάριαζε νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ παληό σου δωμάτιο.

—Τὸ ξέρω. Θὰ σᾶς ἐνοχλήσω ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερο.

—Ὤ! δὲν εἶν' αὐτὸ ποὺ μὲ ἀνησυχεῖ. Ἡ θέσις σου ἦταν, φυσικά, στὸ σπίτι τοῦ πατέρα σου, ἀλλὰ τελευταίως μοῦ προσέφεραν τὴν θέσιν τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου στὸ Μπαχαμὰς καὶ τὴν ἐδέχθην.

—Ὤ! μπαμπᾶ, τί εὐχαριστημένη ποῦ εἶμαι! Σᾶς συγχαίρω μ' ὅλη μου τὴν καρδιά.

—Αὐτὴ ἡ ἐπιτυχία φθάνει πολὺ ἀργά. Ἡ καϋμένη ἡ μαμᾶ σου θὰ εὐχαριστεῖτο πάρα πολύ.

Ἡ Κίττυ ἔννοιωσε νὰ κυριεύεται ἀπὸ μιὰ βαθειὰ συγκίνησι. Κατέβαλε πολλὴν προσπάθειαν γιὰ νὰ μιλήσῃ. Ἡ φωνή της ἔτρεμε.

— Θέλετε νὰ σᾶς συνοδεύσω, μπαμπᾶ;

— Ἐσύ; Ὤ! ἀγαπητή μου Κίττυ. (Τὸ πρόσωπό της ἐσκοτείνιασε. Κάτω ἀπὸ τὰ κοινὰ ἐκεῖνα λόγια, ἔννοιωσε τὴν ψυχική κατάστασι, ποῦ τὰ ἐσκέπαζε. Εἶχε τόση διαφάνεια, ποῦ τὴν ἔκαμε ν' ἀνατριχιάσῃ). Ὅλοι οἱ φίλοι σου καὶ ἡ Δωρὶς εἶν' ἐδῶ. Ἡ ζωή σου θὰ εἶνε πειὸ εὐχάριστη, νομίζω, ἐὰν πιάσῃς ἕνα σπίτι στὸ Λονδῖνο. Δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς τὴν οἰκονομική σου κατάστασι, ἀλλ' εἶμαι πρόθυμος νὰ πληρώνω τὸ νοίκι σου.

— Ἔχω τόσα χρήματα ὅσα μοῦ φθάνουν γιὰ νὰ ζήσω.

— Πηγαίνω σ' ἕνα παράξενο τόπο, ποῦ τὸν ἀγνοῶ τελείως.

— Εἶμαι συνηθισμένη ἀπὸ παράξενους τόπους. Τὸ Λονδῖνον δὲν ἐξασκεῖ πλέον σὲ μένα καμμία γοητεία. Ἐδῶ θὰ πλήξω τρομερά.

Ὁ πατέρας της ἔκλεισε τὰ μάτια του, σὰν νὰ ἦταν ἕτοιμος νὰ κλάψῃ. Τὸ πρόσωπό του ἐπρόδιδε μίαν βαθυτάτην ἀπελπισίαν. Ἡ Κίττυ ἤρχισε νὰ καταλαμβάνῃ τί συνέβαινε στὴν ψυχὴ τοῦ πατέρα της. Ὁ θάνατος τῆς κυρίας Γκάρστιν, αὐταρχικῆς καὶ ἀσπλάχνου συζύγου, ἦτο γιὰ τὸν πατέρα της ἀπολύτρωσις. Μετὰ τριάντα χρόνια στενοχωρίας καὶ θλίψεων ἀρχίζει ν' ἀνατέλλῃ εἰς τὸν ὁρίζοντα ὁ ἥλιος τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀναπαύσεως. Δὲν μπόρεσε νὰ σταματήσῃ ἕνα στεναγμόν.

Ὕστερα ἐκύτταξε τὴν Κίττυ.

— Ἐὰν θέλῃς νὰ ἔλθῃς μαζύ μου, θὰ εἶμαι, βέβαια, πολὺ εὐτυχής.

Τὸν ἐνεψύχωνε τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος. Αὐτὰ τὰ λόγια ἐσήμαιναν γιὰ τὸν γηραιὸν πατέρα ὅτι ἐγκατέλειπεν ὅλας τὰς ἐλπίδας του. Ἡ Κίττυ ἐσηκώθηκε καὶ πῆγε νὰ γονατίσῃ κοντά του.

— Ὤ! μπαμπᾶ!... (καὶ τοῦ ἔπιασε τὰ χέρια), δὲν θὰ σᾶς ἀκολουθήσω παρὰ μόνον ἐὰν θέλετε. Ἀρκετὰ ἔχετε θυσιασθῇ. Ἐὰν προτιμᾶτε νὰ φύγετε μόνος, μὴν ἀσχοληθῆτε μαζύ μου.

Ἐτράβηξε τὸ ἕνα του χέρι, μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τῆς κόρης του, καὶ τῆς ἐχάϊδεψε τὸ κεφάλι.

— Θὰ σὲ πάρω μαζύ μου, μ' ὅλη μου τὴν εὐχαρίστησι, ἀγαπημένο μου παιδί. Ἐξ ἄλλου εἶμαι πατέρας σου, εἶσαι χήρα καὶ χωρὶς κανένα στήριγμα. Ἐὰν θέλῃς νὰ μὲ συνοδεύσῃς θὰ εἶμαι ἀσυγχώρητος ἐὰν ἀρνηθῶ.

— Ἀλλὰ δὲν ἔχω καμμίαν ἀξίωσιν ἀπὸ σᾶς. Δὲν μοῦ ὀφείλετε τίποτε.

— Ὤ! ἀγαπημένο μου παιδί!

— Τίποτε, ἐπανέλαβε γεμάτη αἴσθημα, ἡ Κίττυ, σκεπτομένη τὸ πόσον ὀλίγην ἀγάπην εἶχε δείξει στὸν πατέρα της. Ἡ καρδιά μου πληγώνεται ὅταν θυμοῦμαι τὸ πόσον ἐκάμαμε κατάχρησι τῆς καλωσύνης σας, χωρὶς νὰ σᾶς ἀνταποδώσουμε ποτὲ ὀλίγη τρυφερότητα. Φοβοῦμαι ὅτι ἡ ζωή σας δὲν ἦτο εὐτυχής. Ἀφήσατέ με νὰ δοκιμάσω νὰ ἐπανορθώσω ὀλίγον τὸ παρελθόν.

Ἐσούφρωσε τὰ φρύδια του. Ἡ αἰσθηματικότης αὐτὴ τὸν ἔβαζε εἰς ἀμηχανίαν.

— Δὲν σὲ καταλαβαίνω. Ποτὲ δὲν εἶχα τὸ παραμικρὸ παράπονο μαζύ σου.

— Ὤ! μπαμπᾶ, εἶδα πολλὰ πράγματα στὴ ζωή μου, ἐπέρασα πολλὲς δυστυχίες. Δὲν εἶμαι πειὰ τὸ κοριτσάκι ποῦ ξέρατε. Δὲν ἔχω ἄλλον ἀπὸ σᾶς στὸν κόσμο. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἐπιχειρήσω νὰ κερδίσω τὴν ἀφοσίωσί σας. Εἶμαι ὁλομόναχη, δυστυχισμένη, κ' αἰσθάνομαι τὴν δικήν σας ἀνάγκη τόσον πολύ!

Τρέμουσα ἀπὸ τοὺς λυγμούς, ἐσωριάσθηκε στὰ πόδια τοῦ πατέρα της.

— Κίττυ μου! μικρή μου Κίττυ! ἐψιθύρισε.

Ἐσήκωσε τὸ κεφάλι της, κ' ἔσκυψε στὴν ἀγκαλιά του.

— Ὤ, μπαμπᾶ, νὰ εἶσθε καλά! Νὰ εἴμαστε καλοὶ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον.

Τὴν ἐφίλησε καὶ τὸ πρόσωπό του γέμισε ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς Κίττυ.

— Σὲ παίρνω μαζύ μου, τῆς εἶπε.

ΤΕΛΟΣ

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ
ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
Εἶνε τοῦ Ἐργοστασίου
Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ
Σταθμὸς Λαυρίου
Συγκρατοῦν καὶ ἀνακουφίζουν τελείως τοὺς πάσχοντας
Παρέχεται δωρεὰν ὁδηγὸς μετρήσεως κήλης

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Αἱ καταστροφαὶ εἰς τὴν γεωργίαν

ΛΟΓΓΑΝΙΚΟΣ. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις). — Ὁ χειμὼν δὲν ὑστέρησεν ἐνταῦθα εἰς ζημίας καὶ καταστροφάς. Οἱ κάτοικοι ἐφέτος ἔκαμαν μεγάλην σπορὰν εἰς τὸ ἄνωθεν τῆς Κοινότητος ὀροπέδιον. Τοῦτο ὅμως ἐσκεπάσθη μὲ χιόνια ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου μέχρι τοῦδε καὶ ἤδη ποῦ ἔλυωσαν τὰ χιόνια παρουσιάσθησαν τρομακτικαὶ ζημίαι. Ὅλη ἡ ἐσοδεία κατεστράφη. Οἱ κάτοικοι εὑρίσκονται ἐν μεγίστῃ ἀπογνώσει ἐκ τούτου. Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος συνέλεξε τὰ στοιχεῖα καὶ ὑπέβαλε πίνακα εἰς τὸν κ. Νομάρχην Λακωνίας. Ὑπελογίσθη ὅτι κατεστράφησαν 1) 308 στρέμματα σπαρεισῶν ἐκτάσεων σίτου μὲ ζημίαν παραγωγῆς 22.250 ὀκάδων σίτου. 2) 748 στρέμματα σμιγοῦ μὲ ζημίαν παραγωγῆς 41.720 ὀκάδων. Παρεσύρθησαν 20 στρέμματα ποτιστικῶν ἀγρῶν ἀξίας δραχ. 152.500 ὑπὸ τῶν σχηματισθεισῶν ἐκ πλημμυρῶν ποταμῶν. Ἐκάησαν 3072 ἐλαιόδενδρα ἐκ τοῦ πάγου ἀξίας 568.400 δραχ., ἐξερριζώθησαν ἀρκετὰ δένδρα καὶ οὕτως αἱ ὁλικαὶ ζημίαι ὑπελογίσθησαν ὑπὲρ τὰς 1,586.250 δρ. μετὰ 70.000 ὀκάδων ἀχύρου. Ὁμοίως καὶ ἡ κτηνοτροφία ὑπέστη πανωλεθρίαν.

Τὸ μέγεθος τῆς ζημίας δέον νὰ ἑλκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων πρὸς βοήθειαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν παθόντων πτωχῶν καλλιεργητῶν. Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ εἰσέτι ἐνταῦθα βροχερὸς καὶ πολὺ ψυχρός. Βρέχει συνεχῶς ἐπὶ ἑβδομάδα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Β. Κεμπαστζόγλου, Βόλον. Ἀντίγραφον δὲν ἠμπορεῖτε νὰ πάρετε, διότι φέρεσθε ὡς ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένος. Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως διανομὴ τῆς περιουσίας, χρειάζεται πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου τοῦ Κωνσταντίνου, ποίους ἀφῆκε κληρονόμους, καθὼς καὶ τὴν συγγενικὴν σχέσιν, τῶν εἰς τὰ πρακτικὰ ἀναφερομένων, Ἰωάννου, Ἀνάστας, Ἐλισσάβετ καὶ Χρηστίνας, πρὸς τὸν κληρονομούμενον.

Κληρωτὸν, Πειραιᾶ. Ἀνήκετε εἰς τὴν β' σειρὰν τοῦ 1928. Οἱ ἀνήκοντες εἰς σύλλογον φυσικῆς ἀγωγῆς ὑπηρετοῦν τέσσαρας μῆνας ὀλιγώτερον. Διὰ τὸ ἄλλο ζήτημα, μόνη ἁρμοδία εἶνε ἡ προϊσταμένη σας ὑπηρεσία.

κ. Ν. Πατρίκιον, Πειραιᾶ. Ἔχετε τὸ δικαίωμα καὶ συνεπῶς ἠμπορεῖτε νὰ ὑποβάλετε ἀμέσως τὰ χαρτιά σας εἰς τὴν Ναυτολογίαν.

κ. Ι. Λοΐζον, Βόλον. Δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἀπόφασις. Κατὰ τὴν γνώμην ὅμως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, δὲν θὰ προκηρυχθῇ ἐφέτος σχετικὸς διαγωνισμός.

κ. Κ. Ζωγράφον, Σκάλαν Ὠρωποῦ. Ὡς ἐθελοντὴς δὲν γίνεσθε δεκτός. Τὸ 1928β' προσεκλήθη 1—8 Ἀπριλίου, εἰς τὸ Προγυμναστήριον Πόρου.

κ. Δ. Κωνσταντινίδην, Λουτράκιον. Ἐὰν ἠμπορέσετε νὰ προσέλθετε τὸν Ἰούνιον, κερδίζετε τὸ 26—27, ἄλλως θ' ἀνανεώσητε τὰς ἐγγραφάς σας ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου καὶ θὰ δώσετε ἐξετάσεις τοῦ τρίτου ἔτους τὸν Ὀκτώβριον.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ

Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Γεωργίου καὶ Αἰκατερίνης Χατζηκώνστα καὶ οἱ κληρονόμοι Βασιλείου Σταθοπούλου ἐκθέτουσι τὴν 14ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. εἰς ἑκούσιον πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Ν. Παππᾶ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ πρώην Κακουργιοδικείου, ὁδὸς Σανταρόζα, ἓν μέγα γήπεδον τριακοσίων πεντήκοντα περίπου στρεμμάτων, κείμενον εἰς θέσιν Κοπανᾶ, τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, εἴτε ὁλικῶς, εἴτε κατὰ μέρος, καθὸ εἶνε διῃρημένον εἰς οἰκόπεδα.

Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐγκρίνῃ ἢ μὴ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως.

Οἱ ὅροι τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸ σχεδιάγραμμα τῶν οἰκοπέδων ἐκτίθενται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἱδρύματος, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 9—11 π. μ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσι δραχμ. 2000 δι' ἕκαστον οἰκόπεδον καὶ 30000 διὰ τὸ ὅλον γήπεδον.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

Θ. Κ. ΠΑΝΟΥΣΗΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
Τ. Ἐσωτ. Νοσ. Α. Συγγροῦ. Δέχεται 9—12 π. μ. Βερανζέρου 32, καὶ 3—8 μ. μ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛ

ΕΘΝΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Δρ. 1.570.000 6 1)2, 1922 (Α' στικόν). — Δρ. 800.000.000 (Ἑλλήνων Ὑπηκόων).

Πληρωμὴ τοκομερ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ πληρωμὴ 7 τοκομεριδίου λήξεως 14 τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου 6 1)2 Ἀναγκαστικοῦ) ὡς καὶ τῶν κληρωθεισῶν κατὰ τὰς 25—21 μολογιῶν αὐτοῦ, θέλει ἐνεργ 15ης Ἀπριλίου 1929 εἰς τὸ Κοραῆ 3, Παράρτημα τῆς Τρ μα «Ὑπηρεσίαι Δανείων» γάσιμον ἡμέραν 4 1)2—6 μ. μετὰ λαχνοῦ ὁμολογιῶν, ὅν γίνεται κατὰ τὰς ἐργασίμους 9—12.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω κατὰ τὰς μ. μ. ὥρας ἐνεργ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 τοκομεριδίου Δανείου πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν πηκόων 8 ο)ο 1927, θέλει ἐνεργ ὡς ἄνω Παραρτήματι τῆς ἐθν τὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας 9—12 π. μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12η Ἀπρ

Ἐκ τῆς Γ

ΠΑΜΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΣ ΣΥΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Ὁ Παμπροσφυγικὸς Σύνδε τεκτόνων Μηχανικῶν Ἐπιστ λεῖ ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ εἰς Γε νέλευσιν σήμερον Κυριακὴν 14 μηνὸς Ἀπριλίου, ὥραν 10ην π. «ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ» (Κωνσταντῖνον). Δὲν πρέπει νὰ νεὶς, προκειμένου νὰ συζητ ἅπαντα τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν τικώτατα ζητήματα, νὰ ληφθ σεις καὶ νὰ συνταχθῇ ὑπόμ δοσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ Ἀρχηγοὺς τῶν Πολιτικῶν Κ τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβ

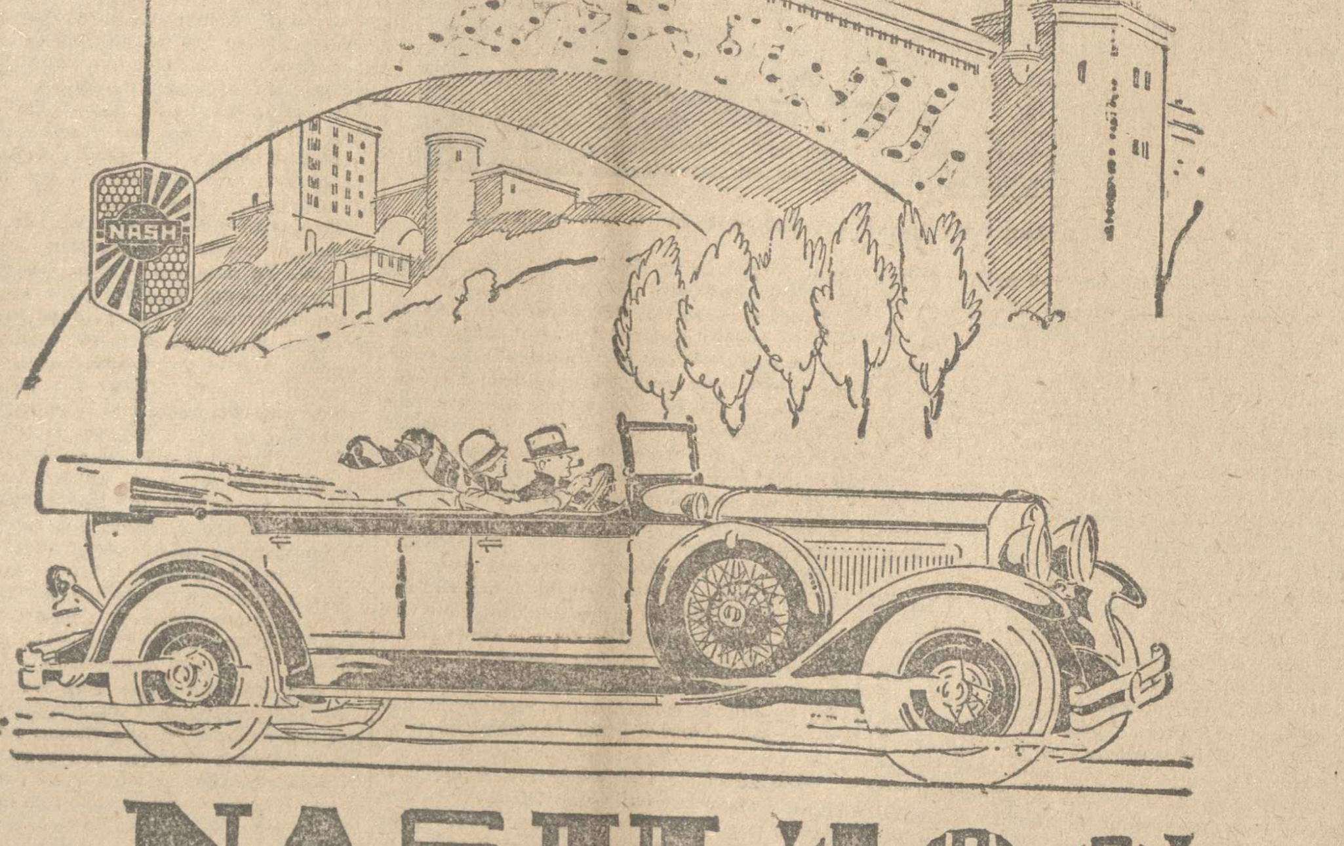

NASH 400
ΜΙΑ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΜΑΡΚΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ.-Η ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΟΔΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ.
Τὸ ΝΑΣ εἶνε ἕνα μεγάλο ὄνομα μεταξὺ τῶν αὐτοκινήτων. Ἀφ' ὅτου ἐνεφανίσθη ἡ βιομηχανία τῶν αὐτοκινήτων, τὸ ὄνομα αὐτὸ ὑπῆρξε συνώνυμον τῆς ἐπιτυχίας, μὲ τὰ προϊόντα του, ἀφθάστου ποιότητος καὶ ἀντοχῆς.
Σήμερον περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν τὰ ἀνωτέρω ἐπιβεβαιοῦνται. Τὸ Νέον ΝΑΣ "400,, ἀπέδειξεν ἤδη τὴν ἀνυπέρβλητον ὑπεροχήν του ἐπὶ παντὸς συναγωνιστοῦ.
Ἄνω τῶν 150.000 κατόχων ΝΑΣ "400,, γνωρίζουν ἤδη, ὅτι ἡ μηχανή του, διπλῆς ἀναφλέξεως, εἶνε ἀναμφισβήτητον πλεονέκτημα. Ὅτι οἱ παλαιότεροι τύποι μηχανῶν δὲν εἶνε τόσον ἰσχυροί, τόσον εὔκολοι εἰς τὸν χειρισμὸν ὅπως ἡ νέα μηχανὴ τοῦ ΝΑΣ.
Εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα αὐτοκίνητα—προϊὸν ἑνὸς ἤδη φημισμένου Κατασκευαστοῦ. Οὐδεὶς ἄνθρωπος βλέπων αὐτὸ δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὰ θέλγητρά του. Διότι αἱ ἁπαλαὶ καὶ φευγαλέαι καμπύλαι του ἐδημιούργησαν μίαν νέαν ὡραίαν μόδαν εἰς τὰ αὐτοκίνητα.
Ὅλοι στρέφουν τὸ βλέμμα καὶ βλέπουν μὲ θαυμασμὸ κάθε ΝΑΣ ποῦ περνᾷ.
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΖΑΝΗΣ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 85 & ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΓΩΝΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ & ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
"ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ,,
ΑΠΟ ΖΩΙΚΗΝ ΜΕΤΑΞΑΝ
ΚΡΕΠ-ΝΤΕ ΣΙΝ
ΚΡΕΠ-ΣΑΤΕΝ
ΚΡΕΠ-ΖΩΡΖΕΤ
ΣΑΡΜΕΖ
ΦΟΥΛΑΡ
ΤΑΦΤΑ
ΚΡΕΠΟΝ ΚΛΠ
ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ
"ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ,,
ΕΙΝΕ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ
ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΦΕΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΓΙΑΝ ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ
"Μεταξωτὰ Χρυσαλίδος,, Α.Ε.
ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ "Η ΧΡΥΣΑΛΙΣ,,
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΘΥΡΙΣ 68

Mon Caprice
ἡ στερεωτέρα μάλλινα τοῦ κόσμου
Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα
ΘΕΟΔ. Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἑρμοῦ 9β καὶ Βουλῆς γωνία
Τηλέφωνον 5280
Πωλεῖται εἰς τὰ ἐκλεκτότερα καταστήματα τῆς Ἑλλ

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΝΕΣΤΛΕ
Η ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

Κάτω ἀπὸ τὶς ἀνθισμένες πορτοκαλλιὲς

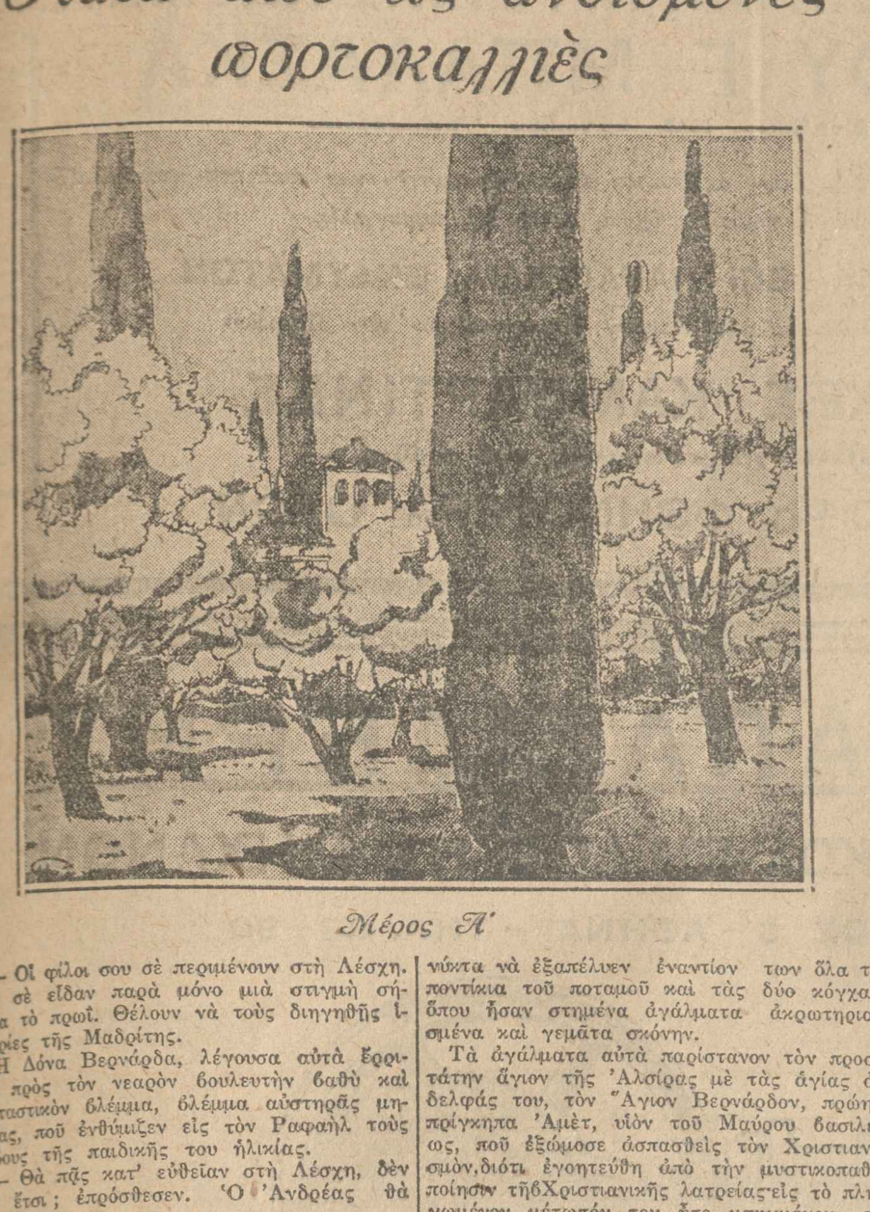

Μέρος Α'

— Οἱ φίλοι σου σὲ περιμένουν στὴ Λέσχη. Δὲν σὲ εἶδαν παρὰ μόνο μιὰ στιγμὴ σήμερα τὸ πρωΐ. Θέλουν νὰ τοὺς διηγηθῇς ἱστορίες τῆς Μαδρίτης.

Ἡ Δόνα Βερνάρδα, λέγουσα αὐτὰ ἔρριπτε πρὸς τὸν νεαρὸν βουλευτὴν βαθὺ καὶ ἐξεταστικὸν βλέμμα, βλέμμα αὐστηρᾶς μητέρας, ποῦ ἐνθύμιζεν εἰς τὸν Ραφαὴλ τοὺς φόβους τῆς παιδικῆς του ἡλικίας.

— Θὰ πᾷς κατ' εὐθεῖαν στὴ Λέσχη, δὲν εἶν' ἔτσι; ἐπρόσθεσεν. Ὁ Ἀνδρέας θὰ πάῃ ἀμέσως.

Ὁ Ραφαὴλ ἐχαιρέτισε τὴν μητέρα του καὶ τὸν Ἀνδρέαν, ποῦ ἔμειναν λίγο ἀκόμη στὸ τραπέζι ἀπολαμβάνοντες τὸν καφέν των καὶ ἐβγῆκεν.

Ὅταν εὑρέθηκε εἰς τὴν πλατειὰν ἀπὸ κόκκινον μάρμαρον σκάλαν, μέσα εἰς τὴν σιωπὴν τοῦ μεγάλου ἐκείνου παληοῦ καὶ ἀρχοντικοῦ σπιτιοῦ, ἔνοιωσε τὸ ἡδονικὸν ἐκεῖνο αἴσθημα τῆς εὐεξίας ποῦ δοκιμάζει κανεὶς παίρνων τὸ μπάνιο του μετὰ ἕνα κοπιαστικὸν ταξεῖδι.

Ἀπὸ τὴν ὥραν ποῦ ἔφθασε, γενόμενος θορυβωδῶς δεκτὸς εἰς τὸν σταθμὸν μὲ διατόρους ζητωκραυγὰς καὶ ἐκκωφαντικὴν μουσικήν, σφίγγων χέρια καὶ σπρωχνόμενος ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὑφιστάμενος τὴν συνεχῆ πίεσιν χιλίων καὶ πλέον περιέργων, ποῦ κατέβαιναν ἀπὸ ὅλους τοὺς δρόμους τῆς Ἀλσίρας διὰ νὰ τὸν ἰδοῦν ἀπὸ κοντά, πρώτην φορὰν ἐκείνην τὴν στιγμὴν εὑρίσκετο μόνος, κύριος ἐπὶ τέλους τοῦ ἑαυτοῦ του, ἐλεύθερος νὰ προχωρήσῃ ἢ νὰ σταματήσῃ κατ' ἀρέσκειαν, χωρὶς νὰ εἶνε ὑποχρεωμένος ν' ἀπαντᾷ μὲ ἀνόρεχτα μειδιάματα εἰς τὰς φιλικὰς ἐκδηλώσεις ἀνθρώπων ποῦ μόλις ἐγνώριζε.

Πῶς ἀνέπνεεν ἐλεύθερα, ἀνέτως, κατερχόμενος τὴν σκάλαν τοῦ σπιτιοῦ μέσα εἰς τὴν σιγήν, ὅπου ἠκούετο μόνον ἡ ἠχὼ τῶν βημάτων του! Ἡ ἐσωτερικὴ αὐλὴ τοῦ μεγάρου τοῦ ἐφαίνετο μεγάλη, ἀπέραντη, ὡραία μὲ τὰ καθίσματα βαμμένα πράσινα καὶ τὶς μπανανιὲς μὲ τὰ πλατειὰ γυαλιστερὰ φύλλα. Ἐκεῖ ἐπέρασε τὰ καλύτερα χρόνια τῆς παιδικῆς του ἡλικίας. Τὰ χαμίνια ποῦ τὸν ἐπερίμεναν παραμονεύοντα ἀπὸ τὰ κάγκελλα, ἀνυπομονοῦντα νὰ παίξουν μὲ τὸν γυιὸν τοῦ πανισχύρου Δὸν Ραμὸν Μπροὺλ, ἔγιναν ἄνδρες τώρα πειά, ἦσαν οἱ εὔρωστοι ἐκεῖνοι ἀγρόται ποῦ πρὸ ὀλίγων ὡρῶν τὸν συνώδευσαν ἀπὸ τὸν σταθμὸν ἕως τὸ σπίτι του, χειρονομοῦντες ζωηρῶς καὶ ζητωκραυγάζοντες τὸν βουλευτήν των, τὸ «διαπρεπὲς τέκνον τῆς Ἀλσίρας».

Ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ μεταξὺ παρελθόντος καὶ παρόντος ἐκολάκευε τὴν φιλαυτίαν του, ἂν καὶ κατὰ βάθος ἔννοιωθε κάτι ποῦ τὸν ἐνοχλοῦσεν, ἔννοιωθε τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ προετοιμασίαν τῆς θριαμβευτικῆς ἐκείνης ὑποδοχῆς, συνέτειναν κατὰ μέγα μέρος ἡ φιλόδοξος δραστηριότης τῆς μητρός του, ἡ πιστὴ ἀφοσίωσις τοῦ Δὸν Ἀνδρέα, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἄλλων κομματαρχῶν τῆς περιφερείας.

Κατεχόμενος ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, εὐχαριστημένος διότι ἐγύριζεν εἰς τὸ σπίτι του, ὕστερ' ἀπὸ ὀλιγόμηνον διαμονὴν εἰς τὴν Μαδρίτην, ἔμεινε μερικὰς στιγμὰς ἀκίνητος εἰς τὴν αὐλήν.

Τοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἔβλεπεν ἀκόμη τὸν πατέρα του, τὸν σοβαρὸν καὶ ἐπιβλητικὸν Δὸν Ραμὸν νὰ περιπατῇ εἰς τὴν αὐλήν, μὲ τὰ χέρια πίσω, καὶ ν' ἀπαντᾷ ἤρεμα, καὶ μὲ λίγα λόγια πρὸς τὰ μέλη τοῦ κόμματος, ποῦ τὸν συνεβουλεύοντο, παρακολουθοῦντες ὅλα τὰ κινήματά του μὲ βλέμματα εἰδωλολατρικοῦ θαυμασμοῦ. Νὰ ἠμποροῦσε ν' ἀναστηθῇ ὁ πατέρας του ἐκεῖνο τὸ πρωΐ, νὰ ἰδῇ τὸν γυιόν του, ποῦ τὸν ἐζητωκραύγαζεν ὅλη ἡ πόλις.

Ἐλαφρὸς ψίθυρος ὅμοιος μὲ τὸ θρόϊσμα ποῦ κάνει τὸ πέταγμα δυὸ μυιγῶν, ἐτάρασσε τὴν σιωπὴν τοῦ μεγάρου. Ὁ βουλευτὴς ἐκύτταξε τὸ μόνον παράθυρον ποῦ ἦτο μισοανοιγμένον. Ἦσαν ἡ μητέρα του καὶ ὁ Δὸν Ἀνδρέας ποῦ συνωμιλοῦσαν εἰς τὴν τραπεζαρίαν· βέβαια δι' αὐτὸν θὰ ἐφρόντιζαν ὅπως πάντοτε. Καὶ ὡσὰν νὰ ἐφοβεῖτο μήπως τὸν φωνάξουν καὶ τὸν ἀποσπάσουν αἰφνιδίως ἀπὸ τὸ θέλγητρον τῆς μοναξιᾶς, ἐβγῆκε γρήγορα ἔξω.

Ἦτο ἡ ὥρα δύο μετὰ τὸ μεσημέρι. Ἠμπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἔκαμνε ζέστην, ἂν καὶ μόλις ἦτο ἀκόμη Μάρτιος. Ὁ Ραφαήλ, συνηθισμένος εἰς τὸν ψυχρὸν ἄνεμον καὶ τὰς βροχὰς τῆς Μαδρίτης ἀνέπνεεν ἡδονικῶς τὴν θαλπερὰν αὔραν ποῦ τοῦ ἔφερνε τὸ ἄρωμα τῶν πορτοκαλλιῶν.

Εἶχε πάει πρὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἑνὸς καθολικοῦ προσκυνήματος· ἡ μητέρα του τὸν εἶχεν ἐμπιστευθῇ εἰς ἕνα μοναχὸν ἀπὸ τὴν Βαλεντίαν, ποῦ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἱσπανίαν πρὶν ἐπισκεφθῇ τὸν Δὸν Κάρλον. Ὁ Ραφαὴλ ἐθυμότουν τώρα περνῶν ἀπὸ τοὺς δρόμους τῆς μικρᾶς πόλεως, ἐθυμότουν τὰ στενὰ δρομάκια τῆς Βενετίας, βαθειά, στενά, σκοτεινὰ σὰν πηγάδια, ὡσὰν πλακωμένα ἀπὸ τὰ πανύψηλα σπίτια.

Οἱ δρόμοι ἦσαν ἔρημοι. Ἐκεῖνοι ποῦ ἐπλημμύριζαν τοὺς δρόμους πρὸ ὀλίγων ὡρῶν μὲ τὰς διαδηλώσεις καὶ τὸν θόρυβόν των, εἶχαν φύγει γιὰ τὰ χωράφια των. Οἱ τεμπέληδες εἶχαν κλεισθῇ εἰς τὰ καφενεῖα, ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπερνοῦσε βιαστικὸς ὁ βουλευτής. Ἀπὸ τὰ παράθυρά των ἔβγαινε ἡ ἀνακατωμένη βοὴ τῶν συζητήσεων καὶ ὁ ξηρὸς κρότος ποῦ ἔκαμναν ἡ μπίλλιες τῶν μπιλλιάρδων.

Ὁ Ραφαὴλ ἔφθασεν εἰς τὴν γέφυραν τοῦ προαστείου, διὰ τῆς ὁποίας ἔβγαινε κανεὶς ἀπὸ τὴν παλαιὰν πόλιν κτισμένην ἐπάνω σὲ νησί. Ὁ ποταμὸς Ζουνκὰρ ἐκτυποῦσε μὲ τὰ ὁρμητικὰ καὶ κοκκινωπὰ νερά του τοὺς χονδροὺς ξυλίνους στύλους τῆς γεφύρας. Μερικὲς βάρκες ἐλικνίζοντο ἀπὸ τοὺς κυματισμοὺς τοῦ ποταμοῦ, ἀραγμένες ἐμπρὸς εἰς τὰ σπίτια ποῦ ἦταν κτισμένα ἐπάνω στὴν ὄχθην. Μεταξὺ αὐτῶν ὁ Ραφαὴλ ἀνεγνώρισε τὴν βάρκαν ποῦ ἐχρησιμοποιοῦσεν ἄλλοτε διὰ τὰς ἐκδρομάς του εἰς τὸ ποτάμι. Παραμελημένη ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην της ἔχανε λίγο—λίγο τὸ ἄσπρο στρῶμα τοῦ χρωματισμοῦ της.

Παρετήρησε κατόπιν τὴν γέφυραν μὲ τὴν ἀψιδωτὴν τῆς θύραν, λείψανον παλαιῶν ὀχυρώσεων, τὰ στηθαῖα τῶν ὁποίων αἱ κιτρινωπὲς πέτρες εἶχαν φαγωθῇ, ὡσὰν ἡ νύκτα νὰ ἐξαπέλυεν ἐναντίον των ὅλα τὰ ποντίκια τοῦ ποταμοῦ καὶ τὰς δύο κόγχας ὅπου ἦσαν στημένα ἀγάλματα ἀκρωτηριασμένα καὶ γεμᾶτα σκόνην.

Τὰ ἀγάλματα αὐτὰ παρίστανον τὸν προστάτην ἅγιον τῆς Ἀλσίρας μὲ τὰς ἁγίας ἀδελφάς του, τὸν Ἅγιον Βερνάρδον, πρώην πρίγκηπα Ἀμέτ, υἱὸν τοῦ Μαύρου βασιλέως, ποῦ ἐξώμοσε ἀσπασθεὶς τὸν Χριστιανισμόν, διότι ἐγοητεύθη ἀπὸ τὴν μυστικοπαθῆ ποίησιν τῆς Χριστιανικῆς λατρείας· εἰς τὸ πληγωμένον μέτωπόν του ἦτο μπηγμένον τὸ καρφί, τὸ ὄργανον τοῦ μαρτυρίου του:

Ὅταν ἐπέρασεν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἁγίου ἐξύπνησαν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ραφαὴλ αἱ ἀναμνήσεις τῶν παιδικῶν του χρόνων, ὅταν ἔζουσεν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς μητέρας του φανατικῆς καὶ ἀδιαλλάκτου εἰς τὴν θρησκευτικήν της πίστιν. Τὸ παραμορφωμένον καὶ χονδροειδὲς αὐτὸ ἄγαλμα ἐμοίαζε μὲ ἐφέστιον θεὸν τῆς πόλεως καὶ ὁ Ραφαὴλ ἐνεθυμήθη τὸν ἀφελῆ θρῦλον, ποῦ ἔπλασεν ἡ φαντασία τῆς λαϊκῆς εὐσεβείας, περὶ τῆς ἐχθρότητος καὶ τῶν φιλονεικιῶν μεταξὺ τοῦ Ἁγίου Βικεντίου καὶ τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου.

Ὁ Ἅγιος Βικέντιος, ὁ εὔγλωττος μοναχός, εἶχε φθάσει κάποτε εἰς τὴν Ἀλσίραν διδάσκων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐστάθη ἐπάνω εἰς τὴν γέφυραν, ἐμπρὸς εἰς τὸ σπίτι ἑνὸς κτηνιάτρου καὶ τοῦ ἐζήτησε νὰ πεταλώσῃ τὴν γαϊδουρίτσαν του. Ὅταν ἔφευγεν, ὁ πεταλωτὴς ἐζήτησε νὰ τὸν πληρώσῃ γιὰ τὸν κόπον καὶ ὁ Ἅγιος Βικέντιος ποῦ εἶχε συνηθίσει νὰ τοῦ κάμνουν ὅλα τὰ ἔξοδα οἱ πιστοί, ἐθύμωσε καὶ κατηράσθη τὴν πόλιν κυττάζων τὸν ποταμόν.

— Θὰ ἔρθῃ ἡμέρα, εἶπεν ὠργισμένος, ποῦ θὰ λένε: Νὰ ἐδῶ ἦταν μιὰ φορὰ κτισμένη ἡ Ἀλσίρα.

— Ὅσο εἶνε ὁ Βερνάρδος ἐδῶ καὶ τὴν φυλάγει, ἡ Ἀλσίρα δὲν ἔχει νὰ πάθῃ τίποτε! ἀπήντησεν ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ βάθρου του τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου.

Καὶ πραγματικῶς, τὸ ἄγαλμα ἐστέκετο ἀκόμη ἐκεῖ, φρουρὸς ἀκοίμητος, ἐπιβλέπων τὸν ποταμόν, γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀφήσῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν κατάραν τοῦ Ἁγίου Βικεντίου ποῦ ἦτο τόσον μνησίκακος. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὁ ποταμὸς ἐμεφάλωνε καὶ ἐξεχείλιζε κάθε χρόνον, φθάνων ἕως τὰ πόδια τοῦ ἀγάλματος καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸ παρασύρῃ εἰς τὰ κύματά του· βέβαιον ἐπίσης εἶνε ὅτι κάθε πέντε—ἓξ χρόνια ἐγκρέμιζε σπίτια, ἐπλημμύριζε τὰ χωράφια, ἔπνιγεν ἀνθρώπους, ἐπροξένει καὶ πολλὰς ἄλλας τρομερὰς ζημίας, ὑπακούων, φαίνεται, εἰς τοὺς ἀναθεματισμοὺς τοῦ Ἁγίου Βικεντίου ἐναντίον τῆς πόλεως Ἀλσίρας. Ἀλλὰ ὁ προστάτης της Ἅγιος Βερνάρδος ἦτο ἰσχυρότερος. Ἀπόδειξις εἶνε ὅτι ἡ πόλις ἐστέκετο ὀρθία καὶ δὲν εἶχε τίποτε νὰ φοβῆται, ἐκτὸς τῶν ζημιῶν καὶ τῶν κινδύνων ποῦ διέτρεχεν ὁσάκις ἔπιπτε πολλὴ βροχὴ καὶ ἐμαζεύοντο πολλὰ νερὰ εἰς τὸν ποταμὸν ἀπὸ τὸ ὄρος Κουένκα.

Ὁ Ραφαὴλ μειδιάσας πρὸς τὸν πανίσχυρον Ἅγιον ὡς πρὸς παιδικὸν φίλον, ἐπέρασε τὴν γέφυραν καὶ ἐμπῆκεν εἰς τὸ προάστειον, τὴν νέαν δηλαδὴ πόλιν μὲ τοὺς πλατεῖς δρόμους, ὡσὰν τὰ σπίτια τοῦ νησιοῦ, βαρυνθέντα νὰ εἶνε στριμωγμένα τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ ἄλλο, νὰ ἐπήδησαν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ διὰ νὰ σκορπισθοῦν μὲ θόρυβον καὶ ἀταξίαν σὰν μαθητούδια ποῦ βγαίνουν ἀπὸ τὸ σχολεῖον.

Ὁ βουλευτὴς ἐσταμάτησεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δρόμου ὅπου ἦτο ἡ Λέσχη. Ὁ θόρυβος τῶν συγκεντρωμένων ἐκεῖ μέσα ἔφθανεν ἕως αὐτόν, δυνατότερος ἀπὸ ἄλλοτε, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἀφίξεώς του. Τί ἐπήγαινε νὰ κάμῃ ἐκεῖ; Νὰ ὁμιλήσῃ μὲ τοὺς ὀπαδούς του διὰ τὰ ζητήματα τῆς περιφερείας, διὰ τὴν ἐσοδείαν τῶν πορτοκαλλιῶν καὶ τὰς κοκκορομαχίας, νὰ τοὺς περιγράψῃ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν χαρακτῆρα καθενὸς ἀπὸ τοὺς ὑπουργούς. Ἐσυλλογίσθη μὲ κάποιαν ἀνησυχίαν τὸν Δὸν Ἀνδρέαν, τὸν μέντορα ἐκεῖνον ποῦ κατὰ σύστασιν τῆς μητέρας του ἦτο πάντοτε ἕτοιμος νὰ τὸν παρακολουθῇ ἀπὸ μακρυά, ἂν καμμιὰ ἡμέραν κατώρθωνε νὰ τοῦ ξεφύγῃ... Μπᾶ! Ἂς ἐπερίμεναν εἰς τὴν Λέσχην! Εἶχεν ἀκόμη καιρὸν νὰ περπατήσῃ ὅλον τὸ ἀπόγευμα πρὶν ὑπάγῃ νὰ κλεισθῇ μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκείνην, τὴν γεμάτην καπνούς, ὅπου μόλις θὰ ἐνεφανίζετο ὅλοι θὰ ἔπεφταν ἐπάνω του νὰ τὸν ζαλίσουν μὲ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἐκμυστηρεύσεις των.

Καὶ μεθῶν ὁλοένα ἀπὸ τὸ φῶς τῆς μεσημβρινῆς χώρας καὶ τὰ ἀνοιξιάτικα ἀρώματα, ἔστριψε καὶ ἐπῆρεν ἕνα δρομάκον διευθυνόμενος πρὸς τὴν ἐξοχήν.

Ὅταν ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν παλαιὰν Ἑβραϊκὴν συνοικίαν καὶ εὑρέθη ἔξω εἰς τὰ χωράφια, ἀνέπνευσε βαθειά, ὡσὰν νὰ ἤθελε νὰ κλείσῃ μέσα εἰς τοὺς πνεύμονάς του ὅλην τὴν ζωήν, ὅλην τὴν δροσιάν, ὅλα τὰ χρώματα τῆς γενεθλίου γῆς.

Μέσα εἰς τὰ περιβόλια, μὲ τὸ καταπράσινον, στρογγυλεμένον φύλλωμά των, ἡ πορτοκαλλιὲς ἦσαν παρατεταγμένες εἰς εὐθείας γραμμὰς ἐπάνω εἰς τὰς δύο ὄχθας τοῦ ποταμοῦ· τὰ γυαλιστερὰ των φύλλα ἔλαμπον εἰς τὸν ἥλιον· οἱ τροχοὶ τῶν ἀρδευτικῶν μηχανῶν ἔτριζαν, καὶ ὁ ἦχός των ἐμοίαζε σὰν μακρυνὸς βόμβος ἐντόμων. Οἱ ὑγροὶ ἀτμοὶ τῶν καναλιῶν ἑνώνοντο μὲ τὰ λεπτὰ σύννεφα, ποῦ ἔβγαιναν ἀπὸ τὰς καπνοδόχους καὶ ἐσχημάτιζαν εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν μίαν διαφανῆ ὁμίχλην ἀπὸ τὴν ὁποίαν διϋλίζετο τὸ χρυσαφένιο φῶς τοῦ δειλινοῦ μὲ τὰς μαργαρώδεις ἀνταυγείας.

Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ὑψώνετο ὁ λόφος τοῦ Σὰν Σαλβατὸρ μὲ τὸ ἐρημικὸν σπίτι, εἰς τὴν κορυφήν του, περικυκλωμένον ἀπὸ πεῦκα καὶ κυπαρίσσια.

Κάτι περισσότερον ἀπὸ τὴν ὠμορφιὰν τῆς ἐξοχῆς ἔσυρε τὸν Ραφαὴλ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν. Ὅταν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου τὸν ἐξύπνησαν τὸ πρωΐ, μέσα εἰς τὸ βαγόνι, τὸ πρῶτον πρᾶγμα ποῦ εἶδε, πρὶν ἀκόμη ἀνοίξῃ τὰ μάτια του, ἦτο ἕνας κῆπος ἀπὸ πορτοκαλλιές, ἡ ὄχθες τοῦ Ζουνκὰρ κι' ἕνα γαλανὸ σπίτι, τὸ ἴδιον, ποῦ ἐνεκάλυπτε τώρα ἐκεῖ μακρυά, ἀνάμεσα στὰ δένδρα μὲ τὰς στρογγυλευμένας ὑψηλὲς φυλλωσιὲς των, εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ.

Πόσες φορὲς τὸ εἶχεν ἰδῆ, τοὺς τελευταίους αὐτοὺς μῆνας, μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας!

Πολλάκις, τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Βουλήν, ἐνῷ ἤκουε τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀπαντᾷ ἀπὸ τὸ γαλάζιο κάθισμα εἰς τὰς κατηγορίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ ἐγκέφαλός του, σφυρηλατημένος ἀπὸ τὸν διαρκῆ θόρυβον τῶν λόγων, ἤρχιζε νὰ μισοκοιμᾶται. Ἐμπρὸς εἰς τὰ μισανοιγμένα μάτια του ἁπλώνετο μία γκρίζα ὁμίχλη, κ' ἐπάνω εἰς αὐτὴν διεγράφοντο σὰν εἰς κινηματογραφικὴν ταινίαν αἱ σειραὶ τῶν πορτοκαλλεῶν, τὸ γαλάζιο σπίτι μὲ τ' ἀνοιγμένα του παράθυρα, ποῦ μέσ' ἀπὸ ἕνα ἐξ αὐτῶν ἔβγαιναν οἱ μελῳδικοὶ ἦχοι μιᾶς γλυκειᾶς φωνῆς, ποῦ ἐμοίαζαν σὰν ἀκκομπανιαμέντο στοὺς τραχεῖς καὶ ἠχηροὺς τόνους τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Αἴφνης ὁ Ραφαὴλ ἐξυπνοῦσεν ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὸν θόρυβον. Ἦλθεν ἡ στιγμὴ νὰ ψηφίσῃ, κ' ἐπειδὴ ὁ βουλευτὴς ἐξηκολούθει νὰ βλέπῃ τὰς φευγαλέας γραμμὰς τοῦ γαλάζιου σπιτιοῦ, ποῦ ἐχάνοντο, ἠρώτα τὸν παρακείμενον συνάδελφόν του:

— Τί ψηφίζουμε; Ναὶ ἢ ὄχι;

Τὸ ἴδιο ὅραμα εἶδε νὰ ἐκτυλίσσεται ἐμπρός του τὸ βράδυ εἰς τὸ «Βασιλικὸν Θέατρον», ὅπου ἡ μουσική, δὲν ἐχρησίμευε παρὰ διὰ νὰ τοῦ ὑπενθυμίσῃ τὴν φωνὴν, ποῦ ἐγλυστροῦσεν ἀνάμεσα στὶς πορτοκαλλιὲς σὰν μιὰ χρυσῆ κλωστή. Καὶ τὸ ἔβλεπεν ἐπίσης ὅταν ἐγευμάτιζε μετὰ τῶν συναδέλφων του, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν μὲ τὸ ποῦρο στὸ στόμα, κατηυθύνοντο ὅλοι, κεντρισμένοι ἀπὸ τὸν πόθον τῆς σαρκικῆς ἡδονῆς, ὁ ὁποῖος ἄρχεται ὕστερα ἀπὸ ἕνα καλὸ φαγοπότι, πρὸς ἕναν μυστικὸν οἶκον ὅπου ἡ ἀξιοπρέπειά των ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ δὲν διέτρεχε κίνδυνον.

Καὶ τώρα ἔβλεπε πάλιν τὸ γαλάζιο σπίτι μὲ βαθειὰν συγκίνησιν, καὶ ἐπροχώρει πρὸς ἐκεῖνο, δειλά, διότι κατείχετο ἀπὸ ἕναν περίεργον φόβον, τὸν ὁποῖον δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ, ἀλλὰ ποῦ τοῦ ἔσφιγγε τὴν καρδιάν.

Οἱ γεωργοί, ποῦ ἐπερνοῦσαν δίπλα του εἰς τὸν δρόμον, τοῦ ἔκαμναν τόπον νὰ περάσῃ καὶ τοὺς ἀνταπέδιδεν ἀφηρημένος τὸν χαιρετισμόν των.

Ἐσκέπτετο ὅτι ὅλοι ἐκεῖνοι θὰ διηγοῦντο ποῦ τὸν εἶδαν. Ἡ μητέρα του δὲν θ' ἀργοῦσε νὰ τὸ μάθῃ. Καὶ τὴν νύχτα τί θύελλα θὰ ἐξέσπα μέσα εἰς τὴν τραπεζαρίαν τῆς οἰκογενείας! Καὶ ὁ Ραφαήλ, προχωρῶν διαρκῶς πρὸς τὸ γαλάζιο σπίτι, ἐλεεινολογοῦσε πικρῶς τὴν θέσιν του. Γιατί ἐπήγαινεν ἐκεῖ πέρα; Γιατί ἐπέμενε νὰ περιπλέκῃ τὴν ζωήν του μὲ δυσκολίας, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπερπηδήσῃ; Ἐνεθυμεῖτο δύο ἢ τρεῖς, σκηνάς, συντόμους, ἀλλὰ σφοδράς, ποῦ τοῦ εἶχε κάμει ἡ μητέρα του ὀλίγους μῆνας πρίν. Αὐτὴ ἡ ὑπερήφανος κυρία, ἡ αὐστηρὰ καὶ εὐσεβής, ἔγινεν ἔξω φρενῶν ὅταν ἔμαθεν ὅτι ὁ υἱός της ἐσύχναζεν εἰς τὸ γαλάζιο σπίτι, καὶ ὅτι ἦτο φίλος μιᾶς ξένης, μὲ τὴν ὁποίαν δὲν ἐσχετίζοντο οἱ καθὼς πρέπει ἄνθρωποι τῆς πόλεως, καὶ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἀνέφερον μόνον οἱ ἄνδρες εἰς τὴν Λέσχην, ὅταν ἦσαν βέβαιοι ὅτι δὲν τοὺς ἀκούουν αἱ οἰκογένειαι των.

(Ἀκολουθεῖ).

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΣΚΗΝΗΣ,,

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ "ΝΤΙΜΠΟΥΚ,,

Ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνὴ» ἤρχισε χθὲς τὰς παραστάσεις της μὲ τὸ «Ντιμπούκ», τὴν τρίπρακτον ἑβραϊκὴν τραγῳδίαν τοῦ Πολωνοῦ συγγραφέως Ἂν Σκί. Πρὶν ὁμιλήσωμεν διὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν ἑρμηνείαν του, θὰ ἀφιερώσωμεν ὀλίγας λέξεις διὰ τὴν «Ἐλευθέραν Σκηνὴν» καὶ τοὺς σκοπούς της.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν θέατρον περνᾷ τὸν τελευταῖον αὐτὸν καιρὸν μίαν περίοδον καταπτώσεως. Οἱ λόγοι εἶναι πολλοὶ καὶ διάφοροι: ἔλλειψις θεατρικῆς παραδόσεως εἰς τὸν τόπον μας, ἔλλειψις ἀξιολόγου ἐθνικῆς θεατρικῆς παραγωγῆς, ἔλλειψις γενικωτέρας πνευματικῆς ζυμώσεως, ἁλματώδης πρόοδος τῆς βωβῆς τέχνης εἰς βάρος τῆς πραγματικῆς τέχνης τοῦ θεάτρου, δυσμενεῖς οἰκονομικαὶ συνθῆκαι, διαμόρφωσις νέων αἰσθητικῶν κριτηρίων ἀναλόγων πρὸς τὴν ἐπικρατήσασαν μεταπολεμικῶς πνευματικὴν σύγχυσιν, τέλος παραγνώρισις τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης μιᾶς ἀπολυτρωτικῆς προσπαθείας ἐκ μέρους ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦσαν νὰ τὴν κάμουν. Μεταξὺ τῶν τελευταίων αὐτῶν δὲν περιλαμβάνονται μόνον οἱ θεατρικοὶ ἐπιχειρηματίαι καὶ οἱ ἠθοποιοί, ἀλλὰ καὶ οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ δημοσιογράφοι καὶ τὸ Κράτος, τὸ τελευταῖον αὐτὸ μάλιστα εὐθύνεται περισσότερον διὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τοῦ θεάτρου μας.

Τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπολυτρωτικῆς αὐτῆς προσπαθείας ἠσθάνθησαν πολλοὶ κατὰ καιρούς, ἀλλὰ τὰ μέσα, ἂν ὄχι καὶ ἡ πίστις, ποῦ διέθεσαν δι' αὐτὴν ἦσαν δυσαναλόγως μικρὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἀπαιτήσεών της. Σήμερον ἡ κ. Κοτοπούλη, μία ἠθοποιὸς ἡ ὁποία εἰργάσθη, ὁμολογουμένως, ὅσον ὀλίγοι διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ πραγματικοῦ θεάτρου, καὶ ἀπὸ ἰδεολογικὴν πίστιν καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ εἶδος της ὡς ἠθοποιοῦ δὲν τὴν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὸ δρᾶμα καὶ τὴν τραγῳδίαν, καὶ ὁ συγγραφεὺς κ. Σπῦρος Μελᾶς, τὴν πρὸς τὸ θέατρον ἀγάπην τοῦ ὁποίου δὲν ἀμφισβητεῖ κανείς, ἀπεφάσισαν νὰ ἱδρύσουν τὴν «Ἐλευθέραν Σκηνήν». Εἰς τὸ μανιφέστο, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσαν καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς ὅλους γνωστόν, μᾶς γνωρίζουν τὰ ἠθικὰ κίνητρα τῆς ἀποφάσεώς των αὐτῆς. Συγχρόνως ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ὑπόσχονται νὰ ἐργασθοῦν, μαρτυρεῖ ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν ὄχι μόνον ἡ πίστις, ἀλλὰ καὶ τὰ μέσα, ποῦ διατίθενται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας αὐτῆς, εἶνε ἀνάλογα πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις της. Ἔχουν λοιπὸν ὑποχρέωσιν τιμῆς, ὅσοι πονοῦν πραγματικὰ διὰ τὸ θέατρον, νὰ παρακολουθήσουν μὲ συμπάθειαν τὸ ἔργον των καὶ νὰ τὸ ἐνισχύσουν μὲ κάθε τρόπον.

Φυσικά, ὁ ἀγὼν τὸν ὁποῖον ἀναλαμβάνουν ἐναντίον τῆς θεατρικῆς ρουτίνας, ποῦ ἐπεκράτησε, καὶ τῆς ἐλαφρᾶς συνειδήσεως, μὲ τὴν ὁποίαν ἐσυνείθισαν οἱ θίασοί μας ν' ἀνεβάζουν τὰ ἔργα, ὁ ἀγὼν αὐτός, μὲ τὸν ὁποῖον φιλοδοξοῦν νὰ ἐγκαινιάσουν μίαν νέαν θεατρικὴν περίοδον εἰς τὸν τόπον μας, δὲν ἠμπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀγὼν ἀπολυτρώσεως, διότι δὲν ὀφείλεται εἰς μίαν ὁμαδικὴν ἀφύπνισιν τῶν ἑλληνικῶν συνειδήσεων καὶ δὲν διεξάγεται μὲ ἑλληνικὰ κεφάλαια, οὔτε ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν ἀνάδειξιν ἐθνικῶν ἀξιῶν. Ἀλλὰ ποῖος θὰ ἠμποροῦσε νὰ κατηγορήσῃ δι' αὐτὸ τοὺς ἱδρυτὰς τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς», ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν ἑλληνικὰ ἠθικὰ κεφάλαια καὶ ἐθνικαὶ ἀξίαι; Ὑπάρχουν, βεβαίως, αἱ ἀρχαῖαι τραγῳδίαι μας, ἐθνικὰ κεφάλαια αἰωνίου ἀξίας, ἀλλὰ ποῖον θέατρον ἠμπορεῖ νὰ συντηρηθῇ μόνον ἀπὸ αὐτά; Ἡ σχετικὴ μέν, ἀλλὰ μεγάλη ἠθικὴ ἀξία τῆς γινομένης προσπαθείας, ἂν ἐννοεῖται, καθὼς τὸ ἐλπίζομεν, οἱ ἱδρυταὶ τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς», ἐκπληρώσουν τὰς ὑποσχέσεις των, εἶνε αὐτή: ὅτι διὰ τῆς ἀμέσου ἐπαφῆς τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν διανοουμένων μας — διατί ὄχι καὶ αὐτῶν;— μὲ τὰ γνήσια καλλιτεχνικὰ προϊόντα τῆς παγκοσμίου θεατρικῆς παραγωγῆς, τὰ ὁποῖα θὰ παρουσιάσουν, καὶ παρόρμησις πρὸς μίαν ἐθνικὴν πνευματικὴν ζύμωσιν ἠμπορεῖ νὰ δοθῇ καὶ τοῦ κοινοῦ ἡ ἐξοικείωσις μὲ τὸ ἀληθινὸν θέατρον νὰ ἐπιτευχθῇ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀκόμη ἐὰν δὲν θέλῃ κανεὶς νὰ προδικάσῃ, τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ κοινὸν καλεῖται σήμερον νὰ παρακολουθήσῃ παραστάσεις σειρᾶς ἔργων, ποῦ κανεὶς θίασος δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ παρουσιάσῃ μέχρι τῆς χθές, ἔργων σκηνοθετημένων καὶ ἑρμηνευμένων κατὰ ἕνα τρόπον ἀσύμφορον εἰς μίαν θεατρικὴν ἐπιχείρησιν, ποῦ ἀποβλέπει μόνον εἰς τὸ ὑλικὸν κέρδος, ἀποτελεῖ μίαν σημαντικὴν πρόοδον εἰς τὰ θεατρικά μας πράγματα. Ἐὰν δὲ καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἡμεῖς, ποῦ μᾶς δίδεται κάποιο δικαίωμα γνώμης ἐπὶ τῶν θεατρικῶν πραγμάτων μας, ἐφαινόμεθα λόγῳ κεκτημένης πλέον ταχύτητος αὐστηροί, θὰ ἐδίδομεν κάθε δικαίωμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ποῦ ἔχουν τὴν ὑπομονὴν νὰ ἀκούουν ἐπὶ ἔτη τὰς μεμψιμοιρίας μας, νὰ μᾶς εἴπουν ὅτι δὲν ξεύρομεν τί θέλομεν καὶ ὅτι καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἡ αὐστηρότης τῆς γνώμης μας εἶχεν ἐλατήρια ξένα πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

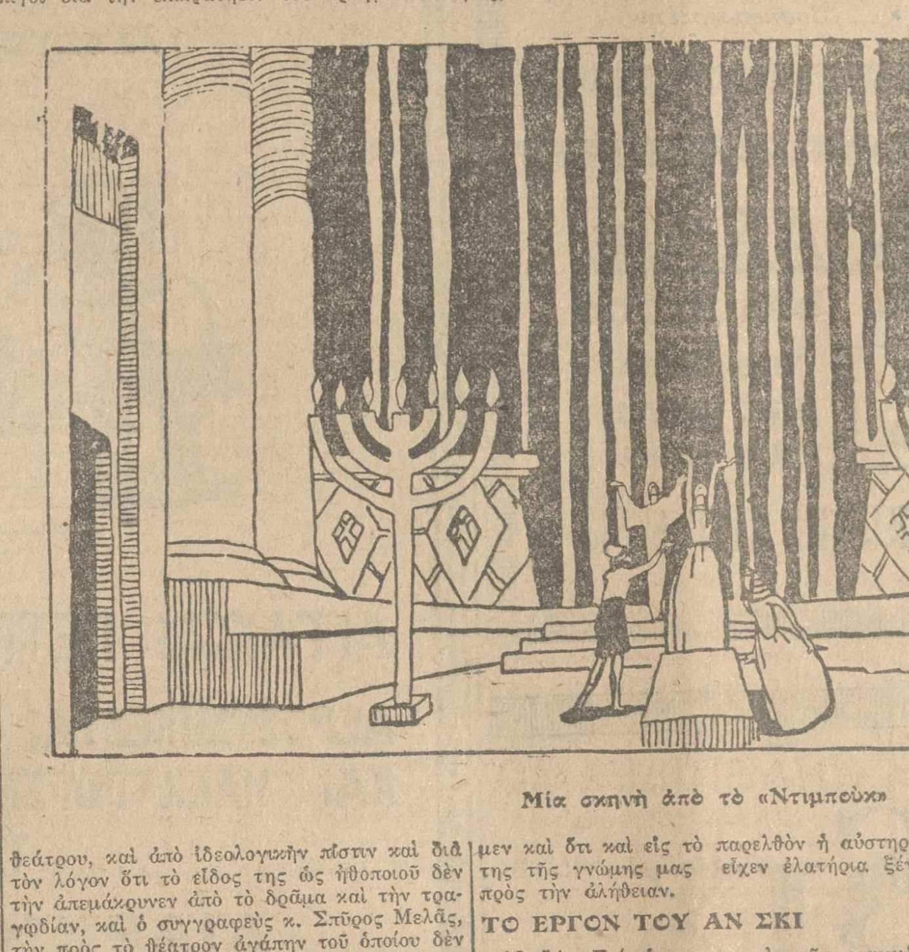

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ «Ντιμπούκ»

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΑΝ ΣΚΙ

Ὁ Ἂν Σκί, ὁ συγγραφεὺς τῆς τραγῳδίας, μὲ τὴν ὁποίαν ἔκαμε χθὲς ἔναρξιν τῶν παραστάσεών της ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνή», εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς πειὸ ἰσχυροὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἑβραϊκοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἐποχήν μας. Μὲ τὸ ψευδώνυμον αὐτό, διότι τὸ πραγματικόν του ὄνομα εἶνε Σεμιὸν Ἀκίμοβιτς Ραππόπορ, ὁ Πολωνὸς συγγραφεὺς ἐκτὸς μιᾶς σειρᾶς διηγημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα θίγει τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς θρησκευτικῆς σκέψεως τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς τραγῳδίας του «Ντιμπούκ», ἐδημοσίευσε πολλὰς μελέτας καὶ ἄρθρα του εἰς ρωσσικὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά. Σοσιαλιστής, ἀγωνισθεὶς διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ τσαρικοῦ καθεστῶτος ἐν Ρωσσίᾳ, κατώρθωνε, κατὰ περίεργον ὄντως τρόπον, νὰ συμβιβάζῃ τὰς νεωτεριστικὰς ἰδέας του, ποῦ ἐκπηγάζουν ἀπὸ τὴν ὑλιστικὴν ἀντίληψιν τῆς ἱστορίας, μὲ ἕνα βαθύτατον θρησκευτικὸν αἴσθημα. Ὁ συμβιβασμὸς δὲ αὐτὸς εἶνε τόσον περισσότερον παράδοξος ὅσον ἡ πίστις τοῦ συγγραφέως στρέφεται πρὸς μίαν θρησκείαν κατ' ἐξοχὴν μυστικιστικὴν καὶ μεταφυσικήν, καθὼς εἶναι ἡ θρησκεία τῶν Ἑβραίων.

Τὸ «Ντιμπούκ» εἶνε χωρὶς ἀμφιβολίαν ἕνα ἀξιόλογον ποιητικὸν ἔργον καὶ εἶνε ἀξιόλογον διότι, παρὰ τὸν ἐξωτισμόν του, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν περίπτωσίν μας δὲν ἀποτελεῖ οὔτε προσπάθειαν, οὔτε μανιέραν, οὔτε σχολήν, πάλλεται ἀπὸ ἀνθρώπινον, πολὺ ἀνθρώπινον αἴσθημα. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ αἴσθημα αὐτό, ἐκδηλούμενον μέσα εἰς ἕνα αὐστηρῶς ἑβραϊκὸν πλαίσιον, εἰς ἕνα πλαίσιον ποῦ ὑπάρχει θέσις καὶ διὰ τὰς πλέον σκοτεινὰς δεισιδαιμονίας τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ καὶ δι' αὐτὸ ἀκόμη τὸ Καβάλ, τὸ δόγμα τοῦ «Γεντζέρα» καὶ τοῦ «Ζοχάρ», κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι ἐπικοινωνοῦν μὲ ὑπερφυσικὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας ἠμποροῦν νὰ καθιστοῦν ὑποχειρίους εἰς τὰς θελήσεις των, χάνει διὰ τὸν ξένον τὴν πηγαίαν του δύναμιν. Καὶ ὅμως εἶνε τόσον ἀληθινόν, ὅσον ἀληθιναὶ ἦσαν καὶ αἱ τραγῳδίαι, ἢ μᾶλλον ἡ πίστις ποῦ διέπνεε τὰς τραγῳδίας μας διὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ ὅσον ἀληθινὸν εἶναι κάθε θρησκευτικὸν ἔργον δι' ὅσους πιστεύουν πραγματικά. Νὰ κατηγορήσῃ τώρα κανεὶς ἕνα ποιητὴν διότι πιστεύει ἐκεῖνο καὶ ὄχι τὸ ἄλλο, θὰ ἦτο τὸ ἴδιον ὡσὰν νὰ ἐκάκιζε τοὺς μαύρους διότι δὲν ἐγεννήθησαν λευκοί. Τὸ γεγονὸς εἶναι τοῦτο: ὅτι ὁ Ἂν Σκί ἔγραψε μίαν ὡραίαν σύγχρονον τραγῳδίαν πρῶτον διότι ἦτο ποιητὴς καὶ δεύτερον διότι εἶχε κάποιαν πίστιν, ἀδιάφορον ποίαν. Εἶνε πολὺ ἀνόητον, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ κρίνῃ κανεὶς τὰ ἔργα τέχνης ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς ὑποκειμενικότητός του καὶ πολὺ περισσότερον τῆς ἰδεολογικῆς του πίστεως, ὅταν μάλιστα αἱ ἰδέαι ποῦ κρίνει ἔχουν ἱστορίαν καὶ παρελθὸν μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ παρελθὸν τῆς ἰδικῆς του πίστεως. Ἄλλωστε τὴν τέχνην δὲν τὴν ἐνδιαφέρει τόσον ἡ ὀρθότης μιᾶς πίστεως, ὅσον ἡ εἰλικρίνεια τῆς διαθέσεως τοῦ καλλιτέχνου πρὸς αὐτὴν καὶ ἡ πραγματικὴ καὶ πηγαία συγκίνησίς του ἐκ τῆς ἐπαφῆς του μὲ τὴν ζωήν. Ἐξ ἴσου τὴν ἐνδιαφέρει καὶ ἡ μορφὴ ἑνὸς ἔργου, διότι ἀπὸ αὐτὴν θὰ κριθῇ πάντοτε ἡ ἀξία τοῦ καλλιτέχνου. Τὸ δὲ «Ντιμπούκ», παρὰ τὴν σκηνικὴν ἀδυναμίαν τῆς δευτέρας πράξεώς του, εἶνε ἕνα ποιητικὸν ἔργον, ποῦ μαρτυρεῖ τὴν ἀναμφισβήτητον ἀξίαν καὶ τὸ γνήσιον τάλαντον τοῦ δημιουργοῦ του.

Ἰδοὺ μὲ ὀλίγας λέξεις ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου: Ὁ πτωχὸς σπουδαστὴς τῆς Ἱερᾶς Βίβλου τοῦ Ταλμούδ, Χουάν, ἐρωτεύεται τὴν Λέαν, κόρην τοῦ πλουσίου ἐμπόρου Σέντερ. Ὁ Σέντερ, καίτοι εἶχεν ὑποσχεθῇ τὸν γάμον αὐτὸν εἰς τὸν πατέρα τοῦ Χουάν, τὸν παλαιὸν φίλον του Νίσσεν, ἀποφεύγει νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του, διότι θέλει ἕνα πλούσιον γαμβρὸν διὰ τὴν μοναχοκόρην του. Ἡ Λέα ἀγαπᾷ μὲ τὴν ἰδίαν θέρμην τὸν Χουάν, ἀλλ' ὁ γέρω Σέντερ ἐννοεῖ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ποῦ θέλει. Ὁ Χουάν, βλέπων ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ λυγίσῃ τὴν ἀντίστασιν τοῦ Σέντερ διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, καταφεύγει εἰς τὸν καβαλισμὸν καὶ ζητεῖ τὴν βοήθειαν τῶν πονηρῶν δυνάμεων. Ἀλλ' αἱ ἀγρυπνίαι καὶ αἱ νηστεῖαι, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλεται τὸν ἐξαντλοῦν, καὶ πεθαίνει ξαφνικὰ ὅταν ἀκούει ὅτι ἡ Λέα θὰ πανδρευθῇ μὲ ἕνα πλούσιον νέον, τὸν Μενασῆ. Τότε ἡ καταραμένη ψυχή του, ποῦ περιπλανᾶται χωρὶς καταφύγιον, μπαίνει εἰς τὸ σῶμα τῆς ἀγαπημένης του, ἡ ὁποία παθαίνει τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν Ἑβραίων «ντιμπούκ», μὲ ἄλλα λόγια δαιμονίζεται. Ἡ ζωὴ τῆς νέας γίνεται μαρτυρική, διότι δὲν μιλεῖ, δὲν σκέπτεται, δὲν ἀναπνέει, παρὰ μόνον ἀνάμεσ' ἀπ' τὸν νεκρὸν ἐραστή της, ποῦ κλείνει τὴν ψυχή του μέσα στὸ σῶμα της. Ἕνας μόνον ἠμπορεῖ νὰ τὴν βοηθήσῃ, ὁ θαυματουργὸς ραββῖνος Ἐζρυέλ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Σέντερ πηγαίνει τὴν κόρην του, διὰ νὰ τὴν θεραπεύσῃ. Τὴν ἰδίαν ὅμως ἡμέραν ὁ νεκρὸς πατέρας τοῦ Χουὰν ἐγκαλεῖ εἰς τὸ «δικαστήριον τῶν ψυχῶν» τὸν πατέρα τῆς Λέας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῆς καταστροφῆς τοῦ παιδιοῦ του. Ἡ δίκη γίνεται, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τοῦ σοφοῦ ραββίνου Ἐζρυέλ, διὰ τῆς ὁποίας ὁ φιλάργυρος Σέντερ ὑποχρεώνεται νὰ μοιράσῃ τὴν μισὴ περιουσία του εἰς τοὺς πτωχούς, δὲν ἱκανοποιεῖ τὸν νεκρὸν διάδικόν του, ὁ ὁποῖος ζητεῖ ἀπόλυτον δικαιοσύνην. Ὁ Ἐζρυέλ ἐξορκίζει ἀκολούθως τὸ «ντιμπούκ», ἡ κόρη θεραπεύεται, ἀλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ ἀγαπημένου της, λυτρώνουσα τὸ σῶμά της, μπαίνει τώρα εἰς τὴν ψυχήν της. Καὶ τὴν στιγμήν, ποῦ ὅλα εἶνε ἕτοιμα διὰ τὸν γάμον τῆς Λέας, ἡ κόρη πεθαίνει, διὰ νὰ ἑνωθῇ γιὰ πάντα μὲ τὸν ἀγαπημένον της εἰς τὸ βασίλειον τῶν πνευμάτων. Καὶ ἔτσι δὲν νικᾷ μόνον ἡ αἰωνία ἀγάπη, ἀλλὰ καὶ ἡ θεία δικαιοσύνη ἀποδεικνύεται ὑπέρτερη ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν φθαρτῶν ἀνθρώπων.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ὑπόθεσις τοῦ «Ντιμπούκ». Βεβαίως, φαίνεται περίεργος καὶ ἐξωτική. Ἀλλ' ὁ μυστικισμὸς εἶναι τόσον βαθειὰ ριζωμένος εἰς τὴν ἰουδαϊκὴν ψυχήν, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ «Καβάλα» των, ὁ τρόπος δηλαδὴ τῆς ἑρμηνείας τῆς Μίσχνας καὶ τῆς Γεμάρας, τῶν σκοτεινῶν δογμάτων τοῦ Ταλμούδ, νὰ ἔχῃ διὰ τοὺς Ἑβραίους τὴν φωτεινὴν ἔννοιαν τῆς «παραδόσεως». Καὶ θὰ προσθέσωμεν ἀκόμη κάτι, ποῦ ἴσως φανῇ παράδοξον: Ὅταν τὸ «Ντιμπούκ» τοποθετηθῇ ἐκεῖ ποῦ πρέπει, θὰ ἐννοήσῃ κανεὶς ἀμέσως ὅτι ἡ μυστικιστικὴ αὐτὴ τραγῳδία τοῦ Ἂν Σκὶ δὲν εἶνε παρὰ ἕνα ποιητικὸν ἔργον μὲ πολὺ folklore κάπου κάπου τόσον πιστὸν εἰς ἀναπαράστασιν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, ὥστε νὰ μὴ τοῦ ἀμφισβητῇ πλέον κανεὶς ὄχι μόνον τὴν ἠθογραφικὴν ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ ὡρισμένα δικαιώματά του ἐπὶ τῆς καθαρῶς ρεαλιστικῆς ἀντιλήψεως τοῦ θεάτρου.

Η ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ

Τὸ «Ντιμπούκ», γραμμένον ἀπὸ τὸν συγγραφέα του εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑβραϊκήν, ἐπαίχθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Μόσχαν ἀπὸ τὸ ἑβραϊκὸν τμῆμα «Χαμπίμα» τοῦ θεάτρου Στανισλάφσκυ. Ὁ ἴδιος θίασος τὸ ἔπαιξε πρὸ τριῶν ἐτῶν εἰς τὸ Παρίσι, ἔκτοτε δὲ ἔκαμε τὸν γῦρον ὅλων τῶν μεγάλων θεάτρων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Πρὸ δύο ἐτῶν, ὁ γνωστὸς Γάλλος σκηνοθέτης Μπατύ, τὸ ἐδίδαξε μὲ Γάλλους ἠθοποιοὺς εἰς τὸ «Στούντιο» καὶ σήμερον τὸ «Ντιμπούκ» θεωρεῖται, ἀνεξαρτήτως τῆς βαθυτέρας ἀξίας του, ἀπὸ τὰ ἔργα ἐκεῖνα, ποῦ ἀπαιτοῦν σκηνοθετικὴν ἱκανότητα καὶ φαντασίαν ἐξαιρετικήν. Ὁ κ. Σπῦρος Μελᾶς, ἀρχίζων τὰς παραστάσεις τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς» μὲ τὸ «Ντιμπούκ», ἴσως ἠθέλησεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νὰ μᾶς δείξῃ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών του καὶ ἀπὸ καθαρῶς σκηνοθετικῆς ἀπόψεως. Ἐπέτυχεν; Ἀσφαλῶς ναί. Ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του τὰ μηχανικὰ μέσα, ποῦ διαθέτει τὸ ἑλληνικὸν θέατρον, καὶ τὰς δυσχερείας, ποῦ ἔχει νὰ ὑπερνικήσῃ κανεὶς ὅταν θέλῃ ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸ φῶς ὅσην σημασίαν τοῦ ἀποδίδουν, καὶ πολὺ δικαίως, εἰς τὰ ξένα θέατρα, τότε θὰ ἀντιληφθῇ πόσον ἐξαιρετικὴ ὑπῆρξεν ἀπὸ σκηνοθετικῆς ἀπόψεως ἡ χθεσινὴ παράστασις τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς». Ἡ ἀντικατάστασις τῆς ζωγραφικῆς ἀπὸ τὴν ἀρχιτεκτονικήν, ἡ ὁποία ἐπέτρεψε τὴν διὰ γεωμετρικῶν ὄγκων ἀναπαράστασιν τῆς Συναγωγῆς εἰς τὴν πρώτην καὶ τοῦ προδόμου εἰς τὴν δευτέραν πρᾶξιν, μαζὺ μὲ τὸν κατάλληλον φωτισμὸν τῆς σκηνῆς συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν ἀτμοσφαίρας ἀναλόγου πρὸς τὴν φύσιν τοῦ ἔργου. Διὰ νὰ εἴμεθα δὲ ἀπολύτως εἰλικρινεῖς, εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὁ κ. Μελᾶς, μὲ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν τοῦ κ. Κλώνη, ὁ ὁποῖος μὲ ἐξαιρετικὸ γοῦστο ἐφιλοτέχνησε τὰς σκηνογραφίας τοῦ «Ντιμπούκ», ἔκαμεν ὅ,τι ἦτο ὑλικῶς δυνατὸν νὰ γίνῃ εἰς ἑλληνικὸν θέατρον. Ἐξ ἴσου ἐπιβλητικὴ καὶ ἡ σκηνογραφία τῆς τρίτης πράξεως. Ἴσως περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν τέχνην τοῦ λόγου καὶ τὴν ζωγραφικήν, ὁ ἐξπρεσσιονισμὸς νὰ ἐξυπηρετῇ τὰς ἀνάγκας τοῦ θεατρικοῦ ντεκόρ. Διότι μὰ τὴν ἀλήθειαν, καμμιὰ ἀκαδημαϊκὴ προσπάθεια δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ μᾶς ἐντοπίσῃ τόσον εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ θαυματουργοῦ Ἐζρυέλ, ποῦ ἐξορκίζει τὰς πονηρὰς δυνάμεις, ὅσον ἡ λιτὴ καὶ πολὺ εὐφάνταστος συνάμα σκηνογραφία τῆς τρίτης πράξεως μὲ τῆς μαῦρες ἐπιφάνειες. Ὁ κ. Μελᾶς, ἀναβιβάζων τὸ «Ντιμπούκ», ἀντιμετώπισεν ἀσφαλῶς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν δυσχερειῶν ποῦ ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕνας σκηνοθέτης, ὁ ὁποῖος δὲν πρόκειται νὰ μοντάρῃ ἔργα τῆς καθημερινῆς ρουτίνας. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ συμβολή του εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς χθεσινῆς ἐξαιρετικῆς πρεμιέρας πρέπει ν' ἀναγνωρισθῇ ἀνεπιφυλάκτως.

Μεγάλως ἐπίσης συνέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ «Ντιμπούκ» ἡ εὐσυνείδητος ἑρμηνεία του ἐκ μέρους τῶν ἠθοποιῶν. Πολὺ σπανίως, ἂν μὴ ποτέ, Ἕλληνες ἠθοποιοὶ ἐμελέτησαν καὶ ἐκουράσθησαν τόσον πολὺ διὰ νὰ ἑρμηνεύσουν ἕνα ἔργον. Ἡ ἀπουσία τοῦ ὑποβολέως, ἀρχὴ ἐπὶ τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν μειονεκτημάτων τῆς ὁποίας ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ κανεὶς τὰς ἀντιρρήσεις του, εἶνε ἐξαιρετικῶς εὐεργετικὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας ἠθοποιούς, οἱ ὁποῖοι, ἠναγκασμένοι νὰ παίζουν τὰ ἔργα μὲ δυὸ πρόβες, τῆς περισσότερες φορές, ἔχουν χάσει τὴν ἔννοιαν τῆς μελέτης. Ὁ θίασος τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς» μᾶς παρουσίασε χθὲς καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς μίαν ἔκπληξιν, τὴν ὁποίαν θέλομεν νὰ ἑρμηνεύσωμεν καὶ ὡς ὑπόσχεσιν διὰ τὸ μέλλον. Ἡ κ. Κοτοπούλη, ἡ ὁποία ὑπεδύθη τὸν ρόλον τῆς Λέας, μᾶς ἐχάρισε χθὲς μοναδικὰς στιγμάς. Τὸ νανούρισμά της εἰς τὴν τρίτην πρᾶξιν εἶνε μία δημιουργία αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἡ δὲ πλουσία καὶ θερμὴ φωνή της μᾶς ἐθύμισε παλαιοτέρους ἄθλους της εἰς τὴν «Ἰφιγένειαν» καὶ τὴν «Ἠλέκτραν». Πολὺ καλοὶ ἐπίσης οἱ κ. κ. Ν. Ροζὰν εἰς τὸν ρόλον τοῦ ραββίνου Ἐζρυέλ, Μινωτῆς εἰς τὸν ρόλον τοῦ τοῦ Μαντατοφόρου, Μυράτ εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἐμπόρου Χουὰν καὶ Γληνὸς εἰς τὸν ρόλον τοῦ Σέντερ. Ὅλοι καὶ ὅλαι ἦσαν καλοὶ καὶ ἀπετέλεσαν ἕνα ἄρτιον σύνολον. Καὶ θὰ ἦτο παράλειψις νὰ μὴ σημειώσωμεν ὅτι εἰς τὴν χθεσινὴν παράστασιν διεπιστώσαμεν ἐκεῖνο ποῦ λέγομεν συνήθως «διέπουσαν θέλησιν», τόσον εἰς τὸ μοντάρισμα καὶ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ἔργου, ὅσον καὶ εἰς τὴν ὅλην ἐμφάνισίν του, ἀπὸ τῶν ἀμφιέσεων τῶν ἠθοποιῶν μέχρι καὶ τῆς παραμικροτέρας λεπτομερείας.

Πρὶν τελειώσωμεν τὰς κρίσεις καὶ τὰς ἐντυπώσεις μας ἀπὸ τὴν χθεσινὴν παράστασιν, θὰ ἠθέλαμεν νὰ ὑπομνήσωμεν κάτι εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας. Κάποτε, καθὼς λέγει ὁ Γκαῖτε, ὁ πτερωτὸς Πήγασος ἐπερνοῦσε μὲ τὸν ποιητὴν εἰς τὴν ράχιν του, οἱ δὲ κριτικοί, ποῦ τὸν παρηκολούθουν ἀπὸ κάτω, δὲν βρῆκαν νὰ ποῦν τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον ὅτι ἔλειπεν ἕνα καρφὶ ἀπὸ τὸ πέταλον τοῦ ἀλόγου! Μὲ αὐτὸ δὲν θέλομεν οὔτε τὴν προσπάθειαν τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς» νὰ ὑπερτιμήσωμεν, οὔτε νὰ ἀφήσωμεν νὰ νοηθῇ ὅτι μόνον ἕνα καρφὶ ἔλειπεν ἀπὸ τὸ πέταλον τοῦ Πηγάσου της. Ἔχομεν τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν δὲν διστάζομεν νὰ διατυπώσωμεν, ὅτι ἡ σύνθεσις τοῦ θιάσου τῆς «Ἐλευθέρας Σκηνῆς» ἔχει ἀνάγκην κάποιας ἐνισχύσεως καὶ ὅτι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπαθείας της θὰ ἠμποροῦσαν νὰ συμβάλουν καὶ ἄλλα ἀξιόλογα ἠθικὰ κεφάλαια τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς. Ἀλλ' ὅ,τι ἔγινε χθὲς ἦτο τόσον σημαντικὸν ἐν τῷ συνόλῳ του, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπωμεν εἰς τὸν ἑαυτόν μας κρίσεις ποῦ ἀφοροῦν τὴν ἔλλειψιν... καρφιῶν, τῶν ὁποίων, ἄλλως τε ἡ ἐξεύρεσις εἶνε τόσον εὐχερής. Χθὲς δύο καλλιτέχναι καὶ ἕνας συγγραφεὺς μᾶς παρέσχον ἐμπράκτως τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἡρωϊκῆς θελήσεώς των, νὰ κάμουν κάτι διὰ τὸ ἑλληνικὸν θέατρον, ποῦ ἀκόμη προχθὲς δὲν ἐφανταζόμεθα πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ καὶ ποῦ, ἂν ἀποτύχῃ καὶ τὴν φορὰν αὐτήν, ἴσως δὲν ὑπάρχει πλέον ἐλπὶς νὰ γίνῃ οὔτε εἰς τὸ μέλλον.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

Οἱ πολιτικοὶ ὡς ἐρασταὶ

Τὸ ἑξηκονταετὲς εἰδύλλιον τοῦ μεγάλου Γλάδστωνος

Ἡ σύζυγος ποῦ ἤξευρεν ὅλα τὰ μυστικὰ καὶ δὲν ἐπρόδωκε ποτὲ τίποτε

Παλαιαὶ ἱστορίαι ποῦ δὲν συμβαίνουν σήμερον

Δύο γέροι ἐρωτευμένοι: Ὁ Γλάδστων καὶ ἡ σύζυγός του

«Ὁ συζυγικός μου βίος ποτὲ δὲν μ' ἐβάρυνεν. Εἴμεθα ἀκόμη ἐρωτευμένοι». Αἱ δύο αὐταὶ φράσεις, ὅπως εὔκολα ἐννοεῖ ὁ ἀναγνώστης, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξεστομίσθησαν ἀπὸ ἄνθρωπον τῆς ἐποχῆς μας, πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ὁποίας εἶνε τόσον ἀσυμβίβαστοι. Ἐλέχθησαν ὑπὸ τοῦ σὲρ Οὐῶλτερ Ράνσιμαν, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς σεβασμιωτέρους δημοσίους ἄνδρας τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, κατὰ τὴν ἑορτασθεῖσαν πρό τινος ἑξηκοστὴν ἐπέτειον τῶν γάμων του. Ἦτο φυσικὸν ἡ διαβεβαίωσις αὐτὴ νὰ ἐκπλήξῃ τοὺς συγχρόνους. Ἕνα ἑξηκονταετὲς εἰδύλλιον ἐν χρόνοις; Ἕνα πρᾶγμα ποῦ νοεῖται εἰς τὴν ἐποχήν μας εἶνε πρᾶγμα ὡς ἀνθρώπινον. Ἐκλήθη, λοιπόν, εἰς ἐπικουρίαν καὶ πρὸς διαβεβαίωσιν ἡ μαρτυρία τῆς ἱστορίας. Καὶ ἕνας Ἄγγλος ἱστορικὸς συγγραφεὺς διηγεῖται τὸ ἐπίσης «ἑξηκονταετὲς εἰδύλλιον» τοῦ μεγάλου Γλάδστωνος:

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους μας πολιτικοὺς—γράφει—φαίνεται ὅτι δὲν εἶχαν σχεδὸν ἐρωτικὰς περιπετείας· ἐρημικοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους παρέμειναν ἄθικτοι ὑπὸ τῆς γοητείας τοῦ ἔρωτος. Ἄλλοι ἀγάπησαν γυναῖκες τόσον ἀσύνετα καὶ τόσον ὑπερβολικά, ὥστε τὸ ὄνομά των ἠμαυρώθη εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας· φήμη, ἐπιτυχία, τιμή, καθῆκον καὶ πατριωτισμὸς ἐρρίφθησαν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν εἰς τὸν βοῦρκον τῆς μηχανορραφίας.

Ὀλίγοι μόνον ἠξιώθησαν νὰ ἀνέλθουν εἰς τὰ ὕψη ἑνὸς εὐγενικοῦ ἔρωτος, νὰ παραδοθοῦν εἰς ἕνα μεγάλο πάθος χωρὶς ἐντροπὴν ἢ μομφήν, νὰ ἀνακουφισθοῦν ἀπὸ τὴν ἔνστασιν τοῦ πολιτικοῦ βίου, ἀπὸ τὴν πικρίαν τῶν ἐχθροτήτων καὶ τῆς λαϊκῆς κατακραυγῆς, εἰς τὸν ἁγνὸν ἐναγκαλισμὸν μιᾶς καλῆς γυναικός.

Προέχει μεταξὺ τῶν τυχερῶν καὶ ἡ μορφὴ τοῦ Οὐΐλλιαμ Ἥβαρτ Γλάδστωνος, τοῦ μεγάλου Φιλελευθέρου ἡγέτου τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος, τοῦ τετράκις χρηματίσαντος πρωθυπουργοῦ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Διὰ τὴν παροῦσαν γενεὰν ὁ Γλάδστων εἶνε σχεδὸν θρυλικὴ μορφή, ἐξαϋλωμένη πολιτικὴ παράδοσις.

Αἱ προσωπογραφίαι τοῦ ἀνδρός, ἀνηρτημέναι ἀκόμη εἰς τοὺς τοίχους πολλῶν παληῶν σπιτιῶν, ἡ ἀγαλματώδης ἀκινησία τῶν ἐπιβλητικῶν χαρακτηριστικῶν του, τὸ ὕφος ἑνὸς ὁμηρικοῦ μεγαλείου, καλλιεργοῦν τὴν δεισιδαιμονίαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κανενὸς ἡμιθέου τοῦ Ὀλύμπου. Τοῦτο εἶνε ἐσφαλμένον, ἐννοεῖται, εἶνε ὀφθαλμαπάτη· ἴσως δὲν ὑπῆρξεν ἀνθρωπινωτέρα μορφή.

Διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ κανεὶς τὸν Γλάδστωνα ὡς ἐραστήν, διὰ νὰ ἐννοήσῃ τὸ κυρίαρχον πάθος, τὸ ὁποῖον ἐφώτισε καὶ ἐνέπνευσε τὴν σταδιοδρομίαν του, δὲν πρέπει κανεὶς νὰ κυττάξῃ τὸ φωτοστεφανωμένον μέτωπον τοῦ κατακτητοῦ, ἀλλὰ τὸ ὡραῖον παιδικὸν ἀκόμη πρόσωπον τοῦ νεανίου, ὅστις, τῷ 1832, εἰς ἡλικίαν 23 ἐτῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων.

— Δὲν ὑπάρχει δανδῆς εἰς τὴν Βουλὴν ποῦ νὰ μὴ ζηλεύῃ τὸ ὡραῖον κεφάλι καὶ τὰ μαῦρα μαλλιά τοῦ Γλάδστωνος», ἔγραφεν ἕνας κοσμικογράφος τῆς ἐποχῆς. Ὅλαι αἱ περιγραφαὶ συμφωνοῦν ὅτι ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς ὡραιοτέρους νέους ποῦ ἔκαμαν παρθενικὰς καρδίας νὰ κτυπήσουν ἢ προσείλκυσαν τὸ ἰδιοτελὲς ἐνδιαφέρον τῶν ἀσχολουμένων μὲ συνοικέσια μητέρων.

Πλούσιος, μορφωμένος, ὑπερόχως προικισμένος μὲ σωματικὴν ὑγιείαν καὶ ρώμην, μὲ διαπεραστικὰ μάτια, τὰ ὁποῖα ἀκτινοβολοῦσαν ἄμεσον ἀπόκρισιν εἰς τὰς φιλικὰς διαθέσεις τῶν ἄλλων, μὲ φωνὴν ἠχηρὰν ποῦ συνήρπαζεν ὅλους ὅσοι τὸν ἤκουαν· ἕνας Ἄδωνις, τὸν ὁποῖον ἡ κοσμικὴ κοινωνία προσεδέχθη μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας.

Ἐπιδεικτικῶς ὁ Γλάδστων περιεφρόνει τὰς εὐκόλους διασκεδάσεις τῶν πλείστων νέων τῆς ἐποχῆς του. Ἐνῷ ἦτο ἀναντιρρήτως κομψός, ἦτο ὁλότελα ἀπηλλαγμένος ἀπὸ ὅλα τὰ βίτσια τῆς μόδας. Δὲν ὑπῆρχε τίποτε τὸ ἀσκητικὸν εἰς τὴν ἐμφάνισίν του, ἀλλὰ τὸ συναίσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνεπτυγμένον εἰς μεγάλον βαθμόν, τὸν ἐπροφύλασσεν ἀπὸ τὰς ἀκρότητας. Ἄλλως τε οἱ μεγάλοι ἐρασταὶ σπανίως ἦσαν ὀπαδοὶ τῆς ὑπερκομψότητος.

ΑΙ ΩΡΑΙΑΙ ΑΔΕΛΦΑΙ ΓΚΛΥΝ

Χάριν ἀναψυχῆς, κατὰ τὰς κοινοβουλευτικὰς διακοπάς, ὁ νεαρὸς Γλάδστων ἔκαμνε ταξεῖδια εἰς τὸ ἐξωτερικόν· τὸ φθινόπωρον τοῦ 1838, εἰς τὴν Σικελίαν, πρωτοσυνήντησε τὰς «ὡραίας δεσποινίδας Γκλὺν»—δύο ἀδελφὰς τῶν ὁποίων ἡ ὠμορφιὰ ἦτο φημισμένη.

Τότε ὁ Γλάδστων ἦτο 28 ἐτῶν, ἡ δὲ μεγάλη ἀδελφή, ἡ Αἰκατερίνη, 26. Εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, τὸ πρῶτον βράδυ τῆς γνωριμίας των, ὁ νέος ἐσημείωσεν: «Ἡ Αἰκατερίνη φαίνεται νὰ ἔχῃ σταθερότητα καὶ αὐτοπεποίθησιν» — καμμία ἐμφανὴς ἔνδειξις κεραυνοβόλου ἔρωτος!

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀμέσους ἐντυπώσεις τῆς Αἰκατερίνης, δὲν ὑπάρχει καμμία πηγή. Ἡ νέα ἦτο καλῆς οἰκογενείας· ἡ μητέρα της ἦτο ἐγγονὴ τοῦ πολιτικοῦ Γκρένβιλ καὶ πρώτη ἐξαδέλφη τοῦ νεωτέρου Πίτ. Ἡ πολιτικὴ ἦτο μέσα στὸ αἷμά της, ἀλλὰ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν αἱ νεάνιδες δὲν ἐνδιεφέροντο γιὰ τέτοια ζητήματα: μολονότι, λοιπὸν ἐτέρπετο ἀπὸ τὴν συνομιλίαν του, ἡ ὁποία ἀνεφέρετο εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νεωτέραν ἱστορίαν, εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν λογοτεχνίαν, ἡ Αἰκατερίνη Γκλὺν δὲν φαίνεται νὰ εἶχε τὸ παραμικρὸν προαίσθημα ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Οὐΐλλιαμ Ἥβαρτ Γλάδστωνος ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἀθανασίαν.

Ἀπὸ τὴν Σικελίαν ἐπῆγαν εἰς τὴν Ρώμην, ὅπου κάποια διπλωματικὴ προσωπικότης, προσκαλέσασα τὴν μὶς Γκλὺν εἰς δεῖπνον ἕνα βράδυ εἰς τὴν πρεσβείαν, τῆς εἶπεν ὅτι ὁ Γλάδστων ἦτο ὁ μέλλων πρωθυπουργός. Φαίνεται ὅτι ἐξεδήλωσε τὴν ἔκπληξίν της κατὰ τρόπον ἀδέξιον!

Πάντως, ὁ ἔρως καὶ ἡ φήμη εἶναι πράγματα διαφορετικὰ καὶ ὡς ἐρωτευμένος ὁ Γλάδστων συμπαρέσυρεν ὅλα τὰ ἐμπόδια. Φλογερός, ὁρμητικός, εὔγλωττος, ἀνεκάλυψε ταχέως μέσα του ἕνα πάθος διὰ τὴν ὡραίαν Αἰκατερίνην Γκλύν, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ διαρκέσῃ ἰσοβίως καὶ ὕστερ' ἀπὸ λίγο ἐξέχυνε τὴν λάβαν τῆς καρδιᾶς του εἰς ἀκαταγώνιστον χείμαρρον εὐγλωττίας.

Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν, ἡ βασίλισσα Βικτωρία συνείθιζε νὰ παραπονῆται ὅτι ὁ κ. Γλάδστων, ὅταν ἦτο πρωθυπουργός, τῆς ὡμίλει ὡσὰν νὰ ἀπηυθύνετο πρὸς δημοσίαν συγκέντρωσιν. Κάτι ἀπὸ τὴν ἰδίαν ρητορικὴν πλημμύραν ὑπῆρχεν εἰς τὰς ἐρωτικάς του προσφωνήσεις πρὸς τὴν ἀγαπημένην Αἰκατερίνην ἀλλὰ οὔτε τότε, οὔτε ποτὲ ἄλλοτε ἐκείνη εἶχε τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς εἰλικρινείας τῆς ἀφοσιώσεώς του. Ἄρχων τῆς γλώσσης, συνεσώρευε λέξεις σὰν θυμίαμα ἐπάνω εἰς τὸν βωμὸν μιᾶς μεγάλης ἀγάπης. Ἦτο —τῆς ἔλεγεν— ἡ «ταιριαστικὴ πνευματικὴ νύμφη» του· ἡ ἕνωσίς των θὰ ἦτο «ὁ τέλειος γάμος δύο ἀληθινῶν ψυχῶν». Δὲν ἐπέρασε καιρὸς καὶ ἡ Αἰκατερίνη ἦτο ἐξ ἴσου βαθειὰ ἐρωτευμένη. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1839 ἀνηγγέλθησαν ἐπισήμως οἱ ἀρραβῶνές των καὶ μετὰ ἕνα μῆνα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των, ἐν μέσῳ τελετῶν καὶ πανηγύρεων εἰς τὸν προγονικὸν πύργον τῶν Γκλύν.

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Τότε ἄρχισε τὸ πραγματικὸν εἰδύλλιον τῆς ζωῆς τοῦ Οὐΐλλιαμ Ἥβαρτ Γλάδστωνος. Οἱ σκανδαλοθῆραι ψευδῶς ἰσχυρίσθησαν ὅτι εἰς τὰ παρασκήνια τοῦ δημοσίου βίου του ἐκρύπτοντο μηχανορραφίαι, μυστικαὶ περιπέτειαι εἰς τὰς ὁποίας ἔπαιζαν ρόλον καὶ γυναῖκες. Οὐδὲν ἴχνος ἀληθείας ὑπάρχει εἰς τὰς συκοφαντίας αὐτάς. Ὁ μεγάλος πολιτικὸς ἦτο μεγάλος ἐραστής, ἐκ τῶν μεγαλυτέρων τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ὁ θησαυρὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του ἀνῆκε σὲ μιὰ γυναῖκα, χάριν τῆς ὁποίας ἐθεώρει ὅλας τὰς γυναῖκας, ἀκόμη καὶ τὰς ἀποκλήρους, ἀξίας σεβασμοῦ, μολονότι μόνον αὐτὴ ἤξευρε τὰ μυστικά κατατόπια τῆς καρδιᾶς του.

Ἐξ ἀρχῆς τοῦ συζυγικοῦ των βίου, ἡ κυρία Γλάδστωνος συνεμερίσθη πλήρως τὰς πολιτικάς του φιλοδοξίας, οὐδέποτε ἀποβλέψασα εἰς οἱονδήποτε δημόσιον ῥόλον, ἀλλὰ μοχθοῦσα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ συζύγου της εἰς τὴν σπιτικήν του ζωήν· πρὸ πάντων δὲ διὰ νὰ τοῦ τονώσῃ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἔμπνευσιν διὰ τὸ τρομερὸν ἔργον του.

Ἀπέκτησαν πολλὰ παιδιὰ ἐν γοργῇ διαδοχῇ ἀλλὰ ἡ ἀντίληψις τῆς κυρίας Γλάδστωνος περὶ μητρότητος δὲν συνεπήγετο τὴν παραγκώνισιν τοῦ συζύγου της εἰς τὸ δεύτερον ἐπίπεδον.

Πράγματι, ἡ γεμάτη αὐτοθυσίαν ἀγάπη της δι' αὐτὴν ἐνεῖχε μίαν μεγάλην δόσιν μητρικῆς ἀγάπης, καὶ λέγεται ὅτι, ὅταν ἐμετροῦσε τὰ παιδιά της, πρόσεθετε μέσα της ἄλλο ἕνα εἰς τὸν ἀριθμόν, περιλαμβάνουσα μεταξὺ ἐκείνων ποὺ εἶχαν ἀνάγκην τῆς ἀγάπης της καὶ τῆς προσπαθείας της τὸν ἄνδρα, τὸν ὁποῖον ὅλος ὁ κόσμος ἀνεκήρυσσεν ὡς μίαν ἀπὸ τὰς μεγάλας μορφὰς τοῦ αἰῶνος του.

Μυστικὰ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον δὲν εἶχαν. Ὅταν ἔγινεν ὑπουργός, ὁ Γλάδστων τῆς εἶπε: «Τί προτιμᾶς: νὰ μὴ σοῦ λέω τίποτε, ὁπότε μπορεῖς νὰ λὲς ὅ,τι θέλεις, ἢ νὰ σοῦ τὰ λέω ὅλα, ὁπότε δὲν θὰ μπορῇς νὰ πῇς τίποτε;» Αὐτὴ ἐπροτίμησε νὰ τὰ ξέρῃ ὅλα, καὶ μετὰ 50 ἔτη, ὁ σύζυγός της ἦτο εἰς θέσιν νὰ διακηρύξῃ: «Ἤξευρεν ὅλα τὰ μυστικὰ καὶ δὲν ἐπρόδωκε ποτὲ κανένα».

Ὅταν διεδραματίζοντο σοβαρὰ γεγονότα εἰς τὴν Βουλήν, ἡ σύζυγος τοῦ Γλάδστωνος παρευρίσκετο ἀνελλιπῶς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων καθημένη εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα καθίσματα τοῦ θεωρείου τῶν κυριῶν, μὴ ἀπομακρύνουσα οὐδὲ στιγμὴν τὸ βλέμμα της ἀπὸ τὸν σύζυγόν της, ἐφ' ὅσον ὡμίλει, καὶ φεύγουσα ἱκανοποιημένη, ὅταν τὸ ἔργον του ἐτελείωνε καὶ ὁ θρίαμβός του ἦτο ἀσφαλής.

Ἀλλὰ εἰς ὅλα αὐτὰ δὲν ὑπῆρχεν οὔτε νύξις δουλικῆς ὑποταγῆς, οὔτε σκέψις περὶ ἐγκαταλείψεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς σκέψεώς της καὶ τοῦ χαρακτῆρος της. Κακόβουλοι φλυαρίαι παρέστησαν ἐνίοτε τὴν Αἰκατερίνην ὡς γυναῖκα «τοῦ σπιτιοῦ» χωρὶς ἰδικήν της ἀτομικότητα—προσκεκολλημένην καὶ ἀποζῶσαν ἐκ τῆς πολιτικῆς φήμης τοῦ συζύγου της. Ἐπίσης, μερικοὶ ἐπικριταὶ παρέστησαν τὸν Γλάδστωνα ὡς ἕνα εἶδος Ἀνατολίτου σουλτάνου, ὡς πατριαρχικὸν δεσπότην, κατατυραννοῦντα τὴν γυναῖκα ποὺ τὸν ἀγαποῦσε, ὑποτάσσοντα τὴν ἀσθενῆ της ἀτομικότητα εἰς ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας του.

Μεγαλυτέρα συκοφαντία δὲν ἐπενοήθη ποτέ. Ἡ σύζυγος τοῦ πολιτικοῦ οὐδέποτε παρητήθη τοῦ συζυγικοῦ δικαιώματός της, ὅπως ἐκφέρῃ τὰς κρίσεις της, καὶ ὅταν αἱ γνῶμαι των διέφεραν, ὅπως συνέβαιναν ἐνίοτε, ἐπεκράτει γενικῶς ἡ γυναικεία διαίσθησίς της.

«ΕΧΕΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΙΚΑΙΟΝ»

Ὕστερ' ἀπὸ ἕνα τέτοιο ἐρωτικὸν μάλωμα, τῆς ἔγραψεν ἕνα ὡραῖον γράμμα καὶ τῆς ἐζητοῦσε συγγνώμην, λέγων: «Ἔχεις πάντοτε δίκαιον· δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ σφάλῃς». Ποῦ βλέπετε τὸν τυραννικὸν σύζυγον; Ἡ κυρία Γλάδστωνος ἐφύλασσεν αὐτὸ τὸ σημείωμα διὰ βίου.

Ἐπὶ 60 ἔτη διήρκεσεν αὐτὸ τὸ εἰδύλλιον συζυγικοῦ ἔρωτος καὶ ὅταν τέλος ὁ μεγάλος πολιτικὸς ἀπετέθη νεκρὸς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Οὐεστμίνστερ, μιὰ μαυροντυμένη γυναικεία μορφή, λιγάκι σκυφτὴ ἀπὸ τὰ χρόνια, ἀλλ' ἀκόμη ἐπιβλητικὴ καὶ ἰδιοτύπως ὡραία, προηγεῖτο τῶν βασιλικῶν πριγκήπων καὶ τῶν διασήμων πολιτικῶν οἱ ὁποῖοι εἶχαν πάει ν' ἀποτίσουν τὸν ὕστατον φόρον τιμῆς πρὸς τὸν ἔνδοξον νεκρόν.

— Ποτὲ δὲν μ' ἐνόμισε γρηὰ καὶ ποτὲ δὲν τὸν ἐνόμισα γέρον» εἶπε σὲ μιὰ φίλη ποὺ τῆς ἔγραψε γιὰ νὰ τὴν συλλυπηθῇ. Ἡ ἀγάπη των ἐν πάσῃ περιπτώσει ἦτο αἰωνίως νέα· ὅπως ὁ Γλάδστων ὡμολόγησε δημοσίᾳ, ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του, ἡ ἀγάπη των ὑπῆρξε «πηγὴ ἀνέφελης καὶ διαρκοῦς παρηγορίας», χωρὶς χάσμα, χωρὶς σκιάν, χωρὶς ἀμφιβολίαν, χωρὶς μεταβολήν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔργον τοῦ Γλάδστωνος ὡς πολιτικοῦ, αἱ γνῶμαι θὰ διαφέρουν, καταλήγει ὁ Ἄγγλος ἱστορητής· ἀλλὰ ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν μίαν γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἀγάπησε λάμπει σὰν λευκὴ φλόγα διὰ μέσου τῆς ὀμίχλης τῶν δεκαετηρίδων.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Καλαμῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου ἐκπτώσεως ἡ ἐκτέλεσις ἐν τῷ λιμένι Καλαμῶν τῶν κατωτέρω ἔργων ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς μελέτης τῆς καταρτισθείσης παρὰ τῆς Ἑταιρείας Dyckeroff et Widmann καὶ ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 315 τοῦ 1928 πράξεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29002 τοῦ 1928 ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἤτοι:

1) Ἐκσκαφὴ λιμένος.
2) Προέκτασις ἐξωτερικοῦ βραχίονος ἀνατολικῶς.
3) Νέος ἀντιβραχίων.
4) Προκυμαῖαι ὑπάρχοντος μώλου.
5) Διακλάδωσις τῆς δυτ. προκυμαίας τῆς μικρᾶς δεξαμενῆς τοῦ λιμένος.
6) Κύριος συγκεντρωτικὸς ὀχετὸς καὶ
7) Ἀποθῆκαι ἐπὶ τῆς βορείας προκυμαίας.

Ἡ ἀξία τῶν ἄνω ἔργων προϋπελογίσθη εἰς δρχ. 85.000.000.

Ἡ ἔκπτωσις γίνεται ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (ο)ο) εἰς ἀκεραίας μονάδας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Καλαμῶν τὴν 19ην Μαΐου 1929, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ.

Εἰς τὴν δημοπρασίαν εἶνε δεκτοὶ καὶ ἐργολάβοι ἀλλοδαποί.

Πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν δέον νὰ κατατεθῶσιν ὑφ' ἑκάστου μειοδότου λόγῳ ἐγγυήσεως εἰς χρήματα μὲν δρχ. 1.400.000, εἰς δημόσια δὲ χρεώγραφα, ὑπολογιζόμενα εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν ἢ εἰς ἐγγυοδοτικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης δρχ. 2.800.000.

Οἱ λοιποὶ ὅροι τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν καὶ τῆς ἐνεργείας ταύτης καθορίζονται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 372 διακηρύξει ἡμῶν. Ἀντίγραφον ταύτης, ὡς καὶ τῆς ῥηθείσης μελέτης ὁλοκλήρου καὶ πάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων εἶνε κατατεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Καλαμῶν καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ἀκαδημίας 50, ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τούτων.

Ἐν Καλάμαις τῇ 13 Μαρτίου 1929.
Ὁ πρόεδρος τῆς Λιμ. Ἐπιτροπῆς Καλαμῶν
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Δ. ΚΟΝΤΕΑΣ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Δημοπρασία ἐκφορτώσεως γαιανθράκων ἐν Πειραιεῖ

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, τὴν ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ἐκφόρτωσιν, ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου «Παναγὸς Λύτρας», 5.000 περίπου τόννων γαιανθράκων Κάρδιφ, συμφώνως τοῖ ὅροις τοῖς κατατεθειμένοις παρὰ τῷ Τμήματι Προμηθειῶν, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 5. Ἐνσφράγιστοι προσφοραὶ δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 18ης τρέχοντος μηνὸς ἡμέρας Πέμπτης. Οὐδεμία προσφορὰ δεκτὴ ἄνευ τῆς ἐν τοῖς ὅροις τῆς δημοπρασίας καθοριζομένης ἐγγυοδοσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἀπριλίου 1929.
(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως)

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ἐγκατάστασις τελεία πρὸς παραγωγὴν πάγου καὶ ψύξιν δύο μεγάλων θαλάμων, τοῦ γνωστοῦ Ἑλβετικοῦ Οἴκου Σούλτσερ, σχεδὸν καινουργής, πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμήν. Πληροφορίαι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μεγάλη Βρεττανία».

ΩΜΕΓΑ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ

Ἀφοῦ κατετάγη ΠΡΩΤΟΝ (ex aequo) εἰς τὸν Διεθνῆ Διαγωνισμὸν τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῆς Τέδδιγκτον (Ἀγγλία) καὶ ἐπέτυχε 13 πρῶτα Βραβεῖα εἰς τὸν Διεθνῆ Διαγωνισμὸν τοῦ Ἀστεροσκοπείου τῆς Νιουσάτελ (Ἑλβετία), τὸ ΩΜΕΓΑ κατεσκεύασε σειρὰν νέων ὑποδειγμάτων, ἅτινα τὸ ἀναδεικνύουσιν ἐπίσης

ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ

Μὴν ἀγοράζετε ὡρολόγια ὡς δῆθεν τῆς αὐτῆς ποιότητος

ΑΠΑΙΤΕΙΤΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΤΗΝ ΜΑΡΚΑ

ΩΜΕΓΑ

Τὰ Ὡρολόγια ΩΜΕΓΑ πωλοῦνται.

Εἰς τὸ Ὡρολογοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ Ι. ΙΓΓΛΕΣΗ Ὁδὸς Σταδίου 47
» » » ΕΥΘΥΜΙΟΥ Α. ΖΟΛΩΤΑ » Αἰόλου 82α
» » » ΒΟΥΡΑΚΗ & ΜΟΣΧΟΥ » Βουκουρεστίου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ Α. Ε.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 102.100.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡΑΧΜ. 100.000
ΥΠΟΚ/ΜΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΑΤΡΑΙ—ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ 6 %
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΨΕΙ 5 %

DE SOTO SIX
Ο ΝΕΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ
CHRYSLER
ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΣ ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΑ: ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ 29

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΓΕΩΡΓ. Γ. ΚΛΩΝΑΡΙΔΗΣ & ΣΙΑ
ΠΡΟΣΩΡ. ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ 27Β
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ
Κ. & Β. ΚΛΩΝΑΡΙΔΗΣ
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 109 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ

ΝΕΟΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ΣΠΥΡΟΥ Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ
Ὁδὸς Σταδίου 52 κάτωθεν Ἀρσακείου

Μεγάλος πλουτισμὸς τῶν ἑτοίμων ἐνδυμάτων· ἀφάνταστα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ποιότητα κατασκευασμένα μὲ ὑλικὰ Α' ποιότητος ὅμοια μὲ τῶν ἐπὶ παραγγελίᾳ.

ΜΕΓΑ ΤΜΗΜΑ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν δύο εἰδικῶν Κοπτῶν διπλωματούχων τῶν Παρισίων
ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΚΑΜΠΑΡΤΙΝΕΣ
εἰς 500 χρωματισμοὺς καὶ σχέδια
ΤΙΜΑΙ 30 % ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ ΟΛΩΝ

ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΦΘΗΝΙΑ

Α. Μ. ΠΑΠΑΣΙΔΕΡΗΣ
ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΜΗΧΑΝΩΝ
ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 6 – ΑΘΗΝΑΙ – ΤΗΛ. 63-90

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ ROBEY
ΑΕΡΟΣΥΜΠΙΕΣΤΑΙ - ΣΚΥΡΟΘΡΑΥΣΤΑΙ - ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑΙ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΑΙ ΜΗΤΕΡΕΣ
νὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε ὅτι ἡ
ΜΑΓΝΗΣΙΑ Σ. ΠΕΛΛΕΓΡΙΝΟ
εἶναι τὸ καλλίτερο φάρμακον διὰ τὰ παιδιά τους, ἰδίως ὅταν ἔχουν ἐπιμόνους διαρροίας λόγῳ πολυφαγίας ἢ ζυμώσεις τῶν περιττωμάτων ἐντὸς τοῦ ἐντέρου—
Ζητήσατε τὸ σῆμα γνησιότητος τοῦ προσκυνητοῦ μὲ τὴν ὑπογραφὴν Prodel.
MAGNESIA
S. PELLEGRINO
ΣΗΜΑ ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΟΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

(Κάλυψις ρεύματος συνοικίας «Λεύκας»)

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 20ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 11ης π. μ. ὥρας, ἐνώπιον τῆς Δημαρχ. Ἐπιτροπῆς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν μεθ' ὁρίου ἡ κάλυψις τοῦ ἐν τῇ Συνοικίᾳ Λεύκας ρεύματος διὰ κατασκευῆς ὑπονόμου ᾠοειδοῦς διατομῆς 1.49Χ2.19 ἀπὸ τοῦ πλακοσκεποῦς ὀχετοῦ τῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης καὶ πρὸς τὰ κατάντη μέχρι τοῦ χειμάρρου Ἰλισσοῦ, ἧς ἡ δαπάνη προϋπελογίσθη εἰς ἓν ἑκατομμύριον πεντήκοντα χιλιάδας (1.050.000) δραχμῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν, προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Γραφεῖον Γεφυρῶν καὶ Ὑπονόμων τοῦ Δήμου, ἀπὸ τῆς 11—12 π. μ. ὥρας.

Ὁ Δήμαρχος
ΣΠ. ΠΑΤΣΗΣ

ΖΗΤΕΙ θέσιν ἐπιστάτου ἢ φύλακος παρὰ κτήματι ἢ οἰκογενείᾳ οἰκογενάρχης ἔντιμος ἀτυχήσας πρώην ἔμπορος. Πληροφορίαι Διαχείρισιν «Πρωΐας».

ΣΥΛΛΟΓΗ γραμματοσήμων πλήρης μεγίστης ἀξίας πωλεῖται ὁλόκληρος ἢ τμηματικῶς. Πληροφορίαι στάσις Ἀμπελοκήπων ὄπισθεν Μπὰρ «Πουπέ» οἰκία κ. Καλαντζοπούλου.

ΜΑΝΔΟΛΙΝΑ δύο καὶ δύο μανδόλαι μιὰ μικρὴ καὶ μία μεγάλη μεταχειρισμέναι ἀλλὰ εἰς ἀρίστην κατάστασιν ἅπαντα πωλοῦνται. Πληροφορίαι στάσις Ἀμπελοκήπων ὄπισθεν Μπὰρ «Πουπέ» οἰκία κ. Καλαντζοπούλου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ"
ΕΤΑΙΡΕΙΑ LIMITED ΚΕΦΑΛ. 3.200.000 ΓΑΛΛ. ΦΡΑΓΚΑ
Διαχειριστὴς ὑπεύθυνος ΣΠΥΡΟΣ Α. ΒΟΝΤΕΤΣΙΑΝΟΣ
160 Bd Saint — Germain — PARIS
Μὲ 7 ὀρόφους, 70 δωμάτια, αἴθουσαι λουτροῦ καὶ ὅλα τὰ νεώτερα χρειώδη. Τηλέφωνον εἰς ὅλα τὰ δωμάτια. Σαλόνια, καπνιστήρια, Βιβλιοθῆκαι
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ"
Κουζίνα Γαλλικὴ καὶ Ἀνατολικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν πρώην ἀρχιμαγείρου τῶν Καννῶν καὶ τῆς Ντωβίλ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ DANTON 87—35 καὶ 87—36 καὶ INTER LITTRÉ 59

Κάλτσες μεταξωτὲς—Κυλόττες—Γάντια—Τσάντες—Κασκορσὲ
καὶ ὅλα τὰ Μοδέρνα τοῦ γυναικείου στολισμοῦ
ΕΙΣ ΤΟ "ΡΕΚΟΡ"
ΔΗΜ. ΚΟΡΑΚΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 16

ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ ΚΟΡΑΗ 5—ΠΕΙΡΑΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 6
15 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
Πλῆρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡΑΧ. 100.000—7 %
ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΦΟΡΟΥ
— Καταθέσεις εἰς δραχμὰς καὶ συνάλλαγμα ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ὁ κ. Δ. Πολυμερόπουλος διὰ δημοσιεύματος ὑφ' ὃ ἔθεσε τὴν ὑπογραφήν του θὰ ἔπρεπε νὰ χαρακτηρισθῇ μὲ βαρύτατον χαρακτηρισμὸν δι' ὅσα ἀνακριβῆ ὑπέγραψε.

Δὲν παρέστην εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, οὔτε ἐπρότεινα καὶ εἰς οὐδένα ποτὲ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. ὡμίλησα ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Καραγκιόζ, ὡς ἄλλως τε πράττω ἀπὸ συστήματος ἐπὶ προσωπικῶν ζητημάτων. Μάρτυρες τούτου ἅπαντες οἱ Σύμβουλοι τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Δὲν τοῦ προσάπτω ἐν τούτοις οὐδένα χαρακτηρισμόν, διότι εἶνε τόσον ἀγαθὸς ὁ ἄνθρωπος, ὥστε νὰ μὴ ἠμπορῶ νὰ εἰπῶ ὅτι πταίει ὁ ἴδιος. Γ. Κ. ΣΤΡΙΓΚΟΣ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΠΑΘΩΝ

Φίλη «Πρωΐα»,

Θὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως δημοσιεύσητε τὰ κάτωθι ἐν σχέσει μὲ τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον περὶ ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν:

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐλήφθη νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις καὶ ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ καὶ ἐν συνεδρίᾳ μυστικῇ θέλει συζητηθῇ καὶ κατόπιν δημοσιευθῇ τὸ νομοθετικὸν διάταγμα.

Τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις καὶ ἀνακολουθίας, ἔχει δὲ ἀνάγκην μεγάλης συζητήσεως καὶ ὑποδείξεως πολλῶν προκυπτόντων ζητημάτων, ἵνα ταῦτα διορθωθῶσι, θέλει δὲ μόνον διορθωθῇ καὶ συμπληρωθῇ διὰ τῆς ἐλευθέρας ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μόνον εἷς βουλευτὴς κατάγεται ἐκ τῶν κυρίως νομῶν τῶν πολεμοπαθῶν. Ἕνεκα τούτου πρέπει νὰ μὴ συζητηθῇ τοῦτο εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ἀλλὰ νὰ μείνῃ ἵνα συζητηθῇ εἰς τὴν Βουλήν.

Οἱ πολεμοπαθεῖς περιμένουν 12 χρόνια τώρα, τρεῖς ἢ τέσσαρες μῆνες περισσότερον δὲν θὰ τοὺς βλάψῃ εἰς τίποτε. Ν. Ζῆτρος

ΣΤΗΘΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Δρ Γ. Α. Γεωργακόπουλος ἰατρὸς παθολόγος τ. βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ κ. BACMEISTER δέχεται Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευὴν π.μ. εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ Κλινικήν του Ἀφεντούλη 7 (τηλέφ. 1047). Ἰδιαίτερον τμῆμα RONTGEN, ὑπεριωδῶν ἀκτίνων κλπ. Χειρουργικὴ θεραπεία πνευμονικῆς φυματιώσεως. Δεκτοὶ ἀσθενεῖς εἰς τὴν ἐν Κηφισσιᾷ Κλινικήν του «Ἅγιος Ἀνδρέας» (τηλέφ. 118) ἐντὸς ἀπεράντου πευκοφύτου ἐκτάσεως, κλειστὴ φυματίωσις, πλευρίτιδες, ἀδενίτιδες κλπ. Εἰδικὴ θεραπεία ἀδένων παιδικῆς ἡλικίας, ῥαχίτιδες, φυματίωσις ὀστῶν. Πληροφορίαι εἰς τὰς Κλινικάς.

Ἡ ξανθὴ Βασίλισσα τῆς Γερμανικῆς κατασκοπείας

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Τὸν ὁδηγοῦν ἀμέσως εἰς ἕνα μεγάλο ψυχρὸν γραφεῖον, ὅπου, ὀρθία κοντὰ σ' ἕνα τραπέζι, μιὰ γυναῖκα τὸν περιμένει. Εἶνε ἡ κυρία τῆς Ἀμβέρσης, ἡ μυστηριώδης ξανθή, ἡ δεσποινὶς Δόκτωρ, ἡ λοχαγὸς Χάϊνρικσεν, ἡ πριγκήπισσα Ἰωάννα, ἡ κυρία Μύλλερ, ἡ μὶς Λίορι, εἶνε ἐκείνη ποὺ δὲν ἔχει ὄνομα, οὔτε καρδιά, δὲν ἔχει παρὰ μιὰν μορφὴν διαβολικῆς ὠμορφιᾶς καὶ μίαν ἔμμονον σκέψιν μέσα στὸ μυαλό της: Γερμανία ὑπεράνω ὅλων...

Ὑποδέχεται τὸν νεοσύλλεκτον μὲ λόγια σύντομα καὶ βίαια. Τὸ μαστίγιον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἀποχωρίζεται ποτέ, τρέμει μέσα εἰς τὸ νευρικόν της χέρι. Ἡ ἀνάκρισις ἀρχίζει: Ποιὸς εἶσαι, ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι; Τί ἔχεις μέσα στὸ στῆθος καὶ τὸ κρανίον σου ποῦ νὰ ἠμπορῶ νὰ τὸ χρησιμοποιήσω;

Ἡ θεωρητικὴ διδασκαλία καὶ ἡ προπόνησις ἀρχίζουν. Κλεισμένος, χωρὶς νὰ τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ βγῇ οὔτε εἰς τὸν κῆπον, ὁ μαθητευόμενος κατάσκοπος, ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, ἐνίοτε δύο ἑβδομάδας, πλάθεται, διαμορφώνεται. Σκυμμένη ἐπάνω του, ἀκούραστη, μὲ τὰ μάτια ἀδυσώπητα καὶ γοητευτικά, μὲ τὸ στόμα σκληρὸν καὶ θελκτικόν, ἡ κυρία τῆς Ἀμβέρσης, τοῦ ὑπαγορεύει τὰ ἀτιμωτικὰ καθήκοντά του. Τοῦ δείχνουν πίνακας ὅπου ἀπεικονίζονται ὅλαι αἱ στολαὶ τῶν συμμαχικῶν στρατῶν, τοῦ μαθαίνουν τὰ μυστήρια τῆς συμπαθητικῆς μελάνης, τῶν κρυπτογραφικῶν κωδίκων, τῶν ὀπτικῶν μεταβιβάσεων, τῆς κλοπῆς τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῶν τηλεγραφημάτων. Τοῦ λέγουν πῶς πρέπει νὰ ὑπακούῃ τυφλῶς, χωρὶς νὰ βουλεύεται καὶ χωρὶς νὰ ἐννοῇ, πῶς πρέπει νὰ εἶνε ἀφωσιωμένος ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὸν ἀνώνυμον αὐθέντην καὶ νὰ σιωπᾷ ἀκόμη καὶ πρὸ τῶν προτεταμένων ὅπλων τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος.

Ἐνίοτε, ὁ νεοσύλλεκτος ἀργεῖ νὰ ὑποκύψῃ, ἐξεγείρεται, θέλει νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸν κλοιόν. Τότε ἡ ξανθὴ κυρία, ἡ ὡραία γυναίκα μὲ τὰ λεπτά, μακροδάκτυλα χέρια, σηκώνει τὸ μαστίγιόν της καὶ κτυπᾷ, κτυπᾷ τὸν ἄνδρα εἰς τὸ πρόσωπον.

Δὲν ἐγνώριζε τὸν οἶκτον καὶ δὲν ἠσθάνετο παρὰ περιφρόνησιν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν. Ἐξ αἰτίας αὐτῆς, καὶ χάριν αὐτῆς, τριακόσιοι καὶ πλέον κατάσκοποι, ὑπηρετοῦντες ὑπὸ διαφόρους τίτλους καὶ τρόπους τὴν Γερμανίαν, ἐτυφεκίσθησαν, τόσον εἰς τὰς Συμμάχους χώρας, ὅσον καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν ἢ τὴν Αὐστροουγγαρίαν. Ἐξ αἰτίας αὐτῆς καὶ χάριν αὐτῆς, πολλαὶ ἑκατοντάδες ἄλλων δυστυχισμένων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν αἰχμαλωτισθῇ ἀπὸ τὰ θέλγητρα τῆς ἐξαισίας ὠμορφιᾶς της, δὲν ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὸν τυφεκισμὸν παρὰ διὰ νὰ ὑποστοῦν ἀτελείωτα ἔτη φυλακίσεως. Εἰς τὴν «ξανθὴν κυρίαν τῆς Ἀμβέρσης» ἀποδίδεται ἐπίσης τὸ οἰκτρὸν τέλος ἑνὸς Παριζιάνου Ἕλληνος, τοῦ Κωνσταντίνου Κοντογιάννη, ὁ ὁποῖος τὴν εἶχεν ἐρωτευθῆ τρελλὰ καὶ διὰ νὰ τὴν κατακτήσῃ, εἶχε δεχθῆ νὰ γίνῃ μέσα εἰς τὸ Παρίσι, πράκτωρ τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας μὲ μισθὸν 10.000 φράγκων τὸν μῆνα διὰ νὰ συλληφθῇ καὶ νὰ τυφεκισθῇ εἰς τὰς Βενσέν.

Μετὰ τὴν πρόσληψιν τῶν πρακτόρων της, τοὺς εἶχεν ὑπὸ διαρκῆ ἐπιτήρησιν, ἀναθέτουσα εἰς τοὺς μὲν νὰ κατασκοπεύουν τοὺς δέ. Ἦτο μιὰ ὕπαρξις πραγματικὰ διαβολική, γεννημένη γιὰ τὰς μηχανορραφίας καὶ τὰς σκευωρίας. Δὲν ἐγνώριζεν ἐμπόδια, ἐξέθετεν ἄφοβα τὴν ζωήν της εἰς τοὺς κινδύνους κ' ἐπατοῦσε χωρὶς νὰ τρέμῃ ἐπάνω εἰς τὰ πτώματα ποὺ ἔσπερνε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια της. Ὅλος ὁ κόσμος ὑπήκουε τυφλῶς· εἰς αὐτὴν καὶ τὴν ἐφοβεῖτο. Οἱ πιὸ ἀγέρωχοι στρατηγοὶ δὲν ὡμιλοῦσαν γι' αὐτὴν παρὰ μὲ ταπεινότητα. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας της δὲν τὴν ἐξεπέρασεν ὡς κατάσκοπον.

Εἰς χιλιάδας ὑπελογίζοντο οἱ πράκτορές της, ὅσοι, ἀπεσταλμένοι παρ' αὐτῆς, εἰσεχώρουν εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἰς κάθε περίπτωσιν, εἰς κάθε δικογραφίαν, ἀνεφαίνετο ἀόρατος καὶ πανταχοῦ παροῦσα διὰ τῶν νευροσπάστων της, τῶν ὁποίων διηύθυνε τὰς κινήσεις. Πολλοὶ ἔλεγαν, κατὰ καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, πολλὰ πράγματα γι' αὐτήν. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠμπόρεσε ποτὲ νὰ «μιλήσῃ» γι' αὐτήν, νὰ εἰπῇ θετικὰ πράγματα. Ἑκατὸν φορὲς —λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς διευθύνοντας τὴν γαλλικὴν ἀντικατασκοπείαν—ἐπεχείρησα νὰ μάθω, ἐπλησίασα τὸν ἀξιοθρήνητον κατηγορούμενον, ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε τὴν τύχην ποὺ τὸν ἀνέμενε.

— Τὸ ὄνομά της, τὸ ἀληθινό της ὄνομα;... Πές μου ποιὰ εἶνε πραγματικῶς καὶ θὰ γλυτώσῃς.

Τὸ θῦμα ἔκλαιε μὲ λυγμούς, ἐπροσπαθοῦσε νὰ ἐνθυμηθῇ, νὰ παραλληλίσῃ ὀνόματα, ἀριθμούς... Τίποτε, δὲν ἤξευρε τίποτε.

Μὲ στητὴ κορμοστασιὰ κάτω ἀπὸ τὸ μαῦρο ταγιέρ της, μὲ τὰ ἄφθονα ξανθὰ μαλλιά της, πλεγμένα καὶ τυλιγμένα στὸ κεφάλι της, τοὺς γρόνθους σφιγμένους, τὰ ὡραῖά της πράσινα μάτια ἀγριεμένα, ἡ κυρία τῆς Ἀμβέρσης, ζωντανὴ Βαλκυρία, ἀδάμαστη καβαλλάρισα Ἔλσα, ἔπαιξε μὲ τὴν καρδιά, τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν θέλησιν τόσων ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν «μεγάλην Γερμανίαν», τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν κατώρθωσε νὰ σώσῃ.

Σήμερα, ἡ «ξανθὴ κυρία τῆς Ἀμβέρσης», νέα ἀκόμη, ἀλλὰ ἐξουθενωμένη ἀπὸ τὴν μορφίνην καὶ τὴν κοκαΐνην καὶ ἀπολέσασα λόγον καὶ λογικόν, περιμένει εἰς ἄσυλον φρενοβλαβῶν τοῦ Βερολίνου τὸν θάνατον νὰ θέσῃ τέλος εἰς μίαν ὕπαρξιν, ἡ ὁποία, παρ' ὅλα ὅσα ἐγνώσθησαν περὶ αὐτῆς, θὰ διατηρήσῃ ἀναμφιβόλως πάντοτε ἕνα χαρακτῆρα θρύλου.

* * *

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Οἱ ἀρτοποιοὶ Σύρου

Οἱ ἀρτοποιοὶ Σύρου δι' ἐγγράφου των διαβιβασθέντος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ἐκεῖ ἀστυνομίας ἡ ὁποία διὰ διαταγῆς της ὑπεχρέωσεν αὐτοὺς ὅπως καθορίσουν τὸ βάρος τῶν πωλουμένων ἄρτων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ μέχρι σήμερον κρατοῦν μέτρον καθ' ὃ τὸ ἀκριβὲς βάρος συνεπληροῦτο διὰ μικροτέρων τεμαχίων.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην κατέληξεν ἡ ἀστυνομία Σύρου, καθόσον κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν παντοπωλῶν πώλησιν τῶν ἄρτων παρελείποντο πάντοτε τὰ πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν τεμάχια.

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως μὴ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἀνωτέρω μέτρον καθόσον δι' αὐτοῦ παραβλάπτονται τὰ συμφέροντα τῶν ἀρτοποιῶν.

—Οἱ σαγματοποιοὶ

Τὰ μέλη τοῦ συνδέσμου τῶν Σαγματοποιῶν θὰ ὑποβάλουν ἔγγραφον διαμαρτυρίαν πρὸς τὸ πολιτικὸν γραφεῖον διότι δὲν κατώρθωσαν μέχρι σήμερον νὰ ἐπιτύχουν ἀκρόασιν παρὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, πρὸς ἔκθεσιν τῶν αἰτημάτων των.

—Συνελεύσεις

Σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν θὰ γίνῃ γενικὴ συνέλευσις τοῦ σωματείου τῶν Ἐδωδιμοπωλῶν Ἀθηνῶν πρὸς συζήτησιν ἐπὶ φλεγόντων ζητημάτων των.

Εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν θὰ συνέλθουν ἐπίσης εἰς γενικὴν συνέλευσιν καὶ τὰ μέλη τοῦ νεοϊδρυθέντος σωματείου τῶν ἐλαιεμπόρων.

—Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἀρτοποιῶν

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ ὑπὸ κλείσιμον ἀρτοποιεῖα ἐξέδωκε τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀποφάσεις δι' 26 αἰτήσεις καθορίσασα καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως. Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐπεδόθησαν χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συμφώνως δὲ πρὸς αὐτὰς ἀποζημιοῦνται ὡς ἑξῆς οἱ κάτωθι:

Ἀναστάσιος Φαληρέας μὲ δραχμὰς 88.000, παραμένοντος τοῦ ἀρτοποιείου του διὰ ψηστικά, Α. Σταμπολίτης 50 χιλ. παραμένοντος τοῦ ἀρτοποιείου του ὡς κουλουροποιεῖον, Μ. Ξάνθος καὶ Γ. Κιάκος δρχμ. 100 χιλ., Μ. Μουλῆς 96 χιλ., Α. Ἠλιάκος 96 χιλ., Ι. Φολερᾶς 75 χιλ., Α. Νικολαΐδης 95 χιλ., Κωνσταντίνα χήρα Ἀσημακοπούλου 77 χιλ., Β. καὶ Ι. Τζιάλας 106 χιλ., Κ. Καραμάνης 102 χιλ., Γ. Φλορένης 86 χιλ., Λ. Σερμπῆς 100 χιλ., Μπασέλος καὶ Μπούρμπος 120 χιλ., Τσακιγιὰν Κοτσαγιάν, Τσίκρης καὶ Νταβέλης 107 χιλ., Ντίνης καὶ Βρεττὸς 76 χιλ., Χρ. Μπιλιμπῖνος 100 χιλ., Π. Σαμαρτζόγλου 92 χιλ., Γ. Τσίτσος 85 χιλ., Α. Δέδες 63 χιλ., Κ. Μέκας 95 χιλ., Γ. Παπαδόπουλος 100 χιλ., Στ. Μαυροειδὴς 28 χιλ., Ἀν. Βόγλης 78 χιλ. καὶ Ἀθ. Μπαρτζοῦκος 87 χιλιάδας.

Η ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΣΧΗ ΒΑΣΙΛΟΦΡΟΝΩΝ

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα γίνονται εἰς τὸν Πειραιᾶ τὰ ἐγκαίνια τῆς λέσχης τῶν Βασιλοφρόνων ἔναντι τῆς Ἁγίας Τριάδος.

ΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Η ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΩΝ

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΤΙΚΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατήρτισε τὰ νομ. διατάγματα περὶ διαδικασίας τῆς βεβαιώσεως τῶν φορολογιῶν καὶ περὶ τροποποιήσεως τῆς συνθετικῆς φορολογίας. Τὰ διατάγματα ταῦτα θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, κατὰ τὴν εἰδικὴν σύσκεψιν, ἡ ὁποία θὰ συγκροτηθῇ αὔριον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ καθ' ἣν θὰ ἀποφασισθῇ ἂν θὰ παραμείνωσιν ὡς ἔχουσι καταρτισθῇ ἢ θὰ ἐπενεχθῶσι καὶ ἄλλαι τροποποιήσεις ἐπ' αὐτῶν.

Η ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπλουστεύσεως τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως τῆς ἀμέσου φορολογίας ἐπιδιώκεται ἡ ἄρσις τῶν προστριβῶν, μεταξὺ τῶν ἐφορειακῶν ὑπαλλήλων καὶ φορολογουμένων, αἱ καταλήγουσαι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὴν ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων, ἐξ ὧν ἀπώλεια χρόνου κλπ.

Πρὸς ἐπίτευξιν τούτου, ἐπιτρέπεται διὰ τῶν διαρρυθμισθεισῶν διατάξεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον νὰ ἐπανέρχεται ἐπὶ ληφθείσης ἤδη ὑπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως καὶ νὰ ἐλαττώνῃ τὸ καθορισθὲν ὡς φορολογητέον ποσόν, ἐφόσον ὁ φορολογούμενος, παρουσιάζων τὰ στοιχεῖα, ἤθελε πείσῃ τὴν φορολογικὴν ἀρχὴν περὶ τοῦ ἀδίκου τῆς ἐκδοθείσης εἰς βάρος του ἀποφάσεως.

Ἐπίσης ἐπεκτείνεται ἡ ἁρμοδιότης τῶν συμβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐφ' ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς ἀμέσου φορολογίας.

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΤΙΚΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Διὰ τοῦ καταρτισθέντος, ἀφ' ἑτέρου, νομοσχεδίου περὶ διαρρυθμίσεως τῆς συνθετικῆς φορολογίας προβλέπεται ἐλάττωσις τῶν ποσοστῶν.

Συμφώνως πρὸς τοῦτο, ἐκ τοῦ συνόλου τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐκπίπτει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τὸ ποσὸν τῶν 80.000.

Ἐπὶ πλέον, ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ, ἐκπίπτονται ἐκ τῆς καθαρᾶς προσόδου διὰ τὴν σύζυγον καὶ τὰ μέχρι τριῶν τέκνων ἀνὰ δραχμαὶ 3.000, διὰ τὸ τέταρτον καὶ τὸ πέμπτον τέκνον ἀνὰ δρχ. 5.000 καὶ διὰ τὰ περιπλέον πρόσωπα ἀπὸ 2.000 δρχ., δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον πρόσωπον.

Ὁ ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου συνθετικὸς φόρος ὑπολογίζεται διὰ τοῦ καταρτισθέντος νομοθετικοῦ διατάγματος ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τοῦ πρώτου τμήματος μέχρι δραχ. 20.000 πρὸς 2 ο)ο.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου τμήματος ἀπὸ 20.000 δρχ. μέχρι 50.000 δρχ. πρὸς 4 ο)ο.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου, ἐπίσης, τμήματος ἀπὸ 50.000—100.000 δρ. πρὸς 6 ο)ο.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἀπὸ 100.000—200 000 δρχ. πρὸς 8 ο)ο.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἀπὸ 200.000—300 000 δρχ. πρὸς 10 ο)ο.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἀπὸ 300.000—500 χιλ. δρχ. πρὸς 12 ο)ο.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἀπὸ 500.000 δρχ. μέχρι 750.000 δρ. πρὸς 14 ο)ο.

Τέλος, ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος τὰς 750 χιλιάδας δρχ. ποσοῦ πρὸς 16 ο)ο.

Ὁ οὕτω ἐξευρισκόμενος φόρος ὑπόκειται εἰς προσαύξησιν 40 ο)ο δυνάμει ὑφισταμένων νόμων.

Ὁ κατὰ τὴν ἄνω κλίμακα ἐπιβαλλόμενος συνθετικὸς φόρος εἶνε τὸ ἥμισυ τοῦ ἤδη ἰσχύοντος.

ΑΜΑΧΗΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

Ἐπίσης διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ συνθετικοῦ φόρου θὰ καθιερωθῇ τὸ ἀμάχητον τεκμήριον.

Ὡς τοιοῦτον ἀμάχητον τεκμήριον θὰ καθιερωθῇ τὸ ἐνοίκιον τῆς κατοικίας. Θὰ γίνῃ μόνον διάκρισις μεταξὺ ἐγγάμων καὶ ἀγάμων, διὰ νὰ μὴ ἀδικοῦνται οἱ ἔγγαμοι, οἵτινες, ὡς ἔχοντες οἰκογένειαν, εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ ἔχουν μεγαλυτέρας οἰκίας. Πρὸς τοῦτο θὰ καταρτισθῇ χωριστὸς πίναξ ἐνοικίων διὰ τοὺς ἐγγάμους καὶ χωριστὸς διὰ τοὺς ἀγάμους. Εἰς τὸ ἐνοίκιον τὸ ὁποῖον θὰ πληρώσῃ ἕκαστος ἔγγαμος ἢ ἄγαμος, θὰ ἀντιστοιχῇ ὡρισμένη καθαρὰ πρόσοδος, αὕτη δὲ θὰ λαμβάνεται ὡς βάσις πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν διαρρύθμισιν τῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν καταρτίζεται ἤδη νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπεται οὐσιαστικὴ μείωσις ταύτης. Ἐν πρώτοις θὰ αὐξηθῇ τὸ ἀφαιρούμενον ἐκ τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος ποσοστὸν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν οἰκοδομῶν ἀπὸ 7 ο)ο εἰς 15 μὲ διαβαθμίσεις ἀναλόγως τοῦ ὑλικοῦ οἰκοδομήσεώς των. Διὰ τὰς ἰδιοκατοικουμένας οἰκοδομὰς αἱ μέχρι τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίου εἰσοδήματος θὰ ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας. Αἱ ἀπὸ 3-10000 δραχμῶν ἐτησίου εἰσοδήματος θὰ φορολογοῦνται μόνον κατὰ τὴν διαφορὰν τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ ποσοῦ τῶν 3000 δρ. Διὰ τὰς ἐχούσας εἰσόδημα ἀνώτερον τῶν 10000 δραχμῶν οὐδεμία θὰ γίνεται ἀφαίρεσις.

Αἱ διατάξεις αὗται, καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, ἀποτελοῦσι τὰ συμπεράσματα μᾶλλον τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διαρρύθμισιν τῆς φορολογίας.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας μελετᾶται ἡ τροποποίησις τῆς φορολογίας τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν. Φαίνεται ὅμως μᾶλλον πιθανὸν ὅτι ἡ σχετικὴ ἐργασία, ἀφορῶσα τὸ σύνολον καὶ τῶν ὑπὸ πᾶσαν μορφὴν λειτουργουσῶν ἐν Ἑλλάδι Ἑταιρειῶν, θὰ ἀνατεθῇ εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Ὡς πρὸς τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογικῶν δικαστηρίων πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου δὲν κατέληξεν εἰσέτι εἰς ὁριστικὰ συμπεράσματα. Φαίνεται ὅτι ἡ κρατοῦσα ἤδη σκέψις συνίσταται εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῆς λειτουργίας τῶν πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων, διότι αἱ παρουσιαζόμεναι εἰς τὰς ἐπαρχίας περιπτώσεις δὲν δικαιολογοῦν, λόγῳ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ των, τὴν σύστασιν τοιούτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ

Ὁ κ. Μαρῆς ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν νύκτα σχετικῶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶνε διατεθειμένη ν' ἀποδεχθῇ τὰς ἀπόψεις τόσον τῆς φορολογικῆς ἐπιτροπῆς, ὅσον καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ 50.000 ΜΕΤΟΧΩΝ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «Κ. Α. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ΣΙΑ»

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς ἀνωνύμου βιομηχανικῆς ἑταιρίας «Κ. Α. Ἀλεξόπουλος καὶ Σία» τῆς 20ῆς Μαρτίου 1929 περὶ αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἀνέθεσεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἔκδοσιν πεντήκοντα χιλιάδων νέων μετοχῶν (μετεχουσῶν εἰς τὰ κέρδη τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1929) ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

α) Εἴκοσι χιλιάδες νέαι μετοχαὶ θέλουσι διατεθῇ ὑπὲρ τῶν παλαιῶν μετόχων κατ' ἀναλογίαν μιᾶς νέας πρὸς πέντε παλαιὰς (μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κλασμάτων) ἐπὶ τιμῇ ἐκδόσεως δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα κατὰ μετοχήν.

Οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν παλαιῶν μετόχων νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τοῦ ὡς ἄνω δικαιώματός των, ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς 25 μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. συμπεριλαμβανομένης, τὴν ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 5 μερισματαπόδειξιν, καταβάλλοντες ἅμα καὶ καὶ τὴν πρώτην δόσιν τῶν ἀναλογουσῶν αὐτοῖς μετοχῶν ἐκ δρχ. πεντήκοντα κατὰ μετοχήν, ἄλλως ἀπόλλυσιν αὐτοδικαίως τὸ δικαίωμά των τοῦτο.

Τὸ ὑπόλοιπον θέλει καταβληθῇ εἰς δύο δόσεις ἐκ δραχμῶν πεντήκοντα ἑκάστην, ἐξ ὧν μία μέχρι τῆς 15ης Μαΐου ἐ. ἔ., ἡ δὲ ἑτέρα μέχρι καὶ τῆς 30 Μαΐου 1929.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον θέλει διαθέσῃ κατὰ τὴν κρίσιν του τὰς τυχὸν ὑπολειφθησομένας ἀδιαθέτους ἐκ τοῦ ὁρισθέντος ὑπὲρ τῶν παλαιῶν μετόχων ποσοῦ νέων μετοχῶν.

β) Τριάκοντα χιλιάδες (ἀριθ. 30.000) νέαι μετοχαὶ θέλουσιν ἐκδοθῇ εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ἐπὶ τιμῇ ἐκδόσεως δρχ. 250 κατὰ μετοχήν, πληρωτέων ὡς ἀκολούθως:

Δραχμαὶ ἑκατὸν θέλουσι καταβληθῇ ἅμα τῇ ἐγγραφῇ, ἤτοι ἀπὸ τῆς 25 μέχρι καὶ 30 Ἀπριλίου 1929, δραχμαὶ ἑβδομήκοντα πέντε μέχρι καὶ τῆς 15 Μαΐου 1929 καὶ δραχμαὶ ἑβδομήκοντα πέντε μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Μαΐου 1929.

Ὅσαι ἐκ τῶν ἄνω 30.000 μετοχῶν δὲν ἤθελον καλυφθῇ, ἀναλαμβάνονται ἀπὸ τοῦδε παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν τῶν δρχ. 250 ἑκάστην.

Ἐν περιπτώσει ὑπερκαλύψεως τοῦ ἐκδοθησομένου εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ποσοῦ μετοχῶν, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον θέλει προβῇ εἰς ἀνάλογον μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραδοθησομένων εἰς ἕκαστον ἐγγραφησόμενον μέτοχον μετοχῶν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε πληρωθῇ δόσις τις τοῦ ἀντιτίμου τῶν μετοχῶν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον δικαιοῦται νὰ ἐκποιήσῃ ταύτας, κατὰ τὸν νόμον, εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν καθυστερούντων τὴν πληρωμὴν μετόχων, εἰς οὓς ἀποδοθήσεται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τὸ τυχὸν προκύψαν πλεόνασμα ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταβληθέντος ποσοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐλλείποντος ποσοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, ὅλων τῶν ἐξόδων καὶ τοῦ νομίμου τόκου ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἦσαν ἀπαιτηταὶ αἱ καθυστερηθεῖσαι δόσεις μέχρι τῆς ἐκποιήσεως τῶν μετοχῶν, καὶ καθ' ὧν ἡ Ἑταιρία δύναται νὰ ἀξιώσῃ πᾶσαν τυχὸν προκύψουσαν ζημίαν.

Ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις (Κεντρικὸν Κατάστημα θυρὶς 28), ἐν Πάτραις καὶ ἐν Πειραιεῖ.

ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ
ΟΔΟΣ ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 7
ΕΛΛΗΝ. ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Α. Ε.

ΣΕΒΡΟΛΕΤ
ΝΕΑΙ ΤΙΜΑΙ
ΠΛΕΟΝ ΤΑ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ
ΔΟΛ. 690 ΔΟΛ. 960
ΤΟ ΟΛΟΝ ΔΡ. 69.500 ΤΟ ΟΛΟΝ ΔΡ. 96.000
ΚΟΜΨΟΝ, ΣΤΕΡΕΟΝ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ
GENERAL AMERICAN MOTOR CARS Co LTD
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
(ΒΟΥΤΣΑΡΑ)
ΑΘΗΝΑΙ, Βουλῆς 3—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Τσιμισκῆ 67—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Ναυάρχου Μπῆτυ καὶ Κολοκοτρώνη
ΚΑΛΑΜΑΙ—ΤΡΙΠΟΛΙΣ—ΧΑΛΚΙΣ—ΘΗΒΑΙ—ΣΕΡΡΑΙ
Μέγας Σταθμὸς ἐξυπηρετήσεως — ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 44 — (Ἔναντι θεάτρου Κωστάκη)

Τὰ ἀρίστης ποιότητος καὶ ἀντοχῆς
ΜΕΤΑΞΩΤΑ
ΚΡΕΠ - ΝΤΕ - ΣΙΝ
ΖΩΡΖΕΤ
ΦΟΥΛΑΡ Κ. Λ. Π.
τῆς Μεταξοβιομηχανικῆς ἑταιρίας
Δ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ & ΣΙΑ
Πωλοῦνται εἰς τὰ καλύτερα Καταστήματα
μὲ τὴν σφραγῖδα εἰς τὴν οὔγιαν

ΗΜΟΥΝ ΒΕΒΑΙΟΣ
Ὅτι θὰ προτιμηθῶ
ΔΙΟΤΙ
Τὰ κασμήρια μου εἶνε ἐξαιρετικὰ
Τὰ ὑλικά μου πρώτης ποιότητος
Ἡ ἐφαρμογή μου ἀκριβεστάτη
ΚΑΙ
Ἡ φθήνεια μου ἄφθαστος.
μὲ 1150 δραχμὰς
(ὕφασμα—ραπτικά)
Κουστοῦμι ἀπὸ γνήσιο ἀγγλικὸ ὕφασμα
Ἐμπορορραφεῖον ΣΤΡΟΥΤΣΗ
Πλατεῖα Ρόμβης 6 (πάροδος Εὐαγγελιστρίας)
"PUBLIBURO"

ΜΕ ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΕΞΟΔΑ
ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΧΩΡΙΣ ΕΛΑΤΤΩΜΑ
CRÈME SIMON

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
Ὁδὸς Χρυσοσπηλιωτίσσης [illegible]
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΘΕΡΙΝΩΝ ΚΑΙ DEMI-SAISON
ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗ
ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΕΚΑΤΟΝ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΕΙΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ!

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟ ΜΟΡΦΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 13 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)*— **Ἡ** ἐφημερὶς «**Λούπτα**» γράφει ὅτι ἑκατὸν χιλιάδες Μακεδόνων, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔλθουν εἰς Ρουμανίαν, ἐμποδίζονται διὰ δρακοντείων μέτρων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ ἑκατὸν αὐταὶ χιλιάδες Μακεδόνων, γράφει περαιτέρω ἡ «Λούπτα», ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὴν Ρουμανικὴν Κυβέρνησιν, δηλώσαντες ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἀποίκησίς των εἰς Ρουμανίαν, θ' ἀποταθοῦν πρὸς τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ καὶ θὰ τοῦ ζητήσουν νὰ τοῖς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐγκατασταθοῦν ὡς ἄποικοι ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Διετάχθη κατόπιν τούτου ὁ ἐπόπτης κ. Πόποβιτς ὅπως, μεταβαίνων εἰς Μακεδονίαν, μελετήσῃ τὸ ζήτημα ἐπιτοπίως.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

ΑΠΕΤΥΧΕΝ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΠΑΡΤΗ, 13 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Ὁ κ. Τσαλδάρης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Μουντζουρίδου, ἀφίκετο τὴν 3 μ.μ. εἰς Τρίπολιν. Εἰς τοὺς ἐνδιαμέσους σταθμοὺς ἐχαιρέτησαν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος πολιτευταί, λαϊκαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ὑποψήφιοι τῶν συνδυασμῶν τοῦ κόμματος. Εἰς τὴν Τρίπολιν ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Τσαλδάρην ὁ δήμαρχος, οἱ βουλευταὶ τῆς περιφερείας καὶ πολιτευταὶ ὑποψήφιοι. Μετὰ ὀλιγόλεπτον παραμονὴν ἀνεχώρησαν δι' αὐτοκινήτων εἰς Σπάρτην.

Εἰς τὰ χωρίον Βουτανιὰ ἔξωθι τῆς Σπάρτης ἐξῆλθον εἰς προϋπάντησιν οἱ ὑποψήφιοι τοῦ νομοῦ καὶ λαϊκὴ ἐπιτροπή.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ

Ὁ κ. Τσαλδάρης φθάσας ἐνταῦθα ἐξεφώνησε πρὸς τὸν λαὸν λόγον. Ἐν ἀρχῇ εἶπεν ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀρχῆθεν ἀντετάχθη εἰς τὴν καθιέρωσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερουσίας, ἔχον τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπαρκεῖ διὰ τὴν λαϊκὴν ἐκπροσώπησιν καὶ τὴν νομοθέτησιν. Τοὐναντίον, εἶπε, τὸ δεύτερον σῶμα πρέπει νὰ ἀποτελεσθῇ ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν ὠργανωμένων τάξεων καὶ νὰ εἶνε συμβουλευτικὸν τρόπον τινὰ σῶμα τῆς Βουλῆς, κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ ἀειμνήστου Γούναρη. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ θεσμὸς ἔχει καθιερωθῇ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τοῦ ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς παρελθούσης Βουλῆς, ἡ ἐκλογὴ τῆς ὁποίας μετὰ τετραετῆ ἐσωτερικὴν ἀνωμαλίαν ἀποκατέστησεν ὁμαλὸν πολιτικὸν βίον, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν Βουλὴν ἀντεπροσωπεύοντο ὅλα τὰ κόμματα τῆς χώρας, τὸ Λαϊκὸν κόμμα, συνεπὲς πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ περὶ αὐστηρᾶς προσηλώσεως πρὸς τὴν νομιμότητα, ἐθεώρησεν ὑποχρέωσιν νὰ μετάσχῃ τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν. Εἶνε δὲ πρόδηλον ὅτι κατερχόμενον εἰς τὰς ἐκλογὰς θὰ ἀγωνισθῇ ἐν συνεπείᾳ τῶν κατευθύνσεων τὰς ὁποίας ἔθεσεν ἀπὸ τοῦ 1926.

ΤΟ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟΝ

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξήγησε περαιτέρω τὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἀποχώρησίν του ἐξ αὐτῆς καὶ ἀνέφερε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους, παρὰ τὰ κομματικὰ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα, βεβαίως, δὲν ἠγνόει, ὑπεστήριξε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς διαλυθείσης Βουλῆς τὴν καθιέρωσιν τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος εἰς τὰς ἐκλογάς, ὡς ἀπαραιτήτου διὰ νὰ δώσῃ ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας εἶχεν ἀνάγκην ἡ Χώρα.

«Ὀφείλω —ἐξηκολούθησε— νὰ μὴ παρασιωπήσω τὸ γεγονὸς ὅτι παρὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν διελύθη ἡ προηγουμένη Βουλὴ καὶ ἐπανεφέρθη τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, αἱ ἐκλογαὶ ἀπέδειξαν σαφῶς πράγματι τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ὅπως δώσῃ τὴν ψῆφόν του διὰ ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν.

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

»Ἀποτελεῖ καθῆκον διὰ τὸν κυβερνῶντα, ἐξηκολούθησε, περιβληθέντα διὰ τεραστίας δυνάμεως, νὰ ἐκπληρώσῃ μετ' εὐλαβείας τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἔναντι τοῦ λαοῦ. Εἰς τὴν Βουλὴν τόσον ἐγώ, ὅσον καὶ οἱ ὀλίγοι φίλοι, κατεβάλομεν πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐπαναφέρωμεν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της ταύτας, ὁσάκις παρεξέκλινεν ἐξ αὐτῶν.

»Χωρὶς νὰ ἀρνοῦμαι ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει μεγάλην εἰσέτι πίστωσιν χρόνου ὅπως ἐκτελέσῃ τὰς ἐπαγγελίας της, δὲν δύναμαι νὰ μὴ παρατηρήσω ὅτι τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον ἠκολούθησε δὲν ἔδωσε τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐνεφάνισεν εἰς τὸν πρόσφατον ἀπολογισμὸν τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου. Ἔχετε πάντες ὑπ' ὄψει τὸν ἀπολογισμὸν τοῦτον, καὶ δύνασθε συνεπῶς νὰ κρίνετε μόνοι, συγκρίνοντες αὐτὸν πρὸς τὴν πραγματικὴν κατάστασιν.

»Ὅ,τι ζητῶ παρ' ὑμῶν εἶνε νὰ προσέλθετε εἰς τὰς κάλπας τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ νὰ ἐνισχύσετε διὰ τῆς ψήφου σας τὴν Ἀντιπολίτευσιν εἰς τὸν ἀγῶνά της, βέβαιοι περὶ τῶν ἀγαθῶν διὰ τὴν Χώραν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ.»

Ὁ λόγος τοῦ κ. Τσαλδάρη ἐχειροκροτήθη ζωηρῶς ὑπὸ τοῦ πλήθους.

Ὁ κ. Τσαλδάρης, μεταβὰς ἀκολούθως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑποψηφίου γερουσιαστοῦ κ. Μανουσοπούλου, ἐδέχθη τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, ἀντιπροσωπείας ὀργανώσεων καὶ λαϊκὰς ἐπιτροπάς.

ΕΥΜΕΝΗΣ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Ὁ λόγος τοῦ κ. Τσαλδάρη ἔσχεν εὐμενῆ ἀπήχησιν εἰς τοὺς βενιζελικούς, οἱ ὁποῖοι προσερχόμενοι ἐβεβαίουν ὅτι θὰ ἐνισχύσουν μὲ τὴν ψῆφόν των τὴν Ἀντιπολίτευσιν, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οὕτω πράττοντες ἀποκαθιστοῦν τὴν ἀπαιτουμένην πολιτικὴν ἰσορροπίαν πρὸς συνέχισιν ὁμαλοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου, τὴν ἀνάγκην τοῦ ὁποίου μετὰ τὰς προσφάτους ἐσωτερικὰς περιπετείας ἀναγνωρίζουν ἀπολύτως.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀναχωρεῖ τὴν πρωΐαν διὰ Τρίπολιν, ἐκεῖθεν δὲ θ' ἀναχωρήσῃ τὴν μεσημβρίαν διὰ Καλάμας, ὅπου θὰ ὁμιλήσῃ τὴν ἑσπέραν πρὸς τὸν λαόν.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 13. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν πρωΐαν ἀφίκετο ὁ κ. Παπαναστασίου ὅστις ἀνεχώρησεν ἀμέσως διὰ «Κιλκίς» συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Μπακάλμπαση.

Ἐκεῖ ἐξεφώνησε λόγον ἐπιθετεῖς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀπόφασίν της περὶ ἀνακοπῆς τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπὶ τῶν ἀγροκτημάτων, καὶ διὰ τὴν μὴ ἐπικύρωσιν τῆς συμβάσεως περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, περὶ τῆς ὁποίας, ὡς εἶπε, κυκλοφοροῦν φῆμαι μεταρρυθμίσεως αὐτῆς εἰς βάρος τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

Ἀκολούθως ἐπετέθη ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως διότι διαιωνίζει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς τοπικῆς ἀποκεντρώσεως καὶ αὐτοδιοικήσεως.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, ὁ κ. Παπαναστασίου, εἶπεν ὅτι οἱ ἀντιδρῶντες δὲν ἐφείσθησαν οὐδὲ τοῦ τιμίου ἀγρότου καὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἡ δημοτικότης τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἰδέα τῆς αὐτονόμου Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδέαν τῆς μὴ ἀποδόσεως τῶν δανείων, τῆς καταχρήσεως δηλαδὴ τῶν κεφαλαίων αὐτῆς.

Ἀλλ' ἡ συκοφαντία αὐτὴ δὲν χρήζει κἂν διαψεύσεως, εἶπε, διότι ὁ ἀγροτικὸς κόσμος τὴν θέλει, ἐπειδὴ εἶναι πεπεισμένος ὅτι μόνον αὐτὴ δύναται νὰ τὸν βοηθήσῃ.

Περαιτέρω ὁ κ. Παπαναστασίου εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετὰ ἑνὸς ἔτους ἀντίδρασιν, ἀνεγνώρισε τὴν ὀρθότητα τοῦ σχεδίου του καὶ ἐνεκολπώθη τὴν ἰδέαν τῆς ἱδρύσεως Αὐτονόμου Τραπέζης. Ἡμεῖς ὅμως, κατέληξε, συνδυάσαντες τὴν ὀργάνωσιν τῆς Τραπέζης μὲ τὴν λύσιν τῶν καλυμμάτων προεβλέπαμεν ταύτην μὲ μεγαλύτερα κεφάλαια ἄνευ συνάψεως ἐξωτερικῶν δανείων, τὰ ὁποῖα θὰ βαρύνουν τοὺς γεωργούς.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

ΔΥΣΧΕΡΑΙΝΕΤΑΙ Η ΕΠΙΤΕΥΞΙΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

Χθεσιναὶ ἔγκυροι πληροφορίαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρουν ὅτι, παρὰ τὰς παρασχεθείσας καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀκόμη ἐπισήμους ἀπὸ μέρους τῆς Τουρκίας διαβεβαιώσεις, ἐνηργήθησαν καὶ ἄλλαι κατασχέσεις ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς «ἐταμπλί». Ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τουρκικῶν ἀρχῶν διετυπώθη ὡς δικαιολογία τοῦ μέτρου ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὰ κατασχεθέντα νέα ἀκίνητα ἀνήκουν εἰς «ἐταμπλί» ἀπόντας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ συνεπῶς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐξαιρετέων.

Κατόπιν τῶν νέων αὐτῶν ἐκτρόπων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ δώσῃ τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς τὸν ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴν κ. Παππᾶν ὅπως διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἄμεσον ταύτην ἀθέτησιν τῶν ἐπισήμων τουρκικῶν ὑποσχέσεων. Ὁ κ. Παπᾶς συνεμορφώθη πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεως διαμαρτυρηθεὶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγκύρας.

Ὁ κ. Παπᾶς εἶνε ἐντεταλμένος νὰ τονίσῃ ἰδιαιτέρως τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ τοιαύτη παραβίασις, ἀπὸ μέρους τῆς Τουρκίας, τῶν ἐπισήμων ὑποσχέσεών της δὲν εἶνε προωρισμένη νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἀτμοσφαίρας εὐνοϊκῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν τελευταίων τουρκικῶν προτάσεων περὶ γενικῆς ἐκκαθαρίσεως, τὰς ὁποίας προτάσεις ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ἤδη ὅτι εἶνε διατεθειμένη νὰ μελετήσῃ κατ' ἀρχήν.

Ἀνεχώρησαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα διὰ Κωνσταντινούπολιν ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ τῆς ἀνταλλαγῆς κ. Διαμαντόπουλος καὶ ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Μαμμόπουλος.

Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνεκροτήθη σύσκεψις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς ἣν μετέσχον ὁ ὑφυπουργὸς κ. Μανέττας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου ὑποστράτηγος κ. Μερεντίτης, ὁ διευθυντὴς τοῦ μηχανικοῦ συνταγματάρχης κ. Δέδες καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ΙΙ ἐπιτελικοῦ γραφείου συνταγματάρχης κ. Μελισσινός. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην, ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ δύο ὥρας, διεκανονίσθη τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως στρατιωτικῶν κτιρίων εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀναγραφέντος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν κονδυλίου 150.000.000 δραχμῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν ἀπεφασίσθη νὰ διατεθῇ ὡς ἑξῆς: 40 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὴν θέσιν Γουδὶ τοῦ προτύπου Νοσοκομείου, 10 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀνέγερσιν στρατιωτικοῦ νοσοκομείου εἰς Δράμαν καὶ 3 1)2 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῆς ἐν Πάτραις οἰκίας Λυμπεροπούλου πρὸς ἀνέγερσιν εἰς τὸν χῶρον αὐτῆς στρατιωτικοῦ νοσοκομείου.

Ὡσαύτως θὰ διατεθοῦν 15 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων στρατωνισμοῦ ἐν τῇ προκαλύψει καὶ ἰδίως παρὰ τὸ Κιλκίς, ὅπου θὰ γίνουν στρατῶνες, 5 ἑκατομμύρια διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἔργων στρατωνισμοῦ Λαρίσσης, 4—5 ἑκατομμ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολῆς τεχνιτῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ συμπληρώσεις τινὰς τῶν ἐκεῖ στρατιωτικῶν κτιρίων καὶ 15 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἵδρυσιν στρατοπέδου εἰς Θήβας, Πελοπόννησον καὶ τὰς ἕδρας τῶν σωμάτων στρατοῦ, ἤτοι τὴν Λάρισσαν, Κομοτινὴν καὶ εἰς Θεσσαλονίκην.

Διατίθενται ἐπίσης 5 ἑκατομμύρια διὰ τοὺς στρατῶνας Κορίνθου, Χίου, Σάμου καὶ Ἄρτης. Εἰς Χίον θ' ἀνεγερθοῦν νέοι στρατῶνες εἰς γήπεδα τοῦ Δήμου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΜΑΤΑΙΩΣΙΝ ΤΗΣ

ΑΥΣΤΗΡΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

"ΔΗΜΑΓΩΓΟΙ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΥ ΕΙΔΟΥΣ„ ΟΙ ΟΡΓΑΝΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ

Ἐσυνεχίσθησαν καὶ χθὲς σύντονοι αἱ προσπάθειαι ἐκ μέρους τῶν κυβερνητικῶν κύκλων, πρὸς ματαίωσιν τῆς σημερινῆς μεγάλης συγκεντρώσεως τῶν προσφυγικῶν ὀργανώσεων εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» — περὶ ἧς λεπτομερῶς εἰς τὴν Προσφυγικὴν Στήλην — ἢ τοὐλάχιστον πρὸς ἀνακοπὴν τῆς ἀντικυβερνητικῆς προπαγάνδας, ἡ ὁποία ἐνηργεῖτο δι' ὅλης τῆς ἡμέρας χθὲς εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἀποσκοπεῖται ἡ πολυπληθεστέρα προσέλευσις τῶν προσφύγων εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἐκ μέρους τῆς «Ἀνωτάτης Προσφυγικῆς Ἐπιτροπῆς» ἀνεκοινοῦτο χθὲς τὴν ἑσπέραν, ὅτι ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν βιαίων ἐκδηλώσεων καὶ γενικῶς πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἔργου τῆς συνελεύσεως ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων.

Ἡ «Ἀνωτάτη Προσφυγικὴ Ἐπιτροπὴ» ἀπέκρουσε χθὲς ἐμμέσως ὑποβληθεῖσαν αὐτῇ πρότασιν περὶ ἀναβολῆς τῆς σημερινῆς συνελεύσεως, ἐν ἀναμονῇ τῶν ἐξαγγελθεισῶν πρωθυπουργικῶν ἀνακοινώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο νὰ γίνουν πρὸς τοὺς πρόσφυγας ἀντιπροσώπους, πρὸ τῆς διενεργείας τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, καὶ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον ταξειδίου του. Παρείχετο ἡ ἐξήγησις μάλιστα, ὅτι ἡ συνέλευσις αὐτή, οὐδεμίαν ἀντιπειθαρχικὴν χροιὰν ἔχουσα, εἶνε πλέον ἡ ἀπαραίτητον νὰ συγκροτηθῇ, διὰ νὰ σφυγμομετρηθῇ ἐπακριβῶς ἡ κρατοῦσα παρὰ τῷ προσφυγικῷ κόσμῳ ἄποψις ἐν σχέσει μὲ τὴν διεκδίκησιν τῶν περιουσιακῶν του συμφερόντων.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Κατόπιν τῆς οὕτω ἐκδηλωθείσης ἐπιμονῆς τῆς «Ἀνωτάτης Προσφυγικῆς Ἐπιτροπῆς» εἰς τὴν μὴ ματαίωσιν τῆς σημερινῆς συνελεύσεως, ἠκολουθήθη παρὰ τῶν περὶ τὸν κ. Βενιζέλον κύκλων ἄλλη ὁδὸς πρὸς διάσπασιν τῆς ἐπιτευχθείσης ἑνιαίας ἐμφανίσεως τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ἔναντι τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως. Οὕτω ἐκλήθησαν διὰ χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον «ἐκ μέρους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ» εἰς ἔκτακτον σύσκεψιν οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ Ἀθηνῶν —Πειραιῶς. Τοὺς συγκεντρωθέντας πρόσφυγας βουλευτὰς ἐδέχθησαν ἐκ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σοφούλης καὶ ὁ κ. Κυριάκος Βενιζέλος, συστήσαντες εἰς αὐτοὺς ὅπως ἐργασθοῦν πάσῃ θυσίᾳ ἐναντίον τῆς συνελεύσεως καὶ φροντίσουν ὅπως ἐξηγηθῇ εἰς τὸν προσφυγικὸν κόσμον ἡ μέχρι τοῦδε συντελεσθεῖσα ἐργασία ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται νὰ λάβῃ ἐν συνεχείᾳ.

Ἐπηκολούθησε λεπτομερὴς συζήτησις, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ κ.κ. Τσιγδέμογλου καὶ Χούρσογλου, ἀνήκοντες εἰς τὴν ὀργάνωσιν «ΠΟΑΔΑ», διεφώνησαν καὶ ἀπεχώρησαν. Οἱ λοιποὶ συνέταξαν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον καὶ ἀπέστειλαν πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸν Τύπον:

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

«Ἐδημοσιεύθη καὶ ἐκυκλοφόρησε λίβελλος παρὰ αὐτοκαλουμένης «Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προσφύγων» ὅστις πᾶν ἄλλο ἐπιδιώκει ἢ τὴν προάσπισιν τῶν προσφυγικῶν δικαιωμάτων, εἰς ἐπίμετρον δὲ καθάπτεται τοῦ ὀνόματος, τοῦ κύρους καὶ τοῦ γοήτρου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐκφράζομεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν ἀγανάκτησιν ἐπὶ τούτῳ. Καὶ ὁ μὲν Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐγνώσθη, θὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις σχετικὰς πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦδε εἰμὴ νὰ ἑλκύσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς κινδυνώδους τροπῆς, τὴν ὁποίαν τείνουν νὰ προσδώσουν ἐνέργειαι σπουδῆς καὶ προκλητικαὶ ἐρεθισμοῦ τῶν πνευμάτων των. Διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν προσφυγικῶν δικαιωμάτων τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύει αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, δὲν ὑπάρχουν μία ἢ καὶ πλειότεραι ἐπιτροπαί, ὁ ἐκ μέρους τῶν ὁποίων χειρισμὸς τῶν τοιούτων ζητημάτων, εἰμπορεῖ καὶ νὰ μὴ εἶναι ὁ καλύτερος. Οὕτω εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῇ τις τῶν προσφύγων ὅτι τόσον ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων, μὲ τὴν ὁποίαν εἶνε συνυφασμένη ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ὅσον καὶ οἱ πρόσφυγες ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ, δὲν θὰ ἐπιδιώξουν τὴν ὑποστήριξιν τῶν προσφυγικῶν δικαιωμάτων, τῶν ὁποίων ὑπέρμαχος καὶ προασπιστὴς εἴπερ τις ἄλλος εἶναι καὶ παραμένει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως;

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο οἱ ὑποφαινόμενοι ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν θερμὴν πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον νὰ μὴ παρασυρθῇ ἀπὸ στιγμιαίας ἐντυπώσεις καὶ ν' ἀπέχῃ ἐκδηλώσεων δυναμένων νὰ παρεξηγηθοῦν ἐπὶ ζημίᾳ γενικωτέρων συμφερόντων τόσον τῶν προσφύγων ὅσον καὶ τῆς πατρίδος.

Μιχ. Ἀργυρόπουλος, Δ. Μαρσέλος, Α. Παπᾶς, Χ. Καλαντίδης, Β. Βαρδόπουλος, Ε. Συμεώνογλου, Ι. Σαράντης».

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀνωτέρω ἀνακοινώσεως τῶν προσφύγων βουλευτῶν, τὴν ὁποίαν δὲν ὑπογράφουν, ὡς φαίνεται ἀνωτέρω, οἱ κ.κ. Τσιγδέμογλου καὶ Χούρσογλου, ἡ «Ἀνωτάτη Προσφυγικὴ Ἐπιτροπὴ» ἐξέδωκε τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἀργὰ τὴν νύκτα ἐπληροφορήθημεν, ὅτι οἱ πρόσφυγες βουλευταί, καθ' ὑπόδειξιν ἄνωθεν, ἐξέδωκαν ἀνακοινωθέν, δι' οὗ κακίζονται αἱ ἐνέργειαι τῆς «Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προσφύγων».

Εἶναι προφανές, ὅτι διὰ τῆς τακτικῆς ταύτης σκοπεῖται ἡ διάσπασις τῶν προσφυγικῶν δυνάμεων καὶ ἡ μείωσις τοῦ κύρους τῆς σημερινῆς συνελεύσεως.

Ἡ «Ἀνωτάτη Ἐπιτροπὴ Προσφύγων» καλεῖ τὸν προσφυγικὸν κόσμον νὰ δώσῃ διὰ τῆς ἀθρόας προσελεύσεώς του εἰς τὴν σημερινὴν Παμπροσφυγικὴν συγκέντρωσιν τὴν δέουσαν ἀπάντησιν».

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΕΙΝΕ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΕΞΕΥΡΕΘΗ ΠΟΣΟΝ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΕΡΔΙΠΛΑΣΙΑΣΘΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ὅλων τῶν καταβληθεισῶν ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων προσπαθειῶν πρὸς ματαίωσιν τῆς σημερινῆς προσφυγικῆς συνκεντρώσεως εἰς τὰ «Ὀλύμπια», ὁ κ. Βενιζέλος ἀπεφάσισε χθὲς τὴν ἑσπέραν νὰ προβῇ εἰς τὰς ἐξαγγελθείσας ἀνακοινώσεις του, διὰ τὸ προσφυγικὸν ζήτημα, αἵτινες καὶ ἐδακτυλογραφήθησαν, διανεμηθεῖσαι τὴν νύκτα. Αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὸν προσφυγικὸν κόσμον,

Δημαγωγοὶ τοῦ χειροτέρου εἴδους διετύπωσαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀξίωσιν ὅτι τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ πρὸς τοὺς ἀστοὺς πρόσφυγας τὴν ἀξίαν τῆς περιουσίας τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν εἶχεν εἰς τὴν Τουρκίαν. Τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν στηρίζουν εἰς τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς.

Ἀλλ' ἡ σύμβασις τῆς ἀνταλλαγῆς, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ὁ ἴδιος διεπραγματεύθην καὶ ὑπέγραψα ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Λωζάννην, κάθε ἄλλο παρὰ τέτοιο πρᾶγμα ὁρίζει. Ὁρίζει μόνον ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ἀνταλλαξίμους Μουσουλμάνους ποῦ θὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ Ἑλλὰς τοὺς ἀνταλλαξίμους Ἕλληνας ποῦ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν. Ἀλλ' ἡ ἀποζημίωσις διὰ τοὺς ἀνταλλαξίμους Ἕλληνας θὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων τὰ ὁποῖα ἀφῆκαν οἱ ἀνταλλάξιμοι Τοῦρκοι ποῦ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τὴν ἐπὶ πλέον ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἡ ἐκτίμησις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔχουν τὰ κτήματα τῶν Ἑλλήνων ἀνταλλαξίμων ἐν σχέσει μὲ τὰ κτήματα τῶν Τούρκων ἀνταλλαξίμων καὶ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπλήρωνεν ἡ Τουρκία.

Ἐφ' ὅσον ἐπομένως δὲν ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως ἡ ἐπὶ πλέον ἀξία αὐτὴ καὶ δὲν καταβληθῇ ὑπὸ τῆς Τουρκίας, τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν ἔχει ἄλλην ὑποχρέωσιν παρὰ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πρόσφυγας τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἐν Ἑλλάδι ἀνταλλάξιμος τουρκικὴ περιουσία.

Οἱ πρόσφυγες δύνανται νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι τοιαύτη εἶνε ἡ ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς, ἐρωτῶντες δύο ἀπὸ τοὺς πλέον διακεκριμένους των νομικούς, τὸν κ. Ἄγγελον Ἰωαννίδην καὶ τὸν κ. Ν. Θεοτοκᾶν, οἱ ὁποῖοι ἐχρησίμευσαν ὡς νομικοί μου σύμβουλοι, ὅταν διεπραγματευόμην τὴν σύμβασιν τῆς ἀνταλλαγῆς.

Ἀλλ' οἱ δημαγωγοὶ τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, οἱ συγκεντρωμένοι περὶ ὡρισμένας καὶ γνωστὰς προσφυγικὰς ὀργανώσεις, ζητοῦν νὰ παρασύρουν τὸν προσφυγικὸν κόσμον εἰς διατύπωσιν ἀξιώσεων ἀσυστάτων, αἱ ὁποῖαι θὰ διεκινδύνευαν νὰ διαταράξουν τὴν εὐτυχῶς ὑφισταμένην σήμερον ἁρμονίαν μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων. Τὸ τερατῶδες ἄλλως τε τῆς ἀξιώσεως ταύτης προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι διὰ μόνην τὴν περιουσίαν τῶν ἀστῶν ἀνταλλαξίμων, διὰ τοὺς ὁποίους κυρίως ἐνδιαφέρονται οἱ δημαγωγοί, θὰ ἔπρεπε νὰ καταβάλῃ τὸ Κράτος πλέον τῶν ἤδη καταβληθέντων ἑκατὸν ἀκόμη ἑκατομμύρια χρυσᾶς λίρας. Ποῦ θὰ εὑρίσκετο τὸ τεράστιον αὐτὸ ποσόν; Καὶ ἂν ἀκόμη ὑποτεθῇ ὅτι θὰ εὑρίσκοντο πολλοὶ δανεισταί, διὰ νὰ μᾶς δανείσουν, ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου θὰ ἀπῄτει νὰ ὑπερδιπλασιάσωμεν ὅλους τοὺς ἀμέσους φόρους καὶ νὰ συντρίψωμεν οἰκονομικῶς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ταφῶμεν ὅλοι ὑπὸ τὰ ἐρείπιά της.

Ἔχω καθῆκον νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου ὅπως μὴ παρασυρθῇ ἀπὸ τοιούτους δημαγωγούς. Ὅσα λάθη καὶ ἂν ἔγιναν διὰ τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν, λάθη ποῦ ἦσαν ἀναπότρεπτα εἰς τόσον δυσχερὲς καὶ τεράστιον ἔργον, κανεὶς καλῆς πίστεως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὸ Κράτος ὑπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους του κυβερνήσεις ἔκαμε καὶ κάνει ὅ,τι ἠμπορεῖ διὰ ν' ἀνακουφίσῃ τὴν μεγάλην προσφυγικὴν δυστυχίαν.

Ἀλλ' ἐχθροὶ μόνον τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐχθροὶ τοῦ Ἔθνους ἠμποροῦν νὰ διατυπώνουν μετὰ σοβαρότητος τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον εἰς τοὺς παλαιοὺς ὑπηκόους του, τῶν ὁποίων αἱ ἐν Ἑλλάδι περιουσίαι κατεστράφησαν ἐκ τοῦ πολέμου πρὸ δεκατριῶν ἐτῶν, δὲν ἔδωσεν ἀκόμη σχεδὸν τίποτε καὶ τώρα μόνον διὰ νομοσχεδίου ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν πρόκειται νὰ τοὺς δώσῃ μικρὰν ἀποζημίωσιν, μὴ ὑπερβαίνουσαν ἐκείνην ποῦ ἔλαβαν οἱ πρόσφυγες, ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς τελευταίους πλήρη ἀποζημίωσιν διὰ τὰς περιουσίας ποῦ ἀφῆκαν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»

Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ Η Δ. Ο. Ε.

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, ἡ Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή, ἀπήντησεν εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου τοῦτο ἐζήτει ν' ἀφεθῇ ἐκτὸς τοῦ μονοπωλίου τὸ πετρέλαιον.

Διὰ τῆς ἀπαντήσεώς της ἡ Δ.Ο.Ε. τονίζει ὅτι ἡ αἴτησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἀντίθετος πρὸς τὸν βασικὸν νόμον περὶ ἐλέγχου, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο. Γνωρίζει δ' ἐπίσης ὅτι ἐζήτησεν ἐν τούτοις τὴν γνώμην τῶν κυβερνήσεων Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, ὅπως ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἡ Δ.Ο.Ε. παρατηρεῖ εἰς τὴν ἀπάντησίν της ὅτι κακῶς ὑπολογίζει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὅτι ἐὰν ἀφεθῇ ἐλεύθερον τὸ μονοπώλιον τοῦ πετρελαίου θ' αὐξηθῇ ἡ κατανάλωσις τούτου. Εἰς ἐνίσχυσιν δὲ τῶν ἰσχυρισμῶν της φέρει ὡς παράδειγμα τὰς νέας χώρας, ἔνθα ἐνῷ τὸ πετρέλαιον δὲν εἶνε εἶδος μονοπωλιακόν, ἐν τούτοις ἡ κατανάλωσις τούτου εἶνε περιωρισμένη.

ΦΟΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΤΙΠΟΤΕ

Χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸν συνοικισμὸν Καισαριανῆς ὁ Ἀντ. Κανώνης ἐντὸς τοῦ καφενείου τοῦ Ἀντωνίου Γκονιᾶ ἐφόνευσε δι' ὅλως ἀσήμαντον ἀφορμὴν τὸν Εὐάγγελον Καλοκαιρινὸν πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ κατ' ἐπανάληψιν διὰ πυροβόλου ὅπλου. Ὁ δράστης μετὰ τὴν πρᾶξίν του ἐξηφανίσθη.

ΠΩΣ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ Η ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΝΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩΝ

Διὰ τοῦ κατατεθέντος εἰς τὴν Βουλὴν σχεδίου νόμου περὶ ἀνεγέρσεως διδακτηρίων ὁρίζεται ὅτι ἐγκρίνεται δαπάνη μέχρις 100 ἑκατομμυρίων διὰ κατασκευήν, ἀποπεράτωσιν, διαρρύθμισιν, ἐπισκευὴν καὶ ἐπίπλωσιν διδακτηρίων μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν γυμναστηρίων. Εἰδικῶς διατίθενται:

1) 50 ἑκατομμύρια διὰ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ τοὺς συνοικισμούς, 2) 28 ἑκατομμύρια διὰ τὰ διδακτήρια τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, 3) 10 ἑκατομμύρια διὰ τὴν κατασκευὴν γυμναστηρίων εἰς διαφόρους πόλεις καὶ 4) 12 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐξ ἐκπαιδευτικῶν κληροδοτημάτων ἀνεγειρομένων ἐν Ἀθήναις διδασκαλείων.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐνεργεῖται εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἴτε διὰ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ταμείων ἐκπαιδευτικῆς προνοίας.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀκινήτων ἢ οἰκοπέδων ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Παιδείας καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Ὑγιεινῆς.

Ἐπιτρέπεται τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους ἡ σύναψις δανείου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἢ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνεγέρσεως διδακτηρίων.

Τὸ ποσοστὸν τῶν ἐκπαιδευτικῶν τελῶν ἐκχωρεῖται πρὸς τὸν συμβαλλόμενον καὶ ἀναλαμβάνοντα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, εἶναι δὲ τοῦτο ἀνάλογον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν στεγασθησομένων μαθητῶν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν τῆς αὐτῆς πόλεως.

Τὸ νομοσχέδιον θὰ ἐξετασθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὑπὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Κακουργιοδικείου διὰ τὰς καταχρήσεις τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης. Δι' αὐτῆς κατεδικάσθησαν ὁ Παπαδᾶτος εἰς φυλάκισιν 4 ἐτῶν καὶ ὁ Κουκουλᾶς εἰς φυλάκισιν 3 ἐτῶν καὶ 9 μηνῶν. Ὁ Νούτσης, ὁ Κατσίγερας, ὁ Σταματελᾶτος καὶ ὁ Ντούνης ἠθωώθησαν.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 13. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀθῆναι» ἀνεχώρησε τὴν ἑσπέραν ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης, ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας.

Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Παρεσχέθη ἁρμοδίως ἡ διαβεβαίωσις ὅτι δὲν εἶνε ἀκριβὴς ἡ δημοσιευθεῖσα πληροφορία, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς εἶνε διατεθειμένη νὰ συζητήσῃ πρότασιν περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως μὲ τοὺς Μουσουλμάνους τῆς Δυτικῆς Θράκης.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν μετέβη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Μαρῆ ἐπὶ τοῦ καταρτισθησομένου νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ διαρρυθμίσεως τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. Μαρῆς ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ συντάξεων ἀπεστάλη εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον πρὸς ἐπεξεργασίαν, ἵνα ἡ προϋπολογισθεῖσα αὔξησις τῶν συντάξεων κατὰ 30 ἑκατομμύρια κατανεμηθῇ εἰς τοὺς συνταξιούχους κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα τὴν ὑπέρβασιν τοῦ ποσοῦ τούτου.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΤΕΛΕΙΑ

Παρετάθη ἐπὶ τριετίαν εἰσέτι ἡ προθεσμία τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς μηχανημάτων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 13ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ :	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374.25	375.—
Παρισίων	3.01	3.022
Ν. Ὑόρκης	77.—	77.17
Ἑλβετίας	14.837	14.875
Ἰταλίας	4.035	4.047
Ὀλλανδίας	30.915	31.0112
Βρυξελλῶν	2.145	2.155
Βερολίνου	18.287	18.335
Βιέννης	10.835	10.88
Σόφιας	0.55	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.476
Πράγας	2.28	2.295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 12)4 Κλείσιμον 13)4

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	74.—	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1884	74.—	Τρ.Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	60.50	» Ἀνατολ.	360
4 ο)ο 1889	58.—	Οἴνων	485
5 ο)ο 1890	73.75	Λαυρίου	
5 ο)ο [illegible]	72.—	Ἠλ[illegible]	155
4 ο)ο 1902	60.—	Σ.Π.Α.Π.	200
4 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσ[illegible]	368
5 ο)ο 1910	60.50		
[illegible] ο)ο 1914	75.50		
7 ο)ο 1924	102.87		
6 ο)ο 1928	89.50		
Κτηματ.	99.50		
Ἰαραγωγ.	85.12		

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 8050, Κτηματικῆς 2450, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 285, Ἱπποδρόμου 285, Ἐλαιουργίας Κερκύρας 26, Κάδμος 150, Ἐμπόρων 50, Ἀθηναϊκῆς 95, Λάσκο 150, Δάνειον μεταναστῶν ἐκ Βουλγαρίας 720.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 13)4	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 12.4
Ἐθνικῆς	62300	61900	62200	62600
Ἀθηνῶν	810	805	805	813
Ἀνατολῆς	1110	1100	1110	1125
Ἐμπορικῆς	855	849	854	852
Βιομηχανίας	616	612	613	618
Ἐθν.Ἀτμ.	493	490	490	490
Οἰνοπνευμ.	730	722	722	730
Οἴνων	1465	1450	1455	1485
Ἠλεκτρ.Σιδ.	722	720	722	725
Ἡσαΐα	133	131	133	133
Πυριτιδοπ.	1780	1750	1775	1770
Λιπασμάτων	1565	1550	1560	1570
Ἔργον	365	365	365	368
Μακρῆ	1160	1160	1160	1175
Σ.Π.Α.Π.	625	622	622	628
Ἐριουργίας	340	337	339	340
Πειραϊκῶν	312	305	305	312
Χρώματα	439	435	439	442
Διαμαντοπ.	180	178	178	180
Καπνοῦ	343	341	343	345
Τέκτων	230	230	230	230
Ἠλεκτρικῆς	437	435	437	436
Ἀνταλλάξιμα	885.—	881.50	881.50	886.50

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 13. — Παρισίων 123.30, Ν. Ὑόρκης 4.8565, Ἑλβετίας 25.18, Ἰταλίας 92.74, Ἰσπανίας 30.31, Ἀμστερνταμ 12.125, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 34.90, Βουκουρεστίου 805, Βερολίνου 20.46 καὶ Βιέννης 25.232.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 13ης Ἀπριλίου 1929

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5580	ἄτοκον 1885	4.—
5 ο)ο 1884	5580	5 ο)ο 1898	69.—
4 ο)ο 1887	4555	5 ο)ο 1900	71.—
4 ο)ο 1889	4270	1 ο)ο 1906	44.50
5 ο)ο 1890	5530	6 ο)ο 1917	84.—
5 ο)ο 1893	5175	6 ο)ο 1918	82.—
2 1)2 ο)ο 1898	57100	8 ο)ο ΑΒ.1919	83.—
4 ο)ο 1902	4600	8 ο)ο Γ.Σ.1925	83.—
5 ο)ο 1907	1270	5 ο)ο 1920 π.	198.—
4 ο)ο 1910	4460	5 ο)ο 1920 μ.	199.—
5 ο)ο 1914	5650	6 1)2 ο)ο 1922	99.—
7 ο)ο 1924	7685	6 ο)ο 1926	85.25
8 ο)ο 1925	78000	8 ο)ο 1926	94.25
6 ο)ο 1928	6750	8 ο)ο 1927	423.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

2.50 ο)ο 1904	72.—	7.— ο)ο 1925	272.—
2.50 ο)ο 1912	69.50	7.— ο)ο 1926	272.—
2.— ο)ο 1925	5635—	8.— ο)ο 1926	881.50
....	......	....	......

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.		Οἰνοποιητ.		Οἰκοδομικαί
Ἐθνικῆς	62200	Ἑρμῆς	230	Οἰνοποιΐας	722	Ἡρακλῆς
Ἀθηνῶν	805	Καπνοῦ	343	Οἴνων	1455	Τιτάν
Ἀνατολῆς	1100	Ἀπόλλων	100	Καμπά	461	Εὐλείας
Λαϊκῆς	5800	Βασιλειάδη	100	Ἡσαΐα	133	Τέκτων
Ἐμπορικῆς	854	Πυριτιδοπ.	1775	Ἕνωσις	220	Ἔρθα
Πειραιῶς	350	Λιπασμάτων	1560	Γεωργ.Βιομ.	376	Ἄτλας
Βιομηχανίας	613	Χρωμάτων	439	Οἴνων(προσ.)	1435	Ἔργον
Οἰκονομίας	121	Ἄγκυρα	47	Κασταλία	110	Κέκροψ
Γενικῆς	2000	Βιὸ	360	Διάφοροι		Κύκλωψ
Κεντρικῆς	350	Παλλὰς	275	Ἠλεκτρικῆς	437	Ἐργοληπτική
Κοσμαδοπούλ.	715	Ἀβεζὰπ.	34.—	Ἠλεκ.(προσ.)	434	Ὄλυμπος
Θεσσαλίας	104	Κυλινδρομ.	132	Ἐνιαίας	300	ΑΚΤΕ
Χίου	750	Ἥλιος	35	Τίτλ.Ἱδρυτ.	60	Πρώτη Οἰκοδ.
Ἐλ.Ἐμ.Πίσ.	220	Ψυγεῖα Θεσ.	260	Ὑπεγγύων	4700	Καψαμπέλη
Ἀγγλοαμερ.	50.—	Ἀθηνᾶ	210	Κορίνθου	500	Ἑλλουλ.
Καραβασίλη	8500	Παγ.Πατησ.	90	Γεν.Ἀποθ.	565	Ὑφαντουργ.
Σάμου	90	Σάνιτας	54.—	Ἀνθρακευτ.		Πειρ.Ἐπιχ.
Λακωνίας	130	Ἀλεξόπουλοι	300	Ἀλιβερίου	120	Ἐριουργίας
Ἀτμοπλοΐων		Κονσέρβαι	270	Ἀνθρακωρ.	18.—	Βερμίου
Κάπαρη	9.—	Ψυγ. Πειρ.	290	Ἐπ.(κοιναί)	124	Ἔρια
Ἀχαϊκῆς	110	Ἀνατολὴ	140	Ἐπ.(Προν.)	178	Ἑλλ.Ταπητ.
Ἐθνικῆς	490	Χημ.Βιομηχ.	123	Λαυρίου	25.—	Χρυσαλλίς
Παληοῦ	5	Μακρῆ	1160	Ὠρωποῦ	145	Ὑφαντουρ.
Μιχαληνοῦ	540	Ἅλατος	160	Σιδ)μικαί		Βάμβαξ
Χιακῆς	370	....		Θεσσαλίας	1070	Ἀθηναΐς
Γιαννουλάτου	145	....		Σ.Π.Α.Π.	622	Ἐμπειρίκος
Κροκόδειλ.	285	....	.....	Ἠλ. Σιδ)μ.	722	Λαναρᾶ

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἀνταλλάξιμα: Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μὲν μεταξὺ τῶν 884 καὶ 881 καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν 885 καὶ 881.50.

Ἑλλήνων ὑπηκόων: Διεκυμάνθησαν ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν 422 καὶ 425. Μετρητοῖς ἐσημειώσαν πράξεις εἰς τὰ 421.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν χθεσ[ινὴν] συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐπωλήθησαν, διὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπόπτου, 25 ὁμολογίαι Ἀμύνης 1907, 590 ὁμολογίαι 300 ἑκατ. 1910, 50 ὁμολογίαι Ἀναγκαστικοῦ 1922 καὶ 100 ὁμολογίαι Ἑλλήνων ὑπηκόων 1927 εἰς τὰς ἐν τῷ σημερινῷ δελτίῳ ἀναγραφομένας τιμὰς τοῖς μετρητοῖς.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΕΤΑΙΡΙΚΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Ἀνεκοινώθη χθὲς εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὅτι ἡ Ἑταιρία Οἰνοπνευματοποιΐας «Ἕνωσις» αὐξάνει τὸ κεφάλαιόν της δι' ἐκδόσεως 30.000 νέων μετοχῶν ὀνομαστικῆς ἀξ
δραχμῶν ἑκάστης ἐν ἀναλογίᾳ 1 νέα
5 παλαιὰς μετοχάς.

ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΑ ΔΑΝΕΙΩΝ

Αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου Ἀπαλλο
ως διαπραγματεύονται ἀπὸ χθὲς ἄνευ τ
ριδίου: Σειρᾶς Α', Β' 1919—ὑπ'
πρὸς δρ. 4. Σειρᾶς Γ', ΣΤ' —ὑπ'
πρὸς δρ. 4.

2Α ΕΚΔΟΣΙ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΑΙΣΙΟΔ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΡΞΑΜΕΝΑΣ ΝΕ
ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 13
ἀνταποκριτοῦ μας)— Ἀγγέλ
ἐξ Ἀγκύρας ὅτι κρατεῖ
δοξία μεταξὺ τῶν ἐκεῖ
ὅσον ἀφορᾷ τὰς νέας
νας ἑλληνοτουρκικὰς διαπρ
ματεύσεις.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 13. (Τοῦ ἀντ
τοῦ μας). — Πρὸς τὴν Μικτὴ
τροπὴν ἀνεκοινώθη σήμερον
ὁ διορισμὸς τοῦ Τεβφὴκ Κιαμ
τέως ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικ
βουλευτοῦ Κων)πόλεως εἰς τὴν
δρίαν τῆς Τουρκικῆς Ἀντιπροσ
Σήμερον ἐπίσης ἐπέστρεψεν
οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς κ.
σταντ. Ἀναμένεται καὶ ἡ ἄφιξ
Ἕλληνος ἀντιπροσώπου κ. Δια
πούλου ἵνα συνέλθῃ ἡ ὁλομέλεια
Μικτῆς Ἐπιτροπῆς εἰς συνεδρίασιν

ΕΠΕΔΟΘΗ
Ο ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚ
ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 13. (Ἀσύρμ.)—Οἱ
μαχοι ἐμπειροτέχναι ἐπέδωκαν εἰς
ἀντιπροσώπους τῆς Γερμανίας
μα περιλαμβάνον τὴν κλίμακα τῶν
νιαυσίων δόσεων τὰς ὁποίας ὀφείλ
καταβάλῃ ἡ Γερμανία.

ΑΘΡΟΑΙ
ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΙ ΑΝΩΤΕΡ
ΣΕΡΒΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

*ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ,13 (Ἀσύρμ
Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως»
σίευσε σήμερον τὴν πρωΐαν ὑπο
ρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βασιλέως
τρεῖς διοικηταὶ στρατιῶν, δεκαοκτὼ
χοι, πέντε ταξίαρχοι, εἷς ἀντιναύαρχ
εἷς πλοίαρχος τίθενται εἰς κατάστασ
θεσιμότητος.*

Ο κ. ΓΚΡΑΝΤΙ
ΑΦΙΚΕΤΟ ΕΙΣ ΤΑ ΤΙΡ
Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟΔΟΧ

*ΡΩΜΗ, 13. (Τηλ)κῶς).—Ὁ
πουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γκραντι
φίκετο χθὲς εἰς τὰ Τίρανα διὰ Δυρρ
τυχὼν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς.
Εἰς τὰ Τίρανα ἀνέμενεν αὐτὸν ὁ
χης τοῦ βασιλέως Ζώγου, ἡ δὲ πόλις
καὶ τὸ Δυρράχιον, ἦτο πλήρης ἰταλ
σημαιῶν. Ὁ κ. Γκράντι θὰ παραμείνῃ
τὴν ἀλβανικὴν πρωτεύουσαν ὡς φιλ
νούμενος τοῦ βασιλέως Ζώγου.*

ΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗ
ΔΙΑ ΠΛΑΣΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩ

*Συνεχιζομένων τῶν ἀνακρίσεων διὰ
πρὸ ἡμερῶν ἀνακαλυφθείσας καταχρ
εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον εἰς βάρος
Ἐθνικῆς Τραπέζης, διὰ τῆς ἐξοφλ
ἀποζημιώσεων δικαιούχων Ἑλλήνων ὑπ
κόων, ἐξηκριβώθη ὅτι ἐκτὸς τοῦ ποσοῦ
180.000 δραχμῶν τοῦ εἰσπραχθέντος
τοῦ παρουσιάσαντος πλαστὰ πιστοποιητ
τοῦ Χ. Καρύδη, εἰσεπράχθησαν κατὰ
αὐτὸν τρόπον καὶ 500.000 δραχμαὶ
δικαιούχου Δ. Καμινάρη.
Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἐξηκριβώθη ὅτι
ἐκδοθέντα πλαστὰ πιστοποιητικὰ τῆς
νώσεως Ἑλλήνων Ὑπηκόων εἶχον βεβαιω
θῆ ὑπὸ τῶν Ι. Σακελλαρίου καὶ Βασ
Πιρέζη.
Ἐπίσης ἐξηκριβώθη ὅτι εἰς τὴν κα
χρησιν εἶνε ἀναμεμιγμένος καὶ ὁ ὑπάλληλ
τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου Δ. Σφηρός, ὅ
ἀναζητηθεὶς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, δὲν
ρέθη. Αἱ ἀνακρίσεις συνεχίζονται, κα
ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι ἡ ἔκτασις
ἀνακρίσεων εἶνε εὐρυτάτη.*

ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ
ΑΝΟΙΚΤΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡ
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

*Ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ ἀστυνομία
ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν
πρόκειται νὰ ἐφαρμόσῃ κατὰ τὴν
Κυριακὴν 21 Ἀπριλίου, ἡμέραν διενεργ
τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, τὰς διατ
τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, καθ' ἃς δέον νὰ
μένουν κλειστὰ ὅλα τὰ κέντρα
Ἡ ἀστυνομία καὶ τὸ ὑπουργεῖον
νουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι αἱ γερουσιαστ
λογαὶ δὲν ἔχουν τὴν ὀξύτητα οὔτε τῶν
λευτικῶν οὔτε τῶν δημοτικῶν, δὲν
δὲ φόβος δημιουργίας ταραχῶν ἢ συγκρ
ων μεταξὺ ἀντιφρονούντων πολιτῶν.*